

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VIII legislatura

Quart període

Sèrie P - Número 41

Dimecres, 23 de gener de 2008

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. ERNEST BENACH I PASCUAL

Sessió núm. 27

Í N D E X

Interpellació

al Govern sobre les bases de l'Avantprojecte de Llei d'educació (tram. 300-00093/08) (retirada) (p. 3)

Situació

de compatibilitat o d'incompatibilitat d'un diputat (tram. 234-00028/08 i 234-00029/08) (p. 3)

Proposta

de designació dels diputats que han de defensar davant el Congrés dels Diputats la Proposició de Llei d'addició d'un apartat a l'article 759 de la Llei 1/2000, del 7 de gener, d'enjudiciament civil (tram. 271-00006/08) (p. 4)

Procediment

per a designar dotze membres del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (tram. 286-00002/08) (p. 4)

Procediment

per a designar el president o presidenta del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (tram. 286-00003/08) (p. 5)

Interpellació

al Govern sobre la política de subvencions (tram. 300-00090/08) (p. 5)

Interpellació

al Govern sobre la política de l'aigua (tram. 300-00091/08) (p. 10)

Interpellació

al Govern sobre els objectius del Departament d'Acció Social i Ciutadania en l'àmbit dels serveis socials per a l'any 2008 (tram. 300-00092/08) (p. 16)

Interpellació

al Govern sobre el desplegament i l'aplicació de la legislació de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència (tram. 300-00094/08) (p. 20)

Interpellació

al Govern sobre el desplegament de l'Estatut d'autonomia (tram. 300-00095/08) (p. 25)

Interpellació

al Govern sobre les infraestructures en matèria ferroviària, especialment a la regió metropolitana de Barcelona (tram. 300-00096/08) (p. 30)

→

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre el control i la supervisió dels centres i dels establiments sanitaris (tram. 302-00072/08) (p. 35)

Preguntes

al president de la Generalitat sobre la situació política actual (tram. 317-00114/08) (p. 40)

al president de la Generalitat sobre la situació política actual (tram. 317-00115/08) (p. 41)

al president de la Generalitat sobre la situació política (tram. 317-00112/08) (p. 42)

al president de la Generalitat sobre els darrers esdeveniments polítics (tram. 317-00113/08) (p. 43)

al president de la Generalitat sobre la situació política actual (tram. 317-00116/08) (p. 44)

al president de la Generalitat sobre els darrers esdeveniments de l'actualitat política (tram. 317-00117/08) (p. 45)

al Govern sobre l'operació antiterrorista duta a terme a Barcelona el 19 de gener (tram. 310-00152/08) (p. 46)

al Govern sobre la valoració del Pla per a la llengua i cohesió social, especialment pel que fa a les aules d'acolliment, centres acollidors i plans educatius d'entorn (tram. 310-00151/08) (p. 47)

al Govern sobre les amenaces o els riscos potencials per a la seguretat pública d'uns grups terroristes determinats (tram. 310-00154/08) (p. 48)

al Govern sobre l'afectació industrial i laboral d'alguns processos de tancament o reestructuració d'empreses (tram. 310-00155/08) (p. 49)

al Govern sobre el desdoblament de la carretera C-16, entre Berga i Bagà (tram. 310-00153/08) (p. 51)

al Govern sobre el suport social dels projectes de reforma del sistema educatiu (tram. 310-00150/08) (p. 52)

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre el sistema sanitari català (tram. 302-00073/08) (p. 53)

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre les relacions amb la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (tram. 302-00074/08) (p. 59)

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política de l'aigua (tram. 302-00075/08) (p. 65)

NOTES

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció pot ésser consultada a l'expedient del Ple.

SESSIÓ NÚM. 27

La sessió s'obre a les deu del matí i set minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general i els lletrats Sr. Muro i Bas i Sr. Pau i Vall.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat dels consellers de la Vicepresidència, d'Interior, Relacions Institucionals i Participació, d'Economia i Finances, de Governació i Administracions Públiques, de Política Territorial i Obres Públiques, de Cultura i Mitjans de Comunicació, la consellera d'Acció Social i Ciutadania, i el conseller de Medi Ambient i Habitatge.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Situació de compatibilitat o d'incompatibilitat d'un diputat (tram. 234-00028/08 i 234-00029/08). Comissió de l'Estatut dels Diputats. Debat i votació del dictamen de la Comissió de l'Estatut dels Diputats. (Dictamen: BOPC 188, 44).

2. Proposta de designació dels diputats que han de defensar davant el Congrés dels Diputats la Proposició de llei d'addició d'un apartat a l'article 759 de la Llei 1/2000, del 7 de gener, d'enjudiciament civil (tram. 271-00006/08). Grups parlamentaris. Designació dels diputats.

3. Procediment per a designar dotze membres del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (tram. 286-00002/08). Grups parlamentaris. Designació.

4. Procediment per a designar el president o presidenta del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (tram. 286-00003/08). Grups parlamentaris. Designació.

5. Interpellació al Govern sobre la política de subvencions (tram. 300-00090/08). Albert Rivera Díaz, del Grup Mixt. Substanciació.

6. Interpellació al Govern sobre la política de l'aigua (tram. 300-00091/08). Santi Rodríguez i Serra, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació.

7. Interpellació al Govern sobre els objectius del Departament d'Acció Social i Ciutadania en l'àmbit dels serveis socials per a l'any 2008 (tram. 300-00092/08). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació.

8. Interpellació al Govern sobre el desplegament i l'aplicació de la legislació de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència (tram. 300-00094/08). Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació.

9. Interpellació al Govern sobre les bases de l'Avantprojecte de llei d'educació (tram. 300-00093/08). Laia Ortiz Castellví, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació.

10. Interpellació al Govern sobre el desplegament de l'Estatut d'autonomia (tram. 300-00095/08). Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació.

11. Interpellació al Govern sobre les infraestructures en matèria ferroviària, especialment a la regió metropolitana

de Barcelona (tram. 300-00096/08). Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació.

12. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el control i la supervisió dels centres i dels establiments sanitaris (tram. 302-00072/08). M. Belén Pajares i Ribas, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació.

13. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el sistema sanitari català (tram. 302-00073/08). Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació.

14. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les relacions amb la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (tram. 302-00074/08). Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació.

15. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política de l'aigua (tram. 302-00075/08). Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació.

16. Preguntes amb resposta oral.

El president

Comença la sessió.

D'acord amb l'article 143.1 del Reglament, la llista de preguntes que s'han de respondre oralment en el Ple és inclosa dins del dossier de la sessió i seran substanciades aquesta tarda a les quatre.

Interpellació al Govern sobre les bases de l'Avantprojecte de llei d'educació (tram. 300-00093/08) (retirada)

A sol·licitud de l'il·lustre portaveu del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa ha estat retirada la interpellació que figura amb el número 9 de l'ordre del dia i que és la interpellació al Consell Executiu sobre les bases de l'Avantprojecte de la llei d'educació.

D'acord també amb l'article 84 del Reglament, la il·lustre diputada senyora Dolors Camats ha delegat el vot, per motiu de baixa per maternitat, per a totes les votacions que es tinguin en aquesta sessió plenària número 27 en el portaveu del seu grup parlamentari, Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa, a l'il·lustre senyor Jaume Bosch i Mestres.

Els faig avinent, també, que dins del termini reglamentari el Grup Mixt ha presentat un escrit d'observacions sobre els candidats a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, a l'emparedat de l'article 157.8, que ha estat distribuït a tots els grups parlamentaris i que trobaran en el resum d'aquesta sessió.

Situació de compatibilitat o d'incompatibilitat d'un diputat (tram. 234-00028/08 i 234-00029/08)

El primer punt de l'ordre del dia és el debat i votació del Dictamen de la Comissió de l'Estatut dels Diputats

sobre la situació de compatibilitat o d'incompatibilitat dels diputats.

El secretari tercer donarà lectura del dictamen.

El secretari tercer

«La Comissió de l'Estatut dels Diputats, en la sessió tinguda el dia 19 de desembre de 2007, ha acordat establir el dictamen següent.

»Una vegada examinades les noves dades declarades pels diputats Santi Vila i Vicente i Francesc Xavier Boya i Alós relatives a la professió que exerceixen i als càrrecs públics que ocupen, d'acord amb l'article 12.2 del Reglament i la legislació aplicable, la comissió, en compliment del que disposa l'article 11.2 del Reglament, proposa al Ple la situació de compatibilitat dels diputats Santi Vila i Vicente i Francesc Xavier Boya i Alós.

»Palau del Parlament, 19 de desembre de 2007.»

El president

No hi ha prevista cap intervenció. Si no hi ha cap membre d'aquesta cambra que demani la paraula, passarem a la votació.

Podem considerar aquesta proposta aprovada per assentiment? (*Pausa.*)

Doncs, si no hi ha cap objecció, queda aprovat aquest dictamen.

Proposta de designació dels diputats que han de defensar davant el Congrés dels Diputats la Proposició de llei d'addició d'un apartat a l'article 759 de la Llei 1/2000, del 7 de gener, d'enjudiciament civil (tram. 271-00006/08)

El segon punt de l'ordre del dia és la proposta de designació dels diputats que han de defensar davant el Congrés dels Diputats la Proposició de llei d'addició d'un apartat a l'article 759 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.

D'acord amb l'article 154.4 i 90.3 del Reglament, els proposo també que la designació sigui feta per assentiment.

Els candidats presentats pels grups parlamentaris, proposats pels grups parlamentaris són: pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, l'honorable senyor Josep Maria Pelegrí; pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, l'il·lustre senyor Antoni Comín, i pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la il·lustre senyora Montserrat Nebrera.

Podem donar-ho per aprovat? (*Pausa.*)

Doncs, queden designats els diputats i la diputada esmentats.

Procediment per a designar dotze membres del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (tram. 286-00002/08)

El tercer punt de l'ordre del dia és el procediment per a designar dotze membres del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

D'acord amb l'article 7 de la Llei de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, s'ha presentat una candidatura per constituir el Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

El Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha emès l'Informe 4/2008, relatiu a la capacitat i idoneïtat dels candidats i candidates.

D'acord amb l'article 7.3 de la Llei de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, la Comissió d'Afers Institucionals del Parlament el propassat dia 21 va substanciar la compareixença dels candidats.

Atès que els tràmits que estableixen la llei i el Reglament del Parlament de Catalunya han estat complerts, demano a la secretària primera que llegeixi els noms dels candidats a formar part de l'esmentat consell abans de procedir a l'elecció.

La secretària primera

«Proposta de candidats presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya i pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa:

»Senyora Anna Balletbò i Puig, senyor Eduard Berrondo i Cavallé, senyor Brauli Duart i Llinares, senyor Xavier Guitart i Domènech, senyor Roger Loppacher i Crehuet, senyora Núria Llorach i Boladeras, senyor Joan Manuel del Pozo i Àlvarez, senyor Marc Puig i Guàrdia, senyor Armand Querol i Gasulla, senyor Albert Sáez i Casas, senyora Àngela Vinent i Besalduch i senyor Josep Viñeta i Balsells.»

El president

Tal com estableix l'article 7.2 de la Llei de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, perquè resultin elegits es requereix una majoria dels dos terços.

D'acord amb la Mesa de 17 de gener i d'acord amb l'article 90.3, la votació es farà electrònica i secreta.

Demano als serveis de la cambra que garanteixin el secret de votació.

(*Pausa.*)

Passem, doncs, a la votació.

Comença la votació.

El resultat de la votació és 120 vots a favor, 3 vots en contra.

Com que els vots obtinguts sobrepassen la majoria requerida de dos terços, queden designats membres del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals els candidats proposats pel grup parlamentari.

Senyor Domingo... (*El Sr. Domingo Domingo intervé sense fer ús del micròfon.*) És que, al senyor Bosch, jo abans li he preguntat què votava, senyor Domingo. En fi... (*Remor de veus.*) Abans..., abans de començar el Ple –no caldria donar aquesta explicació, però als efectes pràctics...–, atès que hi ha una delegació de vot de la senyora Camats explícitament per a aquesta qüestió, jo he preguntat al senyor Bosch, i a més a més amb testimonis al davant, quina era la intenció de vot en aquesta qüestió concreta; me l'ha dit a mi i per tant jo l'he sumat. I no hi ha més lloc a paraula, senyor Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Bueno...

El president

Senyor Domingo...

El Sr. Domingo Domingo

Ho accepto...

El president

...no té la paraula.

Procediment per a designar el president o presidenta del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (tram. 286-00003/08)

Passem al quart punt de l'ordre del dia, que és el procediment per a designar el president o presidenta del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

Atès que en l'anterior punt de l'ordre del dia ha estat designat el Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals del qual forma part el candidat proposat per a presidir aquest consell, passem ara a l'esmentada designació.

Els faig avinent que el senyor Albert Sáez i Casas ha estat proposat com a president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

Tal com estableix l'article 7.4 de la Llei de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, es requereix també una majoria de dos terços per a la designació del president del consell.

D'acord amb la Mesa del 17 de gener i d'acord amb l'article 90.3, la votació es farà electrònica i secreta.

Passem a la votació.

Comença la votació.

El resultat ha estat de 110 vots a favor, 3 vots en contra i 11 abstencions.

Com que els vots obtinguts sobrepassen la majoria requerida dels dos terços, queda designat el senyor Albert Sáez i Casas president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

(*Aplaudiments.*)

Interpellació al Govern sobre la política de subvencions (tram. 300-00090/08)

El cinquè punt de l'ordre del dia és la interpellació al Govern sobre la política de subvencions. Presentada pel Grup Mixt, té la paraula per a la seva exposició l'il·lustre senyor Albert Rivera. (*Pausa.*) Senyor diputat, pot començar.

El Sr. Rivera Díaz

Gràcies, senyor president. Diputats i diputades, aquesta setmana vam rebre d'un grup parlamentari, de la presidenta d'un grup parlamentari, una suposada fragància, una fragància com aquesta que m'he trobat al meu despatx, una fragància del Partit Socialista de Catalunya; una fragància acompanyada d'una carta que deia que «en alguns moments a la vida, com va la política, millor sentir olor de net que no de ranci». I la veritat és que estic bastant d'acord amb aquesta frase, eh?, es pot arribar a acords amb altres partits. El que passa és que del que anem a parlar avui fa més olor a ranci i a podrit que no pas a net; és a dir, anem a parlar de la trama, de l'entramat de subvencions, que el Govern està atorgant sistemàticament a una sèrie d'entitats, que a continuació demostrarem amb dades que no són finalitats socials, sinó que són finalitats polítiques al servei d'un govern, al servei de partits que formen part d'un govern.

En l'article 87 del Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, quan es parla de subvencions, es parla de la finalitat: «La finalitat de les subvencions ha de respondre al foment d'una activitat d'utilitat pública o d'interès social o per a la promoció d'una finalitat pública.» Aquesta és la definició a l'hora d'atorgar subvencions per part d'un govern.

Per nosaltres..., està clar que compartim lògicament aquesta finalitat, però és cert que creiem que aquestes finalitats han d'anar encaminades a garantir el benestar i a garantir la qualitat de vida dels catalans, és a dir, a invertir en salut, en educació, en serveis públics, en infraestructures, en allò que realment preocupa i que defensa Ciutadans com a preocupació dels catalans.

Estem d'acord, evidentment, a poder ajudar a fomentar la cultura, l'esport, amb això el nostre grup ja, d'entrada, els dic que hi està d'acord. Ara bé, el que hem vist és que hi han determinades subvencions del Govern, bàsicament de tres departaments, de Presidència, Vicepresidència i Cultura, que no van encaminades a garantir una activitat cultural, una activitat esportiva: van amb finalitat clara i amb uns objectius polítics clars amb els diners de tots els catalans. I aquest és el punt més important d'aquesta interpellació.

No estem criticant que algú pugui desenvolupar una activitat política, un objectiu polític, una finalitat po-

lítica. Evidentment, cadascú, dintre de la legalitat pot fer-ho. El que no pot fer-ho, des del nostre punt de vista, és amb els diners de tots els ciutadans de Catalunya, i menys encara amb finalitat política adscrita a grups parlamentaris o, en aquest cas, als grups que donen suport al Govern.

I mirem a veure els exemples, perquè els ciutadans sàpi-guen amb què es gasten els diners els membres del Go-vern, amb què es gasten els diners, en què es donen sub-vençons des de Vicepresidència, Presidència i Cultura en determinats casos, i quina és la trama política que venim aquí, avui, a explicar davant de la ciutadania.

Parlem, en el primer cas, per exemple, del cas de Cultu-ra 03, que en aquest cas hem vist com en els darrers tres anys s'han atorgat més d'un milió d'euros a aquesta plataforma de serveis, a aquesta empresa, a aquest grup d'empreses que donen un servei d'audiovisual, un ser-vei d'informació suposadament per intentar portar el lideratge en català en aquest àmbit. En això podem estar d'acord que, evidentment, una empresa pugui desenvol-upar la seva tasca com vulgui, com desitgi. Ara, en el que no estem tant d'acord és que pugui rebre una sèrie de subvencions i a més a més que hi hagin vincles polí-tics amb partits polítics que formen part del Govern.

I estem parlant que el mateix director, el senyor Voltas, fins al desembre de 2006, va ser designat secretari de Cultura, número dos de la conselleria de Cultura, i evi-dentment aquestes connexions econòmiques de subven-cions amb aquestes determinades empreses precisament no són transparents i no són objectivament el que se'n pot dir una finalitat clarament social. Per què? Perquè estem beneficiant uns determinats grups empresarials que després tenen accés a les concessions, als contractes amb la televisió pública, als contractes amb la Corpora-ció Catalana, i a més a més per desenvolupar el que su-posadament hauria de ser una tasca de foment cultural, sota l'epígraf, al mateix DOGC, que es parla d'implan-tació, en aquest cas, d'un projecte de desenvolupament de les revistes –així es parla– amb conceptes econòmics suficients com perquè sovint siguin sospitosos d'aques-ta trama. Estem parlant que, aquí mateix, en aquesta plataforma s'estan donant serveis, s'estan donant pro-ductes a la televisió pública, com el que darrerament el CAC va sancionar, aquell producte tan polèmic de *Terra Lliure*, punt i final, per exemple. En aquest cas aquest tipus de subvencions van encaminades a aquest tipus de reportatges a la televisió pública catalana, ho torno a dir, que el mateix CAC ha condemnat; el mateix CAC ha dit que no era plural, que no respectava la pluralitat, i, per tant, no ho diem només nosaltres, sinó que ho diu el Consell Audiovisual.

Un altre punt important, un altre exemple d'aquest tipus de subvencions és la Plataforma Pro Seleccions Cata-lanes, que el tercer trimestre del 2007 se'n va endur 1.200.000 euros –200 milions de les antigues pesse-tes– en concepte de «diverses activitats 2006», sense cap tipus... Això està publicat al DOGC, el dia 17 de desembre de 2007, «diverses activitats 2006».

Davant de la pregunta que va fer el nostre grup al Go-vern, la resposta va ser que no ens preocupéssim, que el 2008 seria menor.

No és suficient, si comparem aquestes dades d'1.200.000, i entre 2004 i 2007, 3.800.000 en aquesta plataforma, veiem que si comparem amb la Federació, per exemple, de Bàsquet, la Federació Catalana de Bàsquet, han sigut 600.000 euros; si ho comparem amb la Federació de Natació han sigut 650.000 euros. Estem parlant que fe-deracions que són entitats públiques reben menys d'un terç del que rep una plataforma privada on, curiosament, es firma un acord el 2003 amb Esquerra Republicana, abans d'entrar al primer govern tripartit, i a més a més el senyor Vinyals és una persona que forma part de les llistes, que forma part del que seria l'espectre polític d'Esquerra Republicana, un dels membres del Govern en aquest cas.

Per tant, estem veient com des del Govern s'atorguen subvencions a entitats que tenen una finalitat política vinculada directament a partits que estan en el Govern. Això vol dir que amb els nostres diners s'està ajudant un projecte ideològic determinat. No s'està anant per la via del foment de l'esport, del foment de la cultura, sinó que s'està anant per la via de la construcció d'un projecte ideològic al servei de partits que formen part del Govern.

Un altre exemple d'això? Evidentment, és la Federació Llull i les entitats que en formen part. Parlem d'Acció Cultural del País Valencià, que va endur-se l'any passat 1.200.000 euros de subvencions, que fa de comissionis-ta entre les relacions entre la Generalitat catalana i la Generalitat Valenciana. I creiem, sincerament, que no hi ha d'haver comissions pel mig, sinó una bona entesa entre la Generalitat catalana i la Generalitat Valenciana, i punt. No hem de ficar pel mig entitats que se'n portin 200 milions de les antigues pessetes anuals.

Un altre exemple és el de l'Obra Cultural Balear, que se'n va endur un altre 1.150.000 euros l'any passat, que també rep subvencions del Govern Balear. Però òbvi-ament des de Catalunya ens agradaria que els nostres impostos anessin a parar al benestar dels ciutadans de Catalunya, si pot ser. Que no anessin a parar a l'Alguer, a Balears, a França i a altres indrets.

Crec que és important destinar els impostos. I sobre-tot, amb la situació que tenim a Catalunya, no estem precisament sobrats per anar invertint en projectes ide-ològics de partits determinats per a construccions de-terminades.

Un altre exemple també important quant a quantitat i conegut per tothom, o almenys pels que hem intentat esbrinar a què es destinen els diners dels catalans: Òm-nium Cultural. L'any 2007 va endur-se 2.700.000 euros, 450 milions de les antigues pessetes, i amb un punt, als seus estatuts, al seu Pla estratègic, el quart punt, que diu: «Influenciar políticament i socialment...», és a dir, no se n'amaguen, és una influència política i volen fo-mentar un debat polític determinat, amb una ideologia determinada, i ho diuen els seus estatuts, i ho diu el seu Pla estratègic.

Per tant, torno a dir i a insistir que no estem criticant que hi puguin haver entitats que fomentin una ideologia, que fomentin un projecte polític, el que estem criticant és que s'enduguin 450 milions de pessetes anuals per part de la Generalitat. Això és el que estem criticant des

d'aquí, perquè s'estan destinant els diners dels catalans a allò que veritablement importa a uns quants, i, a més a més, en un projecte polític o en una formació política determinada.

I ja acabo finalment... –i tindrà ocasió després de poder continuar amb aquest seguit de dades–, però acabo finalment amb plataformes com la de Racó català, per exemple, que s'enduu 30.000 euros, que se'n va endur l'any 2005, on literalment hem trobat aquesta mateixa setmana referències, fins i tot, violentes, on es penjen comentaris i és fomenta l'odi i la fragmentació social clarament; des de l'amenaça a comentaris, que es penjen i no es treuen d'aquesta xarxa, contra el president de la Generalitat, contra diputats d'aquesta cambra, contra persones públiques de Catalunya. I algunes d'aquestes pàgines no hem d'oblidar que es dediquen a fer boicots a les empreses catalanes, es dediquen a fer boicots a les seves pàgines en funció de l'etiquetatge de les empreses catalanes. Amb els nostres impostos estem finançant senyors que es dediquen a crear confrontació, que es dediquen a crear boicots a les empreses i, per tant, als interessos dels catalans i de Catalunya.

Per tant, des de Ciutadans volem destapar, volem que la gent conegui la veritable fragància de les subvencions públiques a Catalunya, volem que el Govern doni explicacions en aquesta cambra de per què s'atorguen aquestes subvencions, amb quins criteris i per què amb finalitats polítiques, i a entitats que tenen clarament una finalitat política i un vincle, fins i tot, polític amb persones que estan en una llista electoral i, alhora, reben subvencions de la Generalitat.

Per tant, ens agradaria que des del Govern se'ns donessin aquestes explicacions, en aquesta interpellació, i s'expliqués a la ciutadania de Catalunya amb què es gasten els seus diners.

Moltes gràcies, senyors diputats i diputades, senyor president.

El president

Té la paraula, per respondre, l'honorable senyor Josep-Lluís Carod-Rovira, vicepresident del Govern.

El conseller de la Vicepresidència (Sr. Josep-Lluís Carod-Rovira)

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, les subvencions són un mecanisme, utilitzat des del sector públic, que pretén donar suport públic a demandes socials, econòmiques, culturals de persones i entitats públiques o privades de la nostra societat, per tant, de subvencions n'hi ha de tota mena –vostès veig que només els preocupa un determinat tipus de subvencions, però ja hi estem avesat a això–, i a través de les subvencions es dinamitzen alguns sectors de la societat. El Govern utilitza aquestes subvencions per reforçar alguns dels objectius que el mateix Govern té proposats en el Pla de govern.

El Govern de la Generalitat atorga totes les subvencions respectant els criteris de publicitat, transparència, concurrència, objectivitat, igualtat i no discriminació. Per tant, si l'il·lustre diputat del Grup Mixt ha fet referència

a entitats determinades i a quantitats concretes, és justament perquè això és públic, perquè això és transparent i perquè això és net.

Crec que, sincerament, les seves paraules parlant de trama i parlant de ranci i parlant de no sé què més indiquen que en el rerafons ideològic sobre el qual se sustenta la seva intervenció sí que hi ha tuf. Però hi ha tuf exactament d'allò que ja em permetrà que no li precisi, però que, si ha anat llegint Shakespeare, Shakespeare ja assegurava que passava a Dinamarca.

Totes les ajudes, sense excepció, es tramiten segons el procediment establert, i, per tant, tot està en regla. Probablement, pel que hem vist, a vostès els preocupa molt més l'objectiu, quines són algunes de les entitats destinatàries d'aquestes subvencions, més que no pas el procediment. Perquè, en realitat, de les moltes ajudes que dona el Govern de la Generalitat, vostès curiosament s'han anat a centrar, de manera concreta, i, si em permet l'expressió, obsessiva, en unes entitats determinades; com sempre, en aquelles que fan referència a la llengua i a la cultura catalanes. Són unes entitats de llarga tradició al nostre país, que el Govern està orgullós de poder-hi col·laborar, com fan, d'altra banda, ajuntaments, consells comarcals, diputacions, i, per tant, com és lògic, que nosaltres fem. No només això, sinó que em pregunta que si això no ho fa el Govern, de la projecció i de la promoció d'aquestes entitats que es dediquen a assegurar una vida més plàcida i amb un futur més optimista per a la llengua i la cultura catalanes, si el Govern no hi ajuda, qui ho farà? Ho faran vostès, senyor Rivera? Vostès es dedicaran a promoure la llengua i la cultura catalanes?

El Govern de Catalunya no fa res més que complir el mandat estatutari que té, i, per tant, les subvencions que s'atorguen des del Departament de Presidència, de Vicepresidència, de Cultura i de tots i cadascun dels altres departaments tenen tota la cobertura legal i, per altra banda, responen al compliment precís del mandat estatutari que tenim.

L'any 6 es va aprovar un nou Estatut d'autonomia –aquesta és la nostra norma institucional bàsica–, i, evidentment, en aquest Estatut surten articles concrets, per exemple l'article 6.4, quan diu que «la Generalitat ha de promoure la comunicació i la cooperació amb les altres comunitats i els altres territoris que comparteixen patrimoni lingüístic amb Catalunya» –probablement vostès ignoren que fora de Catalunya hi ha altres territoris on es parla la mateixa llengua que la nostra i que fora del territori català, fora de l'Estat espanyol, hi ha tres estats més europeus en els quals també es parla la llengua catalana. A aquests efectes, continua l'Estatut, «la Generalitat i l'Estat, segons que correspongui, poden subscriure convenis, tractats i altres mecanismes de col·laboració per a la promoció i la difusió exterior del català».

L'article 12, per exemple, es refereix als «territoris amb vincles històrics, lingüístics i culturals amb Catalunya», i aquests són no només aquells territoris que tenen els vincles lingüístics i culturals, sinó que de vegades van una mica més enllà i tot. I això explica, per exemple, el perquè d'iniciatives com ara l'euroregió o iniciatives

d'altre tipus que superen fins i tot el marc lingüístic i cultural.

L'article 50 regula el foment i la difusió del català. Diu específicament que els poders públics han de protegir el català en tots els àmbits i sectors i n'han de fomentar l'ús, la difusió i el coneixement, i que aquestes polítiques s'han d'estendre al conjunt de l'Estat, de la Unió Europea i de la resta del món.

No tinc pas intenció de llegir-los l'Estatut, és molt llarg, a criteri d'alguns potser massa llarg i tot, però de tant en tant donar-hi una ullada segurament que no els aniria malament.

El títol cinquè, al capítol I, per exemple, parla de les relacions institucionals de la Generalitat amb l'Estat, amb altres comunitats autònomes, cooperació transfronterera, interregional, cooperació al desenvolupament, cooperació amb les regions europees amb les quals compartim interessos econòmics, socials, ambientals, culturals... No són només aquests departaments els que fan col·laboració d'aquest tipus; n'hi ha d'altres, que no caldrà que jo els digui, perquè vostè segur que, a través dels procediments que ha utilitzat per conèixer el perfil i el detall i la precisió de les subvencions, ja els sabrà trobar. Però, feliçment, són uns quants, els departaments del Govern de Catalunya que col·laboren amb entitats o, fins i tot, amb governs de fora del nostre àmbit lingüístic i cultural.

O, per exemple, l'article 202 de l'Estatut, quan diu que «la Generalitat ha de promoure la projecció internacional de les organitzacions socials, culturals i esportives de Catalunya i, si s'escau, llur afiliació a les entitats afins d'àmbit internacional en el marc del compliment dels seus objectius».

I, evidentment, queda clar, doncs, que l'objectiu del Govern és sempre complir la llei. Jo ja entenc que és possible que alguns d'aquests articles, tots, o fins i tot alguns que encara estan per escriure, a vostès no els facin ni gota de gràcia, però, com deia aquell, la vida és així i la llei s'ha de complir. I, per tant, nosaltres complim la llei, l'hem complerta fins ara i la pensem continuar complint en el futur. Sincerament, crec que és el que correspon a un govern responsable com és aquest.

Vostès han parlat d'algunes entitats específiques que mereixen tot el nostre respecte, tota la nostra estima i tot el nostre suport. Vostès han parlat, per exemple, d'una entitat com *Omniú Cultural*. És una entitat, doncs, que vostès saben que ve de lluny i que confio que vagi més lluny encara, una entitat que s'ha sabut posar al dia, que ha sabut fer front als nous reptes de la societat catalana d'avui i que, per exemple, entre aquests, doncs, hi ha plantejar-se la integració de la població que ha vingut al nostre país procedent de latituds geogràfiques, culturals, lingüístiques molt llunyanes a les habituals aquí. Aquesta entitat organitza cursos, trobades, parelles lingüístiques, que és una de les iniciatives que ha merescut una distinció de la Unió Europea per la seva eficàcia i per la seva imaginació i, sobretot, pel que té de suport a la cohesió social del nostre país. L'únic que, és clar, hi ha un petit problema amb relació a vostès, i és que aquesta entitat, és clar, això ho fa en català, i jo ja entenc que probablement a vostès això, diguem-ne, els provoca una

certa incomoditat. Evidentment que aquestes entitats, en la mesura en què contribueixen amb la seva acció a la cohesió social, tenen una dimensió política, una dimensió civil, en el sentit més noble de la paraula «civil» i de la paraula «política».

Una altra entitat d'aquestes característiques és també La Bressola. Com vostès saben, doncs, és aquesta entitat que es dedica a la docència en llengua catalana en els territoris catalans de l'Estat francès. No només el Govern ajuda amb molt de gust aquesta entitat, sinó que a més a més el suport del Govern no es limita només a una iniciativa que puguin compartir les forces polítiques que li donen suport, sinó que a més a més l'any 2001, per exemple, hi ha una proposició no de llei presentada per Convergència i Unió, el Partit Socialista, Esquerra Republicana i Iniciativa, la qual instava el Govern de Catalunya en aquell moment a continuar donant aquest suport, i, òbviament, els governs democràtics –som tots hereus els uns dels altres– no fem res més que continuar aquest compromís. I, a més a més, reconeixem el treball desenvolupat per a la recuperació, la protecció, la difusió de la llengua catalana duta a terme per La Bressola, i això és el que pensem continuar fent, dins i fora de Catalunya i tantes vegades com calgui.

Entenem que vostès tinguin perfectament unes prioritats i que en cap de les seves prioritats, ni la primera ni l'última, figurin la llengua i la cultura i el país en el qual nosaltres estem vivint. El que ens resulta una mica més sorprenent és aquesta incomoditat seva permanent exactament sempre amb els mateixos temes. Bé, entenc que és una especialització temàtica en la qual vostès, doncs, estan excel·lents; confio que en el futur aquesta especialització temàtica no tingui una ampliació dels seus adeptes, perquè, sincerament, en un món on cada vegada tothom és més multilingüe, queda clar que, evidentment, el que hem de donar és suport a la diversitat lingüística i, en particular, a aquelles llengües que, com la llengua catalana, encara no estan en una situació de normalitat, en una situació de plenitud total i absoluta.

Hem tornat a parlar de llengua, hem tornat a parlar de cultura, hem tornat a parlar de país, perquè vostès ens ho demanen i perquè vostès hi insisteixen. No és que ens desagradi parlar d'aquests temes; ens agrada, ens agrada molt. Però, sincerament, això seu ja és d'una obsessió parlamentària que l'únic que mereix, doncs, és un reconeixement a la seva tenacitat regular en l'ús de les seves atribucions.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

El senyor Rivera pot fer la rèplica.

El Sr. Rivera Díaz

Gràcies, senyor president. Diputats i diputades... Senyor Carod, la veritat és que això de portar els discursos preparats de casa, com fa el senyor Montilla, sembla que s'està encomanant a tots els consellers del Govern. Perquè vostè ha començat..., és vostè el que ha parlat de llengua, el que ha parlat de cultura; jo li he parlat d'*enchufes*, li he parlat de persones que estan col·locades

a les llistes del seu partit i que alhora s'emporten subvencions cada any; és ben diferent. Li estic parlant de beneficis econòmics amb els diners dels catalans a favor de determinades persones i d'entitats encapçalades per determinades persones. Per tant, no giri, no canviï de rumb, perquè està clar que el que estem fent aquí és destapar, estem explicant als catalans a què destinen i a qui donen vostès els diners de tots els catalans. És ben diferent; per tant, no crec que sigui el cas de què parlava.

Vostè parlava de problemes amb el català. Miri, jo no estic parlant aquí en anglès, ni a casa meva parlo l'anglès ni el xinès; parlo el català. Per tant, ni vostè ni ningú, ni a mi ni a cap ciutadà de Catalunya, ens donarà classes ni del català, ni de catalanitat..., perquè de carnets de catalanitat ja se n'han repartit prou en aquest país, eh? Jo crec que és important deixar-ho ben clar, perquè és vostè el que estava enfocant aquest discurs cap allà.

Torno a insistir en el mateix punt: vostè està donant subvencions directes a entitats no amb finalitats de foment d'una llengua, amb finalitats –que ho he llegit directament dels seus estatuts– d'influència política i de construcció nacional. No hi té res a veure. Estan donant diners a una construcció d'un espai ideològic que li convé a vostè i al seu Govern. No té res a veure amb el que vostè deia.

S'ha parlat també de col·laborar amb altres... Ha llegit vostè l'article 6.4, efectivament, i jo li ho he dit: amb governs, amb institucions, no amb senyors que tenen el beneplàcit que tenen, una bona relació amb un partit polític, no amb senyors que s'emporten 1,2 milions d'euros cada any. Per tant, jo sí que vull que Catalunya tingui una bona relació amb la Generalitat Valenciana i amb el Govern de la Junta de Andalusia i amb la Comunitat de Madrid, clar que vull que la tingui; és un dels meus objectius polítics, tenir una bona relació amb totes les entitats de les altres comunitats autònomes. El que no vull és que vostè, amb els meus diners i amb els diners dels catalans, doni diners a un determinat senyor o a una determinada plataforma que té un caràcter privat i que, per tant, defensa uns interessos particulars.

Per altra banda, també ha parlat vostè d'Òmnium Cultural. Jo, evidentment, respecto totes les entitats que he dit i el que estic denunciant és, precisament, els diners que reben i no reben altres. I li dic..., parlant d'Òmnium Cultural, vostè parlava de la seva tasca. És cert, està fent una tasca determinada; també és cert que té inspectors que van sancionant i van requerint tots els empresaris de les Rambles de Catalunya en funció de com tenen el seu rètol i el seu idioma. Si aquesta és la finalitat política d'Òmnium Cultural, home, doncs, la veritat, jo no hi trobo gaire foment; hi trobo més aviat persecució. Per tant, jo no crec que estiguem en el cas, precisament, del foment, sinó en el cas de l'obsessió de què vostè parlava, però d'algunes entitats que s'emporten 450 milions d'euros..., 450 milions de pessetes –perdó– cada any per part de la Generalitat.

Per tant, el que hem vingut a dir aquí i continuarem defensant és que amb els diners dels catalans no es pot invertir en projectes ideològics i polítics. Ho torno a

dir, ha parlat vostè de foment de la llengua, que no ens convenia, que no ens interessava... Miri, aquest grup parlamentari ha demanat en aquesta cambra, en comissió –i segurament si vinguessin més pel Parlament ho sabrien–, ha demanat que es fomentin, que es donin més cursos de català al Departament de Justícia, perquè són insuficients. Aquest grup parlamentari.

Per tant –ho torno a dir–, no ens donaran classes del foment del català, ni del català ni del castellà. No és aquest, el tema; no desviï l'atenció dels ciutadans de Catalunya. Del que estem parlant avui aquí és d'utilització de diners públics amb finalitats polítiques, eh? Ja no parlo de les cartes que envien a alguns dels diputats d'aquesta cambra o que van enviar al seu dia a funcionaris de la Generalitat, perquè aquest és un altre tema que ja s'ha parlat en aquesta cambra, però jo crec que estem parlant de la utilització de fons públics amb finalitats polítiques. Res té a veure amb el que vostè parlava de llengua.

Per tant, jo no he vingut avui a aquesta tribuna a qüestionar el foment d'una llengua, no he vingut a qüestionar el foment de l'esport i la cultura. He vingut a qüestionar que amb els nostres diners es doni prioritat a determinats projectes, a determinades persones que formen part de l'entorn o directament de les llistes d'un dels partits que formen part del Govern. Si això no és utilització, malversació dels diners públics envers o a favor, millor dit, d'una determinada ideologia o d'un determinat partit, doncs, home, jo crec que ha quedat prou palès amb les dades que hem donat.

I jo crec que és bo que els catalans sàpiguen que hi ha un grup parlamentari que pot dir sense complexos i sense cap mena de traves que hi han determinades actuacions de govern que des d'aquesta tribuna s'han de denunciar. I nosaltres hem vingut aquí a denunciar aquestes coses perquè els catalans ho sàpiguen. Perquè mentre tenim problemes en salut, en educació, en infraestructures, mentre busquem culpables, que també n'hi han, de culpables que les coses no vagin bé aquí, evidentment, el que vull dir des d'aquesta tribuna és que aquí a Catalunya els diners dels catalans, moltes vegades, des del Govern de la Generalitat s'estan destinant a assumptes de caràcter prioritari per a una formació política, no de caràcter prioritari per als ciutadans de Catalunya.

Per tant, nosaltres treballarem per una Catalunya de benestar i de qualitat de vida, no per una Catalunya de construcció d'un projecte ideològic per a uns pocs i no per a tothom.

Moltes gràcies, senyor president, senyors diputats i diputades.

El president

El senyor vicepresident té la paraula.

El conseller de la Vicepresidència

Senyor president, senyores i senyors diputats... Vostè ha dit en un moment determinat que el Govern tenia en les seves subvencions uns objectius molt clars i que ho feia utilitzant els diners de tots els catalans. Li he de donar la raó, és així i és cert: el Govern té uns objectius molt

clars i utilitza els recursos públics, que són els diners de tots els catalans, per donar suport, per fer més fàcil l'accés, la proximitat a aquests objectius.

El que passa, que ens hauríem d'acabar de posar una miqueta d'acord en algunes de les afirmacions que vostè fa. Per exemple, quan vostè parla, amb un to –ja m'ho permetrà– una mica demagògic, de la Federació Catalana de Bàsquet i de les federacions esportives..., les federacions esportives, senyor Rivera, no són públiques, són privades; aleshores, com que són privades, doncs, també mereixen el nostre suport. Parli vostè amb la Federació Catalana de Bàsquet, i no només amb la Federació Catalana de Bàsquet, parli fins i tot amb les altres seixanta-vuit federacions esportives que hi ha a Catalunya i preguntí'ls si estan satisfets amb l'acord que acaben de signar amb el Govern de Catalunya no fa ni dos mesos, pel qual, amb un caràcter plurianual, tenen ja garantida la seva programació, la totalitat de les federacions esportives, com no s'havia fet mai a Catalunya, per als pròxims anys, per a aquesta legislatura i per als inicis també de l'altra. Per tant, utilitzi el bon nom de les federacions esportives per a finalitats adequades i no per a finalitats que no els corresponen.

Crec que una part del seu discurs és un discurs que pot contribuir de manera indirecta o de manera directa a provocar i a reforçar encara més un cert descrèdit del que significa la política. Perquè, és clar, vostè diu: «De vegades vostès han donat suport a entitats que, entre els seus membres, tenen persones que estan vinculades, com a militants, com a simpatitzants, com a electors, a determinades forces polítiques.» Mal aniria, només faltaria que l'estructura política democràtica fos tan feble que en el teixit associatiu de Catalunya no hi hagués persones amb una ideologia política concreta i precisa. Per tant, crec que és un enriquiment del sistema democràtic veure que hi ha persones de diferents opcions polítiques que poden coincidir i participar, com de fet així passa, en determinades entitats de caràcter cultural. Per tant, el que no farem nosaltres és, cada vegada, abans de donar una subvenció, preguntar en quin partit milita el president o què vota el vicepresident, suposant que tinguin vicepresident.

Nosaltres col·laborem amb entitats públiques, col·laborem amb entitats privades, col·laborem amb entitats de tot tipus i tant com calgui, però algunes de les afirmacions que vostè fa..., per exemple, quan feia referència a l'actual secretari de Cultura, vostè parlava: «perquè ja des del 2004...» Escolti, l'actual secretari de Cultura va ser nomenat per al seu càrrec, doncs, a finals del 2006, i vostè em parlava del 2004; per tant, no em barregi naps amb cols, perquè no són, en principi, segons la teoria, barrejables.

I després, és clar, ja convindrà amb mi, vostè, o estic segur que no hi convindrà, més aviat dit... Home, això de dir: «No fem servir els diners dels catalans per a no sé què, quan tenim no sé quants problemes...» Miri, si es tracta de suprimir esforços que fem els catalans pagant amb els diners de tots destinats a determinades causes, immediatament se me n'acuden mitja dotzena de ràpides, que no les diré però que estic segur que comportarien que una gran majoria dels catalans estiguessin d'acord amb mi; que, en comptes de destinar

part del nostre esforç fiscal a algunes coses que el destinem, aquest esforç fiscal es quedés aquí i que anés destinat a millorar les condicions de vida dels ciutadans i ciutadanes d'aquest país.

Però, és clar, quan vostè parla de benestar, es veu que per vostè el benestar és només la salut, el benestar material, l'esport... Escolti, hi ha el dret dels ciutadans i ciutadanes d'aquest país al coneixement de la llengua pròpia d'aquest país. I això forma part també de l'horitzó de benestar que nosaltres volem i que nosaltres defensem.

Per tant, tot això de l'Alguer, França, no sé què..., escolti, no estàvem dient que això de les fronteres ja ha d'haver estat superat? Doncs, quina por hi ha que col·laborem amb altres territoris del mateix domini lingüístic?

Vostè sap, i si no ho sap segur que ho pot esbrinar, quant destina cada any, no l'actual Govern espanyol, sinó des del començament, tots els governs democràtics, a la promoció de la llengua espanyola? No parlo a través de l'Institut Cervantes. Vostè sap que el Ministeri d'Extérieurs és propietari de centres educatius en una colla de països fora de l'Estat espanyol..., propietari, no que donin suport a classes de llengua espanyola; no parlo del Cervantes, parlo del Ministeri d'Extérieurs com a titular, i això..., no vénen vostès aquí dient: «No, és que això no va bé perquè resulta que disminueix la capacitat de benestar.»

Acabo, senyor president. Vostès i nosaltres tenim unes prioritats; felicitement, cadascú a Catalunya representa el que representa i les prioritats que tenen vostès ara i tant no són les de la immensa majoria de la societat catalana.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

El sisè punt de l'ordre del dia...

Interpellació al Govern sobre la política de l'aigua (tram. 300-00091/08)

...és la interpellació al Govern sobre la política de l'aigua, presentada en aquest cas pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Té la paraula per a la seva exposició l'illustre senyor Santi Rodríguez.

El Sr. Rodríguez i Serra

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, honorable conseller, és aquesta, de fet, la segona interpellació consecutiva en matèria de l'aigua que es presenta en aquesta cambra –de fet, la darrera va ser en el darrer Ple, l'any passat–, perquè en realitat estem parlant d'un problema molt d'actualitat, com és el de la sequera, però que també és un problema estructural.

El diputat que li va fer la interpellació en el darrer Ple va començar felicitant-lo, perquè el conseller de Medi Ambient i Habitatge, doncs, feia complir el programa del seu partit en el si del Govern. Jo no puc començar d'aquesta manera. Jo no puc felicitar-lo perquè el

Govern apliqui el programa d'Iniciativa per Catalunya, bàsicament per tres motius.

El primer és que no tinc clar que el Govern, ni el Govern de l'Estat, tingui realment un programa o una política clara sobre l'aigua per seguir.

El segon motiu és que Iniciativa per Catalunya té dos tipus de polítiques: les que aplica o diu quan està a l'oposició i les que aplica quan està al Govern; o les que diu que fa i les que en realitat fa, que habitualment acostumen a ser diferents.

Però hi ha un tercer motiu pel qual no el puc felicitar perquè apliquin el programa d'Iniciativa per Catalunya..., que, de fet, no apliquen ni el programa de l'entesa que va consistir en el darrer pacte que va donar lloc al tripartit 2. Per què? Molt senzill: perquè ni en l'un ni en l'altre programa, enlloc, parlen de la dessalinització i de construir dessaladores.

Podem parlar de responsabilitats, de si els culpables en són uns o els culpables en són uns altres –m'imagino que com és habitual la culpa acabarà sent del Partit Popular, com sempre, encara que no governem–, però crec que no faríem un bon favor als ciutadans. Els ciutadans el que volen, avui, és sentir que parlem dels seus problemes i volen saber com solucionarem els seus problemes. I avui tenim dos problemes. Bé, si comptem que el Govern és un problema, en tenim tres, però respecte a l'aigua en tenim dos.

Un primer és, efectivament, el de la sequera, que amenaça, i molt, la disponibilitat d'aigua en aquests moments, al llarg dels últims mesos. Però el segon problema és que tenim un panorama, tenim un marc global de sequeres contínues i també un marc d'increment de la població que exigeix una visió sobre el problema de l'aigua molt més global i no pas circumstancial. És a dir, hi ha un problema conjuntural, però també hi ha un problema estructural.

He de dir-li que nosaltres coincidim en els principis o en les vessants que vostè va enumerar a l'hora d'intentar abordar el problema de l'aigua. Va parlar de quatre vessants: de la vessant ambiental, de la garantia d'abastament, de l'estalvi i de l'eficiència, i també de la sostenibilitat econòmica i social. Coincidim també que no hi ha una única solució, sinó que hi ha un conjunt de solucions, però a la realitat i a l'hora de la veritat acabem discrepant en l'aplicació pràctica. Per què? Doncs bàsicament perquè l'aplicació pràctica i la política que duu a terme el Govern semblen limitar-se a una única solució, que és la dessalació.

Vagi per endavant que no estem en contra de la dessalinització, sinó que creiem que conjugada amb altres solucions pot ser un remei eficaç i pot contribuir a resoldre la manca d'aquest bé tan preuat i imprescindible com és l'aigua. Però li posaré un exemple: el programa Agua, del Ministeri de Medi Ambient, que tampoc no és tan llunyà, preveu la dessaladora del Baix Llobregat, amb una aportació de seixanta hectòmetres cúbics / any, sobre un global d'actuacions que aporten 135 hectòmetres cúbics / any. El Govern en aquest moment té previst, ja, obtenir a través de la dessalació, entre la del Baix Llobregat, l'ampliació de la de la Tordera i la de

Cunit, un total de cent hectòmetres cúbics / any. És a dir, el gruix més important d'abastament d'aigua s'obté per dessalació.

I això incompleix tres dels quatre principis que li anomenava abans i que vostè també afirmava en la darrera interpellació.

En primer lloc, l'eficiència. La dessalació necessita..., té una eficiència del 50 per cent, aproximadament, fins i tot sent generosos; pot estar entorn de 45, de 48 per cent. És a dir, de cada cent litres d'aigua que entren a la dessaladora..., se n'ha de desprendre de cinquanta que són inútils i se n'obtenen uns altres cinquanta per a l'ús humà.

Però parlem també de problemes ambientals. Aquests cinquanta litres que se'n desprenen, amb un grau de salinitat força elevat, òbviament –és el grau de salinitat dels cent litres–, van a parar..., tornen a abocar-se al mar. Això provoca, evidentment, un increment de salinitat, no de l'abocament, sinó de la zona on es produeix l'abocament, i això té efectes sobre la biodiversitat marina, això afecta les plantes i això afecta la fauna.

Veig un diputat que em diu que no; li hauré de dir que, escolti'm, no faig cap invent, és un document, si vol l'hi puc llegir, dels enginyers industrials de Catalunya, que diu: «Es poden eliminar traslladant-les i evacuant-les al mar amb l'agressió que això significa per a la biodiversitat marina. Els escassos estudis d'impacte ambiental disponibles en l'actualitat informen que els abocaments de les plantes dessalinitzadores han causat reduccions de poblacions de peixos, mortalitat de plàncton, desaparició de manglars i una contaminació important de fangs per coure i níquel.» No ho diu el diputat que els parla, ho diuen els enginyers industrials de Catalunya, que segurament..., segur que en saben més que qui els parla.

Però si vol ja la prova, escolti'm, miri, la Unitat de Biologia Marina de la Universitat d'Alacant diu: «Interessa seleccionar zones degradades o amb una baixa qualitat ambiental per realitzar la descàrrega de l'abocament.» I per què m'agafo a aquesta Unitat de Biologia de la Universitat d'Alacant? Escolti'm, doncs, perquè és la mateixa que fa l'estudi d'impacte ambiental per a la dessaladora que el Govern projecta construir a Cunit.

Per tant, estem dient que la zona triada és una zona ja degradada, segurament pel fet que ja té una central tèrmica allà; que, per cert, quan vostès estaven a l'oposició demanaven el desmantellament d'aquella central tèrmica, van canviar d'opinió quan van entrar al Govern, i llavors ja no calia desmantellar la central tèrmica, i ara, si no vols tèrmica, ara, a més a més, té dessaladora.

Problemes ambientals. El consum d'energia estimat d'aquesta dessaladora, i estic parlant de l'últim projecte del Govern, la dessaladora de Cunit, nou megawatts, segons els mateixos documents del Govern, eh? Bé, doncs, un consum de nou megawatts significa que, per a la seva generació elèctrica, amb una central alimentada de gas natural, que és l'habitual de la tèrmica de Cubelles, representa unes emissions de 26.000 tones de CO₂ l'any, emissions de gasos d'efecte d'hivernacle.

Després podem fer convencions sobre el canvi climàtic i intentar demanar als ciutadans que ens diguin com hem d'intentar reduir les emissions de CO₂, per un costat; per un altre costat, anem fent infraestructures, anem fent instal·lacions que generen emissions de tones i tones de CO₂: 26.000 tones de CO₂, en el cas que funcioni amb gas natural, que sovint –sovint– en aquest cas funcionen amb fuel i les emissions són encara superiors; o, en el cas del Baix Llobregat, 77.000 de CO₂. Tot un exercici de coherència.

Sostenibilitat econòmica. Podem discutir sobre el preu a què surt l'aigua, si és més barat, més car que el transvasament del Roine, com es deia en la darrera interpellació.

També segurament estem d'acord que cal internalitzar tots els costos de generació o de posada a disposició de l'aigua als ciutadans, i per tant també hauríem de comptabilitzar els drets de compra d'emissions de CO₂ per tal que aquesta internalització de costos fos completa.

Per cert, vostès preveuen la construcció d'aquesta dessaladora en un punt estratègic per molts motius. A part de la tèrmica que tenen al costat, que ja hem comentat, també n'hi ha un altre: que és casualment on coincideixen les xarxes del Consorci d'Aigües de Tarragona i la xarxa d'aigües Ter - Llobregat. Vostès no estan d'acord amb la interconnexió de conques; tampoc no ho estaven en el cas de la Tordera i el Llobregat. Ho van acabar fent, ho han acabat fent, també amb l'excusa de la dessaladora. I avui tornen a plantejar una instal·lació d'aquestes característiques.

Finalment, respecte a aquest tema, el que ens sembla més greu és que aquesta, que és una infraestructura estructural, vostès la tramiten per la via d'emergència, emparant-se en el decret de sequera, quan aquesta infraestructura, globalment, no aportarà cap solució al problema de la sequera.

Se m'ha acabat el temps, i per tant intentarem continuar en el torn de rèplica.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident segon

Gràcies, il·lustre senyor diputat. Per donar resposta a la interpellació formulada, té la paraula el conseller de Medi Ambient i Habitatge, l'honorable senyor Francesc Baltasar.

El conseller de Medi Ambient i Habitatge (Sr. Francesc Baltasar i Albesa)

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, dir que, evidentment, crec que el to de la seva intervenció, tot i les diferències molt notables que puguem tenir, és un to justament molt a l'alçada d'un problema molt important, que és un problema estructural i que és un problema conjuntural, eh?, que és la sequera i que és la solució que li donarem o que li hem de donar en el futur en el nostre país a vint, trenta o cinquanta anys.

Deixi'm assenyalar-li en primer lloc que estem en una situació de precarietat hidrològica, en el context pitjor, pràcticament, dels darrers anys. La tardor i l'hivern han

estat dels més secs de què es té constància pràcticament des que hi ha estadística a Catalunya.

Per això, des de finals del gener del 2007 es va crear un comitè de seguiment i es va repetir la campanya de conscienciació ciutadana per incentivar l'estalvi el mes d'abril del 2007, l'any en què es va aprovar el Decret de mesures excepcionals i d'emergència amb relació a la utilització dels recursos hídrics. Com vàrem veure que la situació es mantenia igual, el que vàrem fer va ser prorrogar el decret per a tot l'any 2008, i s'estan prenent una sèrie de mesures i actuacions que han de permetre millorar l'abastament d'aigua a Catalunya.

Estem treballant per la garantia d'abastament de les demandes tant presents com futures, i aquesta garantia es basa en una gestió de la demanda orientada cap a l'estalvi i l'eficiència en l'ús de tots els usuaris i activitats. Així, creiem que en aquest període ha de ser una suma de diverses solucions per afrontar la sequera: per una banda, la dessalinització, que està en curs, la reutilització, la recuperació d'aqüífers, l'eficiència i la millora de les xarxes.

Deixi'm dir-li que vostès saben, però és important recordar-ho, que a Catalunya ens trobem amb una situació complexa: tenim les conques de l'Ebre, en les quals tenim competències compartides, en les quals la demanda que es produeix és de 1.900 hectòmetres cúbics/any, un 60 per cent del total, del qual és urbà tan sols el 5 per cent, i agrícola i ramader n'és el 95 per cent. És a dir que estem parlant de 54 hectòmetres cúbics, enfront de 1.780 hectòmetres cúbics, que seria el reg, i 35 hectòmetres cúbics la ramaderia.

Pel que fa a les conques internes, que són les que hi tenim competència exclusiva la Generalitat, les demandes són, en total, de 1.200 hectòmetres cúbics / any, un 40 per cent. D'aquestes, l'urbà és un 64 per cent, dividint-lo aquí en dues parts: una de domèstica –520 hectòmetres cúbics / any–, i una altra d'industrial, de 255 hectòmetres cúbics / any, mentre que l'agrícola i ramadera seria tan sols un 36 per cent, en aquest cas 390 hectòmetres cúbics per als regs i un 35 per cent per a la ramaderia.

Això fa, de tota manera..., i és important assenyalar, perquè vostè ho constata i jo ho reitero, que avui hi ha d'haver-hi una política d'estalvi. En aquests moments, sincerament, és molt important assenyalar que amb un creixement de gairebé vuit-centes mil persones s'ha produït, en canvi, un decrement de les necessitats evidenciades. Per què? Per molts factors. Alguns d'ells..., alguns diran: «Perquè vostès van apujar l'aigua», nosaltres o els governs anteriors. Jo crec que no és solament això, sinó que progressivament en el conjunt de la ciutadania hi ha una concepció que cal una política d'estalvi.

Per això creiem que la resolució de la sequera ha de ser coherent amb les solucions estructurals i amb l'acord marc europeu. La directiva europea situa la política d'aigües en un context on és absolutament necessari compatibilitzar-ne l'ús i l'explotació amb la conservació del medi ambient, reconeixent la seva funció ecològica i social. La directiva és un element clau per al futur d'un país com Catalunya. Catalunya ha d'assumir aquesta directiva per autèntica convicció.

Per tant, ja ho veuen vostès: tenim una part, que és la de les conques de l'Ebre, on tenim el 10 per cent de la població i on tenim una importantíssima aportació de recursos hídrics i, en canvi, les conques internes de Catalunya, que hi tenim el 90 per cent de la població, amb menys disponibilitat de recursos i una demanda dedicada a bastament a qüestions de tipus urbà, domiciliari i industrial.

Per tant, hem de basar aquest model en un conjunt d'idees, en una visió transversal i integradora que faci, que ens permeti mantenir en l'aigua el desenvolupament actual i futur del nostre país. Estem parlant, per tant, d'una aigua que s'ha de fer servir d'una manera respectuosa amb l'entorn, i s'ha de fer possible, alhora, que aquesta es produeixi al més a la vora possible del lloc on es produeix.

Per tant, en aquest sentit, des de l'Agència Catalana de l'Aigua s'han portat a terme línies generals que són l'aprova-
ció del Programa de sanejament d'aigües residuals i urbanes, el Pla sectorial de cabals de manteniment, el Reglament de la planificació hidrològica, la redacció de la planificació dels espais fluvials, el Pla sectorial d'abastament de Catalunya i el Programa de reutilització; aquests dos últims objectius s'aprovaran durant l'any 2008. I aquest model de gestió té com a objectiu arribar a quatre vessants: la sostenibilitat ambiental, la garantia de l'abastament, l'econòmica i la social.

M'agradaria també recordar que en l'anterior interpellació es parlava de l'execució pressupostària en el cicle de l'aigua. De fet, se'n parlarà en la moció, però recordar el següent. El pressupost d'inversió aprovat per al 2007 amb noves infraestructures del cicle de l'aigua sumava a l'agència catalana un total de 220 milions d'euros; a finals de desembre del 2007, el volum d'inversió executada havia assolit el cent per cent del pressupost. Les inversions en noves infraestructures certificades per l'Agència Catalana de l'Aigua entre gener de 2006 i desembre de 2007 és de 330 milions d'euros, dels quals 231 s'han certificat fins al 27 de desembre. Fer el volum d'inversió certificada entre gener del 2006 i desembre del 2007 representa el 35,36 del volum d'inversió prevista per a un període molt ampli: 2006-2010. I, per últim, dir que les inversions d'infraestructures en curs el desembre del 2007 representen un volum d'inversió de 807 milions d'euros, la qual cosa suposa el 87,02 del valor total per al període 2006-2010, d'acord amb el contracte programa. És bo recordar això perquè podria haver-hi algú que pensés que justament no s'estaven gestionant els recursos que són elementals.

M'agradaria, seguint en la línia de la intervenció de l'interpellant, del diputat interpellant, dir-li el següent. Comparteixo amb ell unes quantes coses. Primera, que la solució és complexa –punt 1. Punt 2: que requereix diferents tipus de mesures. Tres: que en el marc d'aquest tipus de mesures cal considerar que algunes mesures que en aquests moments podrien aparèixer com a conjunturals són estructurals. Comparteixo amb vostè que la dessalinització és una mesura estructural; el que passa és que coincideix en el temps que algunes de les possibilitats d'aquesta..., perquè, entre altres coses, és una tecnologia –permeti'm l'expressió– molt ràpida que ens permet utilitzar-la i potser fer servir part d'aquesta com

a mecanisme conjuntural, tot i que està clar que és un mecanisme estructural. Segon, que en aquests moments, algunes de les coses que són estructurals també, com és la reutilització, en aquests moments, fruit del fet que algunes d'elles ja són aplicables i que a més tenim des de fa ben poc un decret del Govern central, ja podem en aquests moments, per tant, fer-les servir i acumular això justament en els recursos.

Deixi'm explicar-li una cosa que estic segur que també compartirem, no?, que és que en aquests moments necessitem guanyar temps davant d'aquesta sequera. És a dir, hem de fer dues coses: una, assolir amb molta serenitat, amb molta tranquil·litat, per dir-ho d'alguna manera, i amb molt poca dosi de demagògia –per part de tots, eh?, siguem clars– la discussió estructural de futur de Catalunya 2015, 2020, 2..., i alhora ser eficaços amb la gestió de la sequera, en la línia de serenitat que vostè m'ha plantejat avui aquí, és a dir, no barrejar una cosa amb l'altra, perquè no passi una cosa que podria semblar molt desagradable, i és que els ciutadans, finalment, diguéssim, acabin discutint..., pensin que l'endemà passat, si hagués d'haver-hi algun dia –que no ho volem ningú– restriccions, la solució els vindria d'un transvasament del Roine, quan, entre altres coses, tothom ha de reconèixer que un transvasament del Roine, pel cap baix, podria trigar nou, deu, onze anys. I, per tant, d'alguna manera, doncs, òbviament seria fer una certa demagògia atribuir això i barrejar-ho amb una cosa i una altra que jo sé que vostè no vol fer.

Per tant, en aquest sentit, aclarim més –i jo ho acabaré d'aclarir en la rèplica– quines són aquelles mesures conjunturals específiques també..., a algunes s'hi han posat etiquetes, com és la dels vaixells. És curiós que alguns que avui diuen: «Caram, es plantejarà fins i tot la portada d'aigua en vaixells» fa ben pocs anys n'eren aplaudidors entusiàstics. I no ho dic per vostès, però aplaudidors entusiàstics, justament, de portar l'aigua en vaixells.

Per tant, és en aquest context on jo crec que podem trobar aquest clima important de saber debatre i no confondre què hem de fer ara com a mesures conjunturals i què hem de dur a terme per garantir una situació estructural que doni visió, esperança i expectatives al país, en un context molt difícil, que vostès coneixen tan bé com jo, que és el del canvi climàtic.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, honorable conseller. Té la paraula, per a la rèplica, l'il·lustre senyor diputat Santiago Rodríguez.

El Sr. Rodríguez i Serra

Gràcies, senyor president. Honorable conseller, permeti'm que li digui que en el 80 per cent del temps de la resposta a la meua interpellació he tingut més la impressió que estava fent una roda de premsa. M'ha recordat allò que li acostuma a passar al president de la Generalitat, el senyor Montilla, que algú li fa una pregunta, s'equivoca de fitxa i llegeix la resposta a una altra pregunta. Vostè al que s'ha dedicat el 80 per cent del temps ha estat a intentar justificar allò que no va ser capaç de

justificar en la intervenció que li vam fer el mes passat. Bé, clar, és certament difícil plantejar una interpellació d'aquesta manera, no?

Però anem al que vostè ha expressat en els darrers segons de la seva intervenció respecte d'aquelles qüestions sobre les quals jo l'he interrogat. Vostè em diu: «Escolti'm, creiem que, efectivament, la dessalació és una infraestructura estructural, però creiem que es pot fer d'una forma ràpida i que, per tant, pot contribuir a resoldre un problema conjuntural.» Però és que jo només m'agafo al projecte del Govern, o a l'estudi o al dossier tècnic del Govern; diu: «Entrada en funcionament de la dessaladora, juliol del 2010.» Juliol del 2010, quan estem parlant de restriccions d'aigua el mes de maig o possiblement passats els mesos de març - abril? Juliol del 2010, ens ajuda a resoldre un problema conjuntural? No, conseller, vostès aprofiten la conjuntura de la sequera per tirar endavant per la via de l'emergència un projecte que és d'estructura.

Però, si vostè vol solucions ràpides, jo li dono una solució ràpida, una, ràpida, i que no és inútil, i que serveix per a la dessaladora en el futur, si és necessària: connecti les xarxes del Consorci d'Aigües de Tarragona i d'Aigües Ter-Llobregat, que és una part de l'obra prevista en el projecte que vostès ens presenten per a la dessaladora de Cunit. Comenci a fer aquesta obra. Aquesta sí que pot ser ràpida, molt més ràpida, entrar en servei abans del juliol del 2010, abans, i solucionar parcialment el problema conjuntural que tenim ara en aquests moments. Però, a més a més, li afegeixo: més barata –més barata. Si vostès deixen de fer ara aquesta dessaladora, aquesta obra la poden fer, i vostès ho valoren, amb 15 milions d'euros. Afegim-hi, si volen, una desviació: 20 milions d'euros, davant dels 85 milions d'euros que vostès preveuen en la construcció d'aquesta dessaladora en aquest moment.

I això els permetrà, a més a més... Perquè vostès justifiquen la necessitat d'aquesta dessaladora en el fet que al Baix Penedès hi han unes puntes de demanda a l'estiu i al Garraf hi ha una demanda durant la resta de l'any, i es conjuguen aquestes dues necessitats. Doncs, segurament no és necessària la dessaladora, perquè si es conjuguen aquestes dues necessitats quan hi ha excedent d'aigua en una xarxa, que és a l'hivern, serveix per donar aigua a l'altra xarxa, i quan n'hi ha a l'altra serveix per donar-ne a la que té mancances durant els mesos d'estiu, que això és el que planteja el dossier que vostès han presentat per justificar la dessaladora de Cunit.

Però després, permeti'm, evidentment que no volem fer demagògies, i vostè deia: «Home, el transport d'aigua en vaixells que alguns defensaven...» Miri, ho reconeixem, si va ser el govern del Partit Popular de les Balears que va portar aigua en vaixells a les illes, per una mancança d'aigua. Però, ja que parlem de les illes, sap qui té un posicionament respecte de les dessaladores exactament igual que el que acabo de plantejar jo en aquesta cambra? Esquerra Unida Alternativa - Els Verds de les Balears, que suposo que per la coincidència de noms deuen ser, si més no, cosins germans de vostès.

Clar, això ho feien quan tenien un govern del Partit Popular. Però, clar, la situació de les Balears és diferent de la de Catalunya! Les Balears és una illa i no té recursos hídrics i, per tant, no té altres solucions, segurament, que aquesta. Però Catalunya no és una illa. Bé, ja sabem que en aquest Govern segur que hi han grups que volen que Catalunya sigui una illa, fins i tot a l'oposició. Però Catalunya no és una illa, i això ho hem d'aprofitar.

Pel que fa als problemes de la sequera, i molt ràpidament, conseller, portaran aigua en vaixells, però d'on la portaran? I no ens demani discreció. D'on la portaran? De Carboneras? Del Roine? De Tarragona? Si ve de Tarragona, d'on vindrà l'aigua, d'on sortirà l'aigua que portaran a Barcelona, conseller?

Permeti'm que acabi dient que qui els parla, que creu que l'estalvi, l'eficiència i la reutilització són bons mitjans, i que vostès, mentre apliquin aquestes polítiques, nosaltres també els donarem suport..., cregui'm sincerament que en aquests moments comencem a estar convençuts que la nova cultura de l'aigua que vostès han intentat impulsar està sent un fracàs.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident segon

Gràcies, il·lustre senyor diputat. Té la paraula el conseller de Medi Ambient i Habitatge per a la rèplica.

El conseller de Medi Ambient i Habitatge

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, miri, jo en aquests moments crec que..., estic absolutament convençut que gestionarem la sequera i ens en sortirem, de la sequera, amb les mesures conjunturals que hem posat en marxa, i que, a més, anirem possibilitant fer un debat serè, tranquil i responsable –i, barra, responsable–, és a dir, sobre el futur de l'aigua en el nostre país.

Miri, en aquests moments hem posat en marxa un conjunt de mesures com són la recuperació d'aigües subterrànies, i ho hem fet en les tres demarcacions específicament. No solament ho hem fet a l'àrea barcelonina, sinó que ho estem fent a Girona i ho estem fent a les comarques tarragonines i en la zona costanera. Aquesta donarà uns recursos hídrics importants: 3,7 hectòmetres cúbics / mes. Si sumem que pensem que n'apareixeran uns dos més, estem parlant ja d'un volum que podria ser de l'ordre d'un 25 per cent del que és en aquests moments el consum / mes, en aquests moments, del dèficit que estem gestionant.

Sumi-hi, vostè, l'estalvi reiterat que està fent la població, i que agraïm, i, en aquest sentit, també s'ha de tenir en compte. Ha de comptar també aquells municipis en què en aquests moments ja s'està fent un abastament amb camions cisterna. S'ha de sumar també tot el que li deia, que era l'aportació relacionada amb la reutilització dels cabals que emanen del terciari en les dessaladores. Avui en tenim unes, però cada dia avança. És a dir, tenim la del Llobregat, tenim baix Ter, tenim Tarragonès, etcètera.

Sobre la dessalinització. Miri, en tindrem temps de parlar molt més a bastament, però deixi'm llançar unes quantes píndoles. Hi han estudis de tota mena. Però jo

li puc dir que, en aquests moments, la dessalinització és element fonamental a llocs tan avançats com Austràlia, com a Califòrnia, com a molts altres llocs que ja ens agradaria a nosaltres, en aquests moments, assolir el mateix nivell de renda i el mateix nivell de coneixement tecnològic.

La dessalinització és un procés obert, amb un gran avenç de coneixement. I, per tant, paràmetres que abans podien ser vàlids, és a dir, es gastava i es consumia moltíssima electricitat, se'n consumeix molt menys. Com vostè comprendrà també, una força com la meua sap que caldrà tractar molt bé la sal sobrant, o sobrer, per una raó evident: nosaltres no generarem en cap cas un problema en la flora i en la fauna. I, per tant, estem estudiant molt intensament com reintroduir, on reintroduir i de quina manera reintroduir.

Deixi'm també explicar-li, òbviament, que hi han estudis de tota mena. Hi han estudis de gent que està molt interessada a cercar solucions estructurals; hi ha gent que busca simplement solucions que no aporten, en molts casos, cap solució de fons en aquest país. Perquè el que hem de buscar és un sistema modular, i la dessalinització jo crec que el té. Segon, perquè és un sistema que té coneixement –crec que és important afegir: coneixement i *know-how* en el nostre tractament–, i és evident, també, que és més econòmic i a més curt termini, amb molt més curt termini, òbviament, que qualsevol tema de transvasament; que, per una altra banda, crec que, si ens en poséssim a parlar, trobaríem moltíssimes coses tant del de l'Ebre com del del Roine.

Però, en tot cas, deixi'm dir una altra cosa que em sembla absolutament important. Quan en aquests moments apostem per la dessalinització, no és que hi apostem com a mesura conjuntural. Però permeti'm dir-li que en aquests moments tenim ja una dessalinitzadora de deu hectòmetres cúbics a la Tordera; que en aquests moments estem en condicions, abans del final d'aquest any, d'haver doblat i haver posat en marxa la dessalinitzadora del Llobregat, la de seixanta hectòmetres cúbics, justament el primer trimestre, no del 2010, del 2009. No sé quin paper té vostè; jo li passaré els últims papers que parlen exactament de l'entrada en vigor el primer trimestre del 2009.

Vol dir això que pensem que estarem amb sequera el 2009? No, miri, està clar que no. El meu departament és expert en *lavora*, però també els vull sumar a vostès amb l'altra part, amb l'*ora*. És a dir, treballem i confiïm, treballem i mirem el cel, treballem i pensem que, òbviament, no pot ser que ens seguim movent en aquests moments amb els paràmetres en què estem desgraciadament instal·lats, que és que no és una hipòtesi del 5 per cent de recursos, no. Perdoneu, estem en el 0 per cent. (*Veus de fons.*) Sí, sí, senyor Espadaler, vostè, com segurament té millors relacions amb la jerarquia eclesiàstica que jo, també l'emplaço a vostè a fer d'*ora et lavora*, independentment que vostè i jo ens discutim pel Roine, perquè justament aquest és un tema tan important per al país que tothom ha de fer-hi front, i tothom ho ha de fer de la manera menys demagògica possible.

I com ho hem de fer així, està molt clar que hem de prendre mesures a curt termini, hem de discutir, sense exaltar-nos, sinó creant encara més confiança en la ciutadania, que ho està, justament per veure que gestionarem i gestionarem bé, entre tots, la crisi derivada, òbviament, de la sequera i, a partir d'aquí, alhora, discutint mesures conjunturals i discutint mesures estructurals, assolirem clarament un dels temes molt importants. Entenent una cosa molt clara, i això jo també li ho admeto: cap –cap–, ni una de les persones que pretenguin avui amb fórmules dogmàtiques resoldre un tema tan complex i tan variat com aquest..., crec que en això s'equivocaran.

I, per tant, el model que els plantejem és un model flexible, és un model escalonat, és un model raonat i és un model que té sostenibilitat ecològica, sostenibilitat econòmica i que, entre altres coses, parteix d'un element fonamental que és la confiança absoluta en la població com un element bàsic per tirar endavant la resolució d'aquest tema.

El vicepresident segon

Gràcies, honorable senyor conseller. El setè punt de l'ordre del dia és la interpellació al Govern... (*Veus de fons.*) El senyor diputat em demana la paraula?

El Sr. Rodríguez i Serra

Per contradiccions, senyor president.

El vicepresident segon

Trenta segons.

El Sr. Rodríguez i Serra

Amb menys serà suficient, perquè l'honorable conseller deia que la previsió de la posada en funcionament de la dessaladora és el 2009, i jo li dic que el document que té el seu Departament de Medi Ambient i Habitatge, que és: «Nou centre de dessalinització a la costa sud del litoral català», preveu, a la seva pàgina 5, la finalització d'obres i entrada en servei al juliol del 2010.

Gràcies.

El vicepresident segon

El senyor conseller té trenta segons per centrar-se en aquesta contradicció, molt limitada, eh?

El conseller de Medi Ambient i Habitatge

(*L'orador comença a parlar sense fer ús del micròfon, motiu pel qual no n'han quedat enregistrats els primers mots.*) ...senyor president, però és evident que quan jo estava parlant d'això m'estava referint, justament, a la de seixanta hectòmetres cúbics del Llobregat, que aquesta sí que entra el primer trimestre de l'any 2009. Em referia a això, exclusivament.

El vicepresident segon

Moltes gràcies.

Interpellació al Govern sobre els objectius del Departament d'Acció Social i Ciutadania en l'àmbit dels serveis socials per a l'any 2008 (tram. 300-00092/08)

Doncs, passem, sí, ara, al setè punt de l'ordre del dia, que és la interpellació al Govern sobre els objectius del Departament d'Acció Social i Ciutadania en l'àmbit dels serveis socials per a l'any 2008. Aquesta interpellació ha estat presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, i per a la seva formulació té la paraula l'il·lustre diputat senyor Pere Bosch.

El Sr. Bosch Cuenca

Moltes gràcies, senyor president. Honorable consellera, com bé sap el 3 d'octubre passat aquest Parlament, el Parlament de Catalunya, va aprovar per unanimitat la nova Llei de serveis socials que ha de permetre un objectiu prou ambiciós com és universalitzar els serveis socials i començar a construir d'aquesta forma allò que anomenem el quart pilar en l'estat del benestar.

A banda, en tot cas, de valorar la transcendència de la llei —una tasca que no tornarem a fer, lògicament, avui—, en aquell moment el nostre grup va manifestar-li, també, la voluntat de vetllar per demanar-li que aquest desplegament, el desplegament d'aquesta llei fos —i cito paraules textuais que en aquells moments vàrem utilitzar— tan ambiciós en el seu desplegament com ho havia estat també en la seva concreció.

Ho hem explicat de forma molt gràfica en diverses ocasions. Manllevant un símil ben senzill, podem afirmar que en aquests moments disposem del projecte arquitectònic de l'edifici, sabem com volem, en definitiva, que siguin els serveis socials: universals, regits per la planificació, amb la participació de tots els sectors implicats, amb un pes notable dels ens locals i de les entitats del tercer sector, amb una qualitat definida per la formació permanent i la garantia dels drets recollits en el títol primer. Però ara alhora també es tracta d'un projecte consensuat per totes les forces polítiques i els ens socials. Som conscients que, tal com afirmava vostè mateixa en una entrevista recollida en els nous quaderns d'Acció Social i Ciutadania, no ha estat fet a renúncies, sinó sobretot de millores en l'articulat de la llei.

Però ara ens resta el més important, que és lògicament construir l'edifici; bastir aquest espai nacional del benestar que volem per al nostre país. Es tracta..., hem de partir d'un procés certament complex, en el qual la mateixa llei ens marca alguns terminis, com, per exemple, el nivell d'objectius en les prestacions garantides en la cartera de serveis socials de 2008-2009 —a la qual, lògicament, voldrem que ens faci referència en la seva rèplica—, però que també dependrà, i molt, de l'ambició que demostrï el mateix Govern. Un ingredient que estem convençuts que no mancarà, sobretot si tenim en compte que ha estat el mateix Govern qui ha impulsat aquesta llei. I també dependrà, voldria dir-ho, d'una millora ostensible en el model de finançament del nostre país. Una millora que esdevé molt necessària per a altres objectius, però que també, en aquests moments,

és una peça clau per garantir el benestar dels ciutadans i ciutadanes del nostre país.

Fa pocs dies en unes jornades sobre la inclusió social i la pobresa, que va acollir aquest Parlament, diferents experts ens recordaven l'angoixant xifra de persones que viuen al nostre país sota el llinar de la pobresa: gairebé un milió. No deixa de resultar paradoxal, i, si se'm permet, fins i tot inaudit, que el nostre país estigui patint un dèficit fiscal aclaparador, insostenible, asfixiant i tinguem al davant una realitat tan crua com aquesta.

En aquests moments, doncs, les reivindicacions nacionals, la reclamació d'un sistema de finançament d'acord amb les possibilitats del mateix país, ja no són —i això ho comparteix tothom amb un mínim de sensatesa— demandes d'aquells que volem un estat propi per al nostre país, sinó, fins i tot, que han passat a amaran, a fer-se objectiu de tota la societat.

I, en aquest sentit, no vull deixar de reclamar des d'aquí la unitat que ens va mancar en el seu moment en l'Estatut. Una unitat que necessitem no només de la classe política, sinó també del conjunt de la ciutadania.

En tot cas, però, tornant a la Llei de serveis socials, el nostre grup vol felicitar-la, en primer lloc, per la tasca que està fent vostè com a divulgadora d'aquesta llei. Tenim entès, si no vaig errat, que ha recorregut gairebé tots els racons del país per explicar els objectius de la llei, per fer-ne pedagogia. I ho valorem especialment, sobretot tenint en compte que ja en el seu moment vàrem comentar que era important, d'una banda, intentar transmetre el canvi de model a la ciutadania per intentar que aquesta se'l fes seu.

En tot cas, es tracta de plantejar una nova mirada dels serveis socials, una mirada que faci que s'equiparin aquests nous serveis a un servei tan inqüestionable com la sanitat, al qual avui tenen dret a accedir-hi tots els ciutadans i ciutadanes del nostre país. Per aquest motiu, doncs, caldrà explicar-la i fer-ne pedagogia arreu del territori. I, en aquest sentit, el nostre grup està satisfet que vostè ho estigui liderant.

Al marge, però, d'aquesta vessant més pedagògica, ens interessa, tal com hem comentat més amunt, un desplegament àgil i ambiciós de la llei. És per aquest motiu que, tot i que només han passat vint-i-tres dies des de la seva entrada en vigor i, per tant, que es tracta d'un període molt curt de temps, el nostre grup vol conèixer, a través de la seva màxima responsable, de la màxima responsable del seu desplegament, en quin estat es troba.

Però també volem conèixer —i, en aquest sentit, intentarem dedicar el nostre torn de rèplica, probablement, a aquesta qüestió— en quin estat es troba també el desplegament de l'altre gran repte que afronta el nostre país aquest 2008: el desplegament de la Llei 39/2006, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència, la mal anomenada «Llei de dependència». I vull remarcar «mal anomenada», perquè sembla que emfatitza només la situació de dependència quan l'objectiu de la llei és precisament l'autonomia personal de les persones.

En tot cas, pel que fa referència a aquesta Llei de serveis socials, entenem perfectament la dificultat del desplegament. D'una banda, per la complexitat de la mateixa llei –ha estat una llei amb cent onze articles, amb nou disposicions addicionals i sis de transitòries–, però també perquè, si mirem els antecedents, l'anterior Llei de serveis socials, del 26/1985, va tardar nou anys a desplegar-se. I no ho diem amb cap ànim de retret, sinó més aviat per posar en evidència que no es tracta d'un procés senzill i que, per tant, hem de preveure un desplegament complicat, gradual, que, en definitiva, es preveu fins al 2015.

En tot cas, ens preocupen algunes qüestions concretes, que li voldríem plantejar a través d'aquesta interpellació. La primera qüestió que ens preocupa és una de les peces fonamentals, precisament, de la nova llei i que precisament va ser una de les modificacions que varen incorporar, els tres grups que donen suport al Govern, que és, com no podria ser d'altra forma, la cartera de serveis socials, que garanteix, en definitiva, els drets, les prestacions i els serveis als quals tenen dret els ciutadans i ciutadanes.

En aquest sentit, voldríem conèixer, a través d'aquesta interpellació, en quin estat està l'elaboració d'aquesta cartera, d'aquesta primera cartera –que ha de ser aprovada, com vostè sap, a través d'un decret del mateix Govern–, i en quin estat es troben també els objectius fixats en les prestacions i els serveis, recollits en la llei per al període 2008-2009.

També ens preocupa, atesa l'enorme repercussió que la llei tindrà en el sector social del nostre país, conèixer si el seu departament està treballant per disposar d'algun informe que ens permeti conèixer d'on partim. Resulta imprescindible –i així ho recull el text aprovat– tenir informació completa sobre el punt de partença, sobretot si tenim en compte el salt endavant i els efectes socials, però també econòmics –voldria subratllar «econòmics»–, que tindrà aquesta llei, a nivell, per exemple, de fer aflorar economia submergida, de crear nous llocs de treball, de donar un impuls, en definitiva, notable al sector.

Un tercer element en el qual voldríem que incidís també en la seva resposta és en el desplegament reglamentari de la llei –en definitiva, la part més tècnica–, que ens expliqués en quin punt es troben els primers decrets que preveu la llei per al seu desplegament.

Un quart element que voldríem que subratllés també en la seva resposta és..., tal com s'ha reconegut en diferents instàncies, aquesta llei és marcadament municipalista; és a dir, posa un incís molt especial en el paper que han de tenir els ens locals, i així ho han reconegut associacions, des de l'Associació de Municipis fins a la Federació de Municipis. Però, en tot cas, voldríem, a través d'aquesta interpellació, que ens expliqués de quina forma s'articularà aquesta relació amb el món local i si el seu departament ha iniciat o no algun tipus de contacte amb les dues associacions per intentar, doncs, caminar cap a aquest nou model.

Un altre tret molt significatiu també de la llei és la voluntat d'articular un sistema de serveis socials enormement participatiu, que sigui, en definitiva, també fidel

al procés..., que va ser constant en el procés de gestació de la llei. I, per tant, també voldríem conèixer un altre element important per nosaltres, i és el moment en el qual es troba aquest Consell General de Serveis Socials que preveu també l'articulat de la llei.

I, per últim, també ens preocupa un altre element important de la llei com, per exemple, de quina forma està adaptant el seu departament el procediment de contractació o com es garantirà també una assistència de qualitat.

En definitiva, són aspectes que, tot i la «premura» del temps, tot i que han passat només vint-i-tres dies, responen a aquest esperit i a aquesta voluntat que va manifestar el nostre grup de ser el màxim de curiosos, el màxim d'ambiciosos en el desplegament, i que voldríem que en aquesta primera resposta ens en donés una resposta, doncs, a través de la seva intervenció.

Moltes gràcies, senyora consellera, senyores i senyors diputats.

El vicepresident segon

Gràcies, il·lustre senyor diputat. Per donar resposta a la interpellació formulada, té la paraula l'honorable consellera d'Acció Social i Ciutadania, la senyora Carme Capdevila.

La consellera d'Acció Social i Ciutadania (Sra. Carme Capdevila i Palau)

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats..., és evident, senyor diputat: aquesta llei, efectivament, el passat dia 1 de gener va entrar en vigor. És una llei esperada i desitjada per tot el sector, que ens ha de donar aquesta resposta social a la ciutadania de Catalunya de tal manera que puguem garantir la igualtat real d'oportunitats.

Són vint-i-tres dies. Però aquesta llei a mi sí que m'agradaria fer incís –que, de fet, ho faig quan estic per tot el territori explicant-la– que té un llarg i un complex camí per recórrer, per desplegar-se, fins al 2015, en què finalitzarà aquest desplegament progressiu de totes les mesures i els reglaments acordats.

A hores d'ara el Departament d'Acció Social i Ciutadania estem treballant –hi estem treballant i ho estem fent de manera forta– en l'impuls, en aquest impuls inicial, 2008-2009, de cara que puguem aconseguir sobretot l'ampliació del servei de teleassistència per atendre totes aquelles persones que necessitin aquest suport d'assistència social; però també, alhora, de crear més places d'acollida residencial per a no només els nens i les nenes en situació de risc social, sinó també per a totes les persones grans i les persones amb discapacitat. La voluntat és arribar, el Servei d'Atenció Precoç, a unes 25.000 persones, amb una mitjana d'1,2 hores setmanals, i augmentar en un 50 per cent el nombre de places d'atenció socioeducativa no residencial per als nens i les nenes, i créixer, com deia abans, aquest 20 per cent en el nombre de places. Però alhora el que crec que també és molt important és aquest increment de professionals que preveu la mateixa llei, i la nostra voluntat és aquest increment de cara al 2008-2009 d'un 50 per cent dels professionals dels equips de valoració i diagnòstic dels serveis socials per a

les persones amb discapacitat i de les persones d'infància, d'atenció a infància i adolescència.

Potser el repte més gran és que al llarg d'aquests dos anys puguem aconseguir que, per cada quinze mil habitants, doncs, disposem de dos diplomats o diplomades en educació social i tres en treball social a totes les àrees bàsiques dels serveis socials.

I pel que fa –això li ho haig de confirmar ja ara, en aquests moments– a l'objectiu que també contempla que el 4 per cent de les persones de més de seixanta-cinc anys disposin ja d'ajuda domiciliària, els hem de dir que aquesta xifra ja la tenim superada en vint-i-tres dies d'aplicació de la nova llei i esperem evidentment en els propers mesos ampliar aquest percentatge d'una manera molt notable.

Vostè em pregunta per la Cartera de serveis socials. Hem de parlar d'aquesta primera aprovació de la Cartera de serveis socials 2008-2009, en la qual s'inclouen totes aquelles prestacions garantides que ja tenim identificades, tal com vostè deia molt bé, perquè ens les ha identificat la mateixa Llei de serveis socials i, tal com deia molt bé, a proposta dels tres grups que donen suport al Govern.

Disposem ja de la informació detallada de cada servei i de cada prestació, amb la corresponent previsió pressupostària. I la previsió també, aquesta previsió, figura a la disposició addicional setena i a l'onzena pel que fa a les prestacions que provenen de l'aplicació de la Llei de l'autonomia personal i atenció a la dependència, o a la disposició addicional dotzena pel que fa a les prestacions garantides derivades de la mateixa Llei de serveis socials. Aquesta disposició remet als programes de la Llei de pressupostos que varem aprovar aquest desembre passat per a l'exercici 2008.

En aquest marc, la Cartera de serveis socials, per tant, és determinada ja per la mateixa llei i la fixarem a través d'un decret, en el qual ja estem treballant. En aquest marc, jo li he de dir que en els propers dies es farà la convocatòria del Consell General de Serveis Socials, el qual ha d'informar sobre el projecte de decret i iniciar així la tramitació de la primera Cartera de serveis socials.

En les seves consideracions també em preguntava vostè quina és la situació o quin és l'estat social de Catalunya, per saber d'on venim i cap a on anem. I aquestes dades són una qüestió important pel nostre departament. En aquest moment s'està acabant de confeccionar l'Estat social de Catalunya 2007. Aquest document parteix d'un format similar al que es va utilitzar en el IV Pla d'actuació social i, a més a més, nosaltres hi hem incorporat informacions de tipus econòmic que ens permeten conèixer la dimensió del sector social a Catalunya en termes d'empreses i d'organitzacions de serveis socials i professionals vinculats als serveis socials, però també l'impacte econòmic del sector en el conjunt de l'economia catalana. En aquest sentit, es fa un balanç, en aquest informe de l'estat social a Catalunya, de l'evolució de la despesa dels serveis socials a Catalunya en el període de 1985, data en què es va aprovar la primera Llei de serveis socials, fins al 2008, o 2007, data en què es va aprovar la recent Llei de serveis socials.

Jo, respecte a aquest informe social, crec que hi ha dades prou significades, com el fet que entre els anys 2003 i 2008, que són els anys de govern d'esquerres, hem passat dels 793 milions d'euros del 2003 als 1.627 milions d'euros d'aquest any.

Però jo li vull posar també alguna dada comparativa, com per exemple puc ficar-li que l'any 1990 es van invertir 179 milions d'euros i en l'any 2000 se'n van invertir 379. Li estic comentant que en el 2000 eren 379 milions d'euros; el 2008 hem passat a 1.627 milions d'euros.

La llei determina l'elaboració d'un pla estratègic 2008-2011. Disposem en aquests moments ja de l'esborrany del decret que ha de regular la seva elaboració. De fet, estem treballant en la identificació del fons de les dades, com són els escenaris pressupostaris i els escenaris de serveis.

Però un dels temes i un dels elements que tots hem valorat de manera molt positiva és la descentralització i la implicació dels ajuntaments i dels consells comarcals, i per tant quina és la nova relació que ens vincularà des de l'Administració, des de la Generalitat, amb l'Administració local.

Amb això, dir-li que, en aquest sentit, ja tenim elaborat el nou model del contracte programa, que serà el nostre marc de relació amb l'Administració local, amb un format normatiu que s'aplicarà en aquests primers contractes per al període 2008-2011. Aquest contracte programa s'ha fet tant amb la col·laboració evidentment de la Federació de Municipis com de l'Associació de Municipis, amb una gran satisfacció per a tot els sectors.

Pel que fa a la descentralització i les mesures de participació... Jo crec que vull ficar..., perdó, abans de passar a d'altres respostes –me n'ha fet moltes, senyor diputat–, sí que vull ficar èmfasi en el tema del contracte programa o aquest marc de relacions amb l'Administració local. Aquest és el model pel qual s'ha fet l'aposta –i s'ha fet una aposta molt forta– de descentralització dels serveis socials, entenent que la resposta dels serveis socials s'ha de fer des de la proximitat i no des d'una vessant..., entenent que la persona és ella en el seu entorn social, i qui té, en el seu entorn social, en el seu entorn comunitari, qui realment té identificats són els serveis socials de primària, els serveis socials bàsics. Calia millorar les nostres relacions amb els ens locals, i crec que el nou contracte programa ens ha de donar aquesta estabilitat per als propers anys 2008-2011, aquest marc de normalitat, de seguretat amb l'Administració local.

La participació. Una altra de les mesures que en aquest moment s'està treballant és la regulació del decret normatiu dels òrgans de participació. Aquest decret preveu la regulació del Consell General de Serveis Socials, la composició dels seus membres, el funcionament de les comissions permanents i de les comissions sectorials. La voluntat és disposar d'una norma que agilitzi tots els treballs del consell i que garanteixi sobretot la visibilitat dels diferents sectors i col·lectius, però que alhora trenqui amb la segmentació tradicional d'aquest òrgan. Abans li he comentat que l'actual Consell General de Serveis Socials s'ha de reunir de manera immediata, els propers dies, per a l'aprovació del decret de la llei

i de la Cartera de serveis socials, i aquesta serà la seva última actuació, perquè *a posteriori* ja hem de tindre en funcionament aquest nou decret del Consell General de Serveis Socials.

Se m'acaba el temps, però el pla de qualitat que vostè..., és a dir, tot això, tot aquest desplegament normatiu i reglamentari no pot anar desvinculat d'una millora en la prestació dels serveis socials i, per tant, s'està treballant de manera molt intensiva en el pla de qualitat. En aquest moment ja tenim –i acabo, senyor president– informació relativa a tots els sistemes de qualitat que existeixen per tal que puguem elaborar el pla integral de qualitat dels serveis socials de Catalunya. En aquesta primera fase abastarà només els serveis bàsics i els serveis garantits per la Cartera de serveis socials.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, honorable consellera. Per a la rèplica, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Pere Bosch.

El Sr. Bosch Cuenca

Sí; moltes gràcies, senyor president. Honorable consellera, com li he manifestat a l'inici d'aquesta intervenció, tenia pensat fer precisament, doncs, el torn de rèplica dedicat al desplegament d'allò que s'anomena la Llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a la dependència en el nostre país.

I voldria fer-ho també des del reconeixement que la nova Llei de serveis socials va implicar, al meu entendre, enllà d'altres virtualitats, un acte de reconeixement de sobirania, perquè fixa d'una forma molt clara, i voldria subratllar-ho, la definició d'un sistema únic, propi, d'autonomia i atenció a la dependència. I, per tant, en aquest sentit, la mateixa virtualitat de la llei, aprovada per tots els grups polítics, ens permet, doncs, fer aquest acte de sobirania.

En tot cas, es tracta, el seu desplegament, lògicament, tal com ha manifestat vostè, d'un procés complex, de la dificultat de fer moure un engranatge complex. Les dades jo crec que són prou reveladores; tenim coneixement que s'han rebut més de cinquanta mil sol·licituds per acollir-se als ajuts previstos. Però, en tot cas, ens tranquil·litzen dos aspectes que per nosaltres són també fonamentals. D'una banda, que els efectes de la mateixa llei són retroactius, i per tant que, tot i les dificultats d'entrar en el procés i de rebre les mensualitats que hi puguin haver, la primera ajuda es rep en concepte d'endarreriment. I en aquest sentit jo crec que la forma més explícita d'explicar-ho és a través d'un exemple, un exemple d'una persona de noranta-un anys, que ha de ser cuidada, doncs, per la seva família, que té demència senil, i que ha començat a rebre endarreriments per valor de tres mil euros, la qual cosa significa, doncs, que, tot i el retard, s'hagi vist compensada perfectament per aquest ajut; una persona que necessita ajuda les vint-i-quatre hores del dia i que, a més a més, doncs, ha escollit l'opció, la mateixa família, de cuidar-la ella directament.

Però, en tot cas, també ens tranquil·litza un altre element prou important, i és que, malgrat els retards –que jo voldria que hi incidís vostè en el seu torn de rèplica–, el sistema està funcionant de forma correcta i tant les valoracions com els programes individuals d'atenció, els anomenats PIA, es fan d'una forma..., jo crec que amb rigor, i això ho reconeixen tant els sol·licitants com les mateixes entitats. I, per tant, en aquest sentit, voldríem que, més enllà d'aquest element de la qualitat, ens parli de dades, ens expliqui quines són les dades a nivell de compliment que ens trobem respecte als terminis fixats en la mateixa llei.

Hi ha un altre element que també voldria subratllar i és el tema del finançament, que es va comentar, i vostè mateixa ho ha remarcat en moltes ocasions, que és una llei que naixia amb un problema d'indefinició a nivell de finançament per part de l'Estat. Jo crec que això com a mínim el nostre Govern, el Govern de la Generalitat, ho ha solucionat a través d'un complement per accedir a un centre residencial, un complement important, i en aquest sentit jo crec que això també dona garantia al mateix ciutadà o ciutadana.

Hi ha, en tot cas, també un altre element que voldria remarcar, i és, a diferència probablement del desplegament que s'ha fet en altres comunitats, la transparència que hi ha hagut en tot el procés. És a dir, el Govern de la Generalitat ha informat en tot moment del mateix desplegament.

Però, tot això, els que hem tingut responsabilitats de govern i els professionals i, lògicament, els ens locals saben perfectament les dificultats pot comportar un procés d'aquest tipus. I en aquest sentit voldríem conèixer de primera mà a través de vostè quins recursos està destinant a reforçar precisament aquests equips de valoració, a donar suport als ens locals i, en definitiva, a agilitzar d'aquesta forma l'elaboració d'aquests programes individuals d'atenció i, en definitiva, a permetre que els seus destinataris o destinatàries puguin rebre les ajudes d'una forma àgil.

També ens interessaria conèixer, lògicament, honorable consellera, si les dades de què vostè disposa ens permeten constatar com a mínim les darreres setmanes que hi ha hagut una reducció en les peticions de valoració, i per tant, en definitiva si ens trobem en la via del bon camí.

Ho repeteixo: reconeixem la complexitat del procés, tenim fermes expectatives en aquest, tot i, ho repeteixo, alguns problemes de finançament que provenen del mateix Estat i no del Govern de la Generalitat, i voldríem que en la seva intervenció ens transmetés aquest missatge de tranquil·litat que ja ve donada, doncs, en definitiva, per algunes coses que ha comentat, però sobretot que transmetés al conjunt de la ciutadania que estem anant pel bon camí.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, il·lustre senyor diputat. Per a la rèplica, té la paraula l'honorable consellera d'Acció Social i Ciutadania.

La consellera d'Acció Social i Ciutadania

Moltes gràcies, senyor president. Senyor diputat, nosaltres..., des del primer moment de la implantació de la Llei de l'autonomia personal i atenció a la dependència ha estat voluntat del Departament d'Acció Social i Ciutadania, del Govern, la transparència envers tot el procés de desenvolupament, en tot el procés d'evolució.

Jo he reconegut un retard, i he reconegut un retard que en aquests moments és un retard que nosaltres podem classificar, podem entendre que és un retard lleu –estem parlant de dos mesos de retard. Amb tot, s'ha assumit, i, davant d'aquesta situació, des del Departament d'Acció Social i Ciutadania hem pres aquelles mesures que creïem que eren més adients, perquè el que nosaltres no volem en cap moment és llistes d'espera, sinó donar compliment a tots els terminis de la Llei.

És veritat, el desplegament d'aquesta llei ha estat d'una gran complexitat, d'una gran complicitat. Aquí hi han estat implicades tres administracions: l'Administració de l'Estat, l'Administració de la Generalitat i ara, en aquests moments, que és el procés en què tenim ara comptabilitzat aquest endarreriment, l'Administració local.

De fet, aquesta llei, com deia, en aquest procés de transparència, n'hem anat veient tota l'evolució. En aquests moments podem dir que estem pràcticament..., és a dir, en un 80 per cent de compliment pel que fa a les valoracions de la dependència. I sí que és veritat que en aquests moments també estan arribant ja al departament i, per tant, es podran fer efectius els seus pagaments amb prestació de serveis o amb prestacions econòmiques vinculades als anomenats PIA.

Però sí que és veritat que aquests desplegaments, no només de la Llei de la dependència i la Llei de serveis socials, que és a Catalunya és un únic sistema de serveis socials, que està determinat i fixat per la mateixa Llei de serveis socials, tal com vostè molt bé deia, han determinat, evidentment, en l'Administració local i en els serveis de primària, una sobrecàrrega en la seva activitat laboral.

Aquí, al llarg del 2007, des del departament ja es va fer un esforç per reforçar tots els professionals de primària amb la possibilitat, amb la transferència a l'Administració local de diners per a la contractació de cent cinc professionals nous que havien d'atendre tot el nou sistema de la dependència.

L'evolució de les mateixes sol·licituds, que es van concentrar majoritàriament el mes de juny i el mes de juliol –i aquestes sol·licituds després han anat decreixent pel que fa al seu nombre–, ha determinat que en aquest moment necessitem no només incrementar el personal de primària i, per tant, transferir més diners a l'Administració local, sinó fer un pla de suport temporal, durant dos o tres mesos, que ens permeti, amb la contractació de més personal, posar-nos al dia en tots els programes individuals d'atenció que tenim ara acumulats, que corresponen a aquests moments de punta en què hi varen haver més sol·licituds.

En aquest moment, nosaltres hem fet, tanmateix... És a dir, jo sí que voldria passar-li xifres pel que fa..., la

valoració de la dependència en aquest moment comp- ta amb 181 professionals –vostè ho sap– de personal sanitari, terapeutes, professionals del treball social, etcètera, però també hi ha 21 referents en tot el territori de Catalunya, i s'han format acords amb 61 ajuntaments i 39 consells comarcals per al traspàs d'aquesta dotació econòmica que sigui suficient per a la contractació d'aquests 105 professionals –any 2007–, amb la previsió d'aquest increment de 6 milions, més 3 per al pla de suport, que ens permetin arribar a 135 professionals més, i la punta de dos, tres, quatre mesos de més professionals en funció..., per poder desencallar totes les sol·licituds acumulades en aquests dos mesos, tal com jo li deia. Perquè jo crec que el sistema el tenim prou dotat professionalment perquè, un cop estabilitzades totes aquestes sol·licituds inicials –cosa que era lògica–, puguem donar un compliment als dos terminis que ens estableix la Llei de dependència, els tres mesos per a la valoració i els tres mesos per a l'elaboració d'aquest programa individual.

Amb tot, en aquests moments, com tot, els primers PIA comportaven molt de temps per part dels professionals, l'elaboració d'un PIA els suposava molt de temps, el segon en suposa una miqueta menys, el tercer en suposarà una miqueta menys.

Això és la implantació d'un nou sistema en el qual hi ha hagut una aposta molt forta perquè l'elaboració del PIA es fes des dels serveis bàsics i no des de la mateixa Administració, com han fet altres comunitats, la qual cosa els permet donar compliment... Però aquest és el nostre model de serveis socials: la descentralització, la proximitat dels serveis socials als usuaris i a les usuàries.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, honorable consellera.

Interpel·lació al Govern sobre el desplegament i l'aplicació de la legislació de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència (tram. 300-00094/08)

El vuitè punt de l'ordre del dia és la interpel·lació al Govern sobre el desplegament i l'aplicació de la legislació de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència. Aquesta interpel·lació ha estat presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, i per a la seva exposició té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Lluís Cleries.

El Sr. Cleries i González

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, honorable consellera... L'aprovació de la Llei estatal de la dependència va aixecar moltes expectatives entre la ciutadania; fins i tot, doncs, se n'ha dit «la quarta pota de l'estat del benestar». Des de Convergència i Unió, ens hi vam oposar, no perquè no creguéssim que s'hagués de protegir la dependència i promoure l'autonomia personal, sinó per dues raons:

perquè hi havia una claríssima invasió competencial –o sigui que de sobirania re de re: invasió competencial–, i a més a més, un model de finançament insuficient, que no cobreix les necessitats de la gent, que discrimina comunitats, nacions com Catalunya.

El més greu de tot això és la complicitat amb què ha comptat del Govern de la Generalitat, que no ha defensat ni la gent, ni els ciutadans, ni les persones amb dependència, ni tampoc les institucions nacionals del nostre autogovern. A més a més, hem vist darrerament una campanya publicitària agressiva i molt costosa, electoralista, que ha comptat amb la complicitat seva, consellera, com a *comunidad autónoma a la cual se ha de llamar*. Per tant, amb això vostè deu estar molt contenta.

Les nostres crítiques es van corroborar dia a dia, no només pels ciutadans –només cal veure les cartes al director dels diaris cada dia–, sinó fins i tot pels sindicats. Les primeres sol·licituds es van presentar el 21 de maig. En un màxim de tres mesos se n'havia de tenir la valoració, diu la llei, i en un màxim de tres mesos s'havia de tenir el PIA; és a dir, un total de sis mesos. Vostè ens va dir, senyora consellera, el 13 de juny, en pregunta oral, amb resposta seva, que no comptaven esgotar el termini de sis mesos en aquestes primeres valoracions. Avui tenim que el model més reclamat a les oficines d'atenció al ciutadà de la Generalitat és el model de reclamació, de reclamació per no complir els terminis. Tota la premsa escrita del 30 de novembre duia aquests titulars: «Cinco mil discapacitados recibirán a partir de diciembre las ayudas fijadas por la ley.» Això vostè ho deia el 30 de novembre, que volia dir que a partir de l'endemà –que ja era desembre– la gent havia de començar a cobrar. Vostè parlava de cinc mil.

A hores d'ara, ahir va donar unes xifres, que he de dir que no coincideixen amb les nostres i que el Departament d'Acció Social i Ciutadania en va ple, perquè les xifres que vostè ha donat no coincideixen amb les que estan cobrant prestació. Però d'això ja en donarà explicacions, perquè nosaltres tenim constància que en l'actualitat estan cobrant la prestació 74 persones a tot Catalunya, i ara, el mes de gener, la començaran a cobrar 473 més.

Per tant, vostè..., la veritat, no ens la podem creure gaire; ens va dir que 5.000 estarien cobrant el mes de desembre, i ho va dir el 30 de novembre. Com és possible, això? Vostè ahir deia que és el 3 per cent que comença a cobrar –sempre és el 3 per cent, en tot–, el 3 per cent. Doncs, resulta que nosaltres..., és el 0,27 per cent. Siguí el que sigui, és ridícul, la xifra és ridícula, consellera, i a més a més amb dos mesos de retard. Tot un èxit de bona gestió. Se'ns fa difícil, com dic, creure-la.

Vostè parla de molta complicitat amb els ajuntaments. Vostè ha parlat amb les regidores i regidors de serveis socials? Tenen els serveis socials col·lapsats per la mala previsió seva. Hi ha una carta de la directora tècnica de Serveis d'Acció Social de l'Ajuntament de Barcelona que ho detalla molt bé.

Però és que sap vostè quan van començar a parlar d'elaboració de PIA per als ajuntaments? El 9 de novembre, amb una carta de la directora general de l'ICASS. I

per tant, doncs, això no funciona, perquè el 21 d'agost ja s'havien de començar a fer PIA, plans individuals d'atenció.

La formació dels treballadors socials; n'hi ha molts que encara no l'han fet, divendres passat la van fer a Lleida. O sigui que han portat... (*Veus de fons.*) Com que no? Divendres passat es va fer la formació a Lleida; no, no, a totes les comarques de Lleida. I per tant això, consellera, no funciona.

Però és que, a part, la llei no té un bon finançament. Miri, jo n'hi explicaré dos casos. Un, un pensionista no contributiu amb invalidesa: cobra la seva pensió no contributiva, 303,33 euros al mes... Perdó, ho he de fer amb xifres del 2007 perquè la Generalitat de Catalunya encara viu al 2007; no tenim el preu públic dels serveis socials per al 2008. Vostès encara no han signat un nou acord amb les residències per al 2008, el preu encara és del 2007, i per tant li he de donar xifres del 2007, per això. Tres-cents tres coma trenta-tres euros al mes; cobrarà el complement d'ajut de tercera persona, perquè és una gran invalidesa; cobra el «Viure en família», fins ara, i a més a més cobra el complement de la Llei de prestacions, que són els 91,13 euros al mes, amb dades del 2007, 10.348 euros. En quina situació es troba ara? Doncs, que perd el «Viure en família» i que vostès estan promovent el cuidador no professional –s'ha vist amb les dades, cuidadors no professionals a dojo, que és el més barat, que això els surt bé– i, a més a més, no gasten places de residència per una cosa molt fàcil: perquè durant quatre anys no n'han fet, de públiques, eh?

Per tant, aquesta és la seva situació. I aquí es troba vostè que hi ha una part d'aquests 487 euros que s'esmoreeixen. Amb això li vull dir, consellera, que ho he calculat amb la seva calculadora, amb el seu PIA, que està penjat a la web del departament. Per tant, no m'ho invento, ho he fet amb els seus números. La quarta pota de l'estat del benestar: 69 euros al mes. Així resoldrem el problema de les persones amb dependència? Seixanta-nou euros al mes, 835 euros/any.

Però agafem-ne un altre cas, el cas d'un pensionista contributiu, que cobri la pensió mitjana, segons la Seguretat Social, de gran invalidesa –estem parlant de persones amb gran discapacitat, i aquests exemples els he comptat posant que els donem la dependència més alta i la quantitat més alta d'ajuda; per tant, això també que quedi clar. Aquesta persona té la seva pensió de 863,20 euros al mes, el seu complement de tercera persona, el «Viure en família»; en total, 21.011 euros l'any. Aquesta persona perdrà el «Viure en família» i, com que li restem l'import del complement de l'ajut, que és el 50 per cent de la seva pensió, aquesta persona hi perdria. Si se li aplica la Llei de la dependència que vostès van votar amb tant d'entusiasme, perd per any 2.884 euros. Aquesta és la llei de la dependència que vostès volen? Aquest és el país de primera que vostès volen? Doncs nosaltres no. Nosaltres quan volíem un sistema de la protecció de la dependència era evidentment un model molt diferent. I vostès estan imposant el cuidador no professional i el Pla individual d'atenció s'està convertint en un pla imposat d'atenció. Perquè vostès han donat instruccions a les treballadores socials, confirmat per comarques i per ajuntaments, que prioritzin el cui-

dador no professional, que cobraran sense resolució i pagaran més ràpid.

Però mirem el cas de la residència assistida i el complement que abans comentaven en la interpellació anterior.

Primer li vull dir, en la línia que no ens la podem creure gaire, consellera, que vostè va treure una nota de premsa, el 26 d'abril, que deia que l'aportació màxima seria de 1.014 euros al mes. Ja no n'hem parlat més i hem passat als 780 euros. Hem perdut 234 euros d'un tall i vostè mai ha explicat per què s'ha passat dels 1.014 als 780.

Amb les residències assistides què passa? Primer, els operadors no poden fer pressupostos perquè encara el cost d'una residència està al preu de l'any passat, 31 de desembre de 2007, 1.703 euros per grans dependències. Si una persona abans no podia pagar, amb el Pla d'acolliment residencial li pagaven 1.703 euros al mes. Ara si una persona no pot pagar li paguen 1.308 euros al mes amb el complement de 528. Una llei de drets? No, perquè els 528 no és dret subjectiu, tal com diuen les seves resolucions; que, traduït al català, vol dir que el poden treure quan vulguin. Aquesta és la llei de drets socials que vostès volien i deien que havien promogut amb la llei de serveis socials? Doncs no és la nostra, encara que la vam votar, perquè no coincidim amb la seva aplicació.

Però hi ha un altre problema. Fins ara comptabilitzaven els ingressos dels fills, ara no; diem: «Amb això estem molt contents», i nosaltres també hi hem contribuït amb el nostre vot en la llei de serveis socials. Aleshores, una persona que li estiguessin pagant la seva residència, els fills o filles, i que ara entri i li toqui la prestació de residència, si aquesta persona estava en una residència privada, vostès no li donen el complement de 528 euros. Quin mal ha fet aquesta persona perquè no li donin?

Vostès discriminen. I aquí volem una llei igualitària per tothom, universal, consellera. Doncs, apliqui la universalitat. Vostès, per tant, estan aplicant una llei que no és la que ens agrada.

Després parlaré de l'assistent personal, perquè ara no em dona temps.

Nosaltres creiem que una llei de protecció de la dependència, de promoció de l'autonomia personal, havia de ser, com havíem dit tant, una llei de drets socials. I vostès se n'han omplert la boca de drets socials. Però avui tenim el dret que vostès els imposen el Pla individual d'atenció, el dret que els 528 euros te'ls dono o no te'ls dono, el dret que a molts els costarà...

El president

Senyor Cleries...

El Sr. Cleries i González

...i, per tant, no tindran recursos, sinó que els perdran. Acabo, senyor president.

I, per tant, nosaltres demanem una nova llei que sigui vigent i bona per a les persones, pels costos que la gent té a Catalunya per atendre la seva dependència. Amb

l'aplicació que vostès en fan, aquest objectiu no s'acompleix i per això nosaltres no hi vam estar d'acord.

Moltes gràcies.

El president

Honorable consellera d'Acció Social i Ciutadania, senyora Carme Capdevila, té la paraula.

La consellera d'Acció Social i Ciutadania

Gràcies, senyor president. Abans de donar una resposta en positiu, perquè la valoració de la implantació d'aquesta llei nosaltres l'hem fet des de la moderació, però crec que anem bé –crec que anem bé–, li voldria donar unes quantes respostes a la seva interpellació.

Miri, jo la seva defensa que em fa sobre el fet que vol una llei de drets socials, i quan em diu que vostès no van votar la llei de la dependència per unes qüestions d'invasió competencial, senyor diputat, crec que ens hem de remuntar –i això ho podem fer tots– a què vostès no van votar..., van votar en contra de la llei de l'autonomia personal i atenció a la dependència per un problema d'una foto, d'una foto i de protagonisme per part del senyor Duran. Per tant, les coses també, si vostè me les diu clares, jo també les puc respondre amb claredat.

En segon lloc, no sé..., jo no sé si la meua Oficina d'Atenció al Ciutadà està col·lapsada, jo només he rebut –només he rebut, i penso que són moltes– cent reclamacions per fora, perquè estem fora de termini, i 184 reclamacions perquè no s'està d'acord amb la valoració efectuada. Jo no crec que tot un Departament d'Acció Social i Ciutadania ens puguem col·lapsar per 284 reclamacions, de les cinquanta mil sol·licituds que hem rebut fins a la data.

Pel que fa a les sessions de formació dels professionals, dir-li que al llarg del 2007 n'hem fet 148 sessions de formació i que, en aquest moment –en aquest moment–, estem fent una segona tanda de formació a tots els professionals per poder avançar i millorar la implantació dels programes individuals d'atenció.

I respecte a les prestacions, vostè em pot fer els números que vulgui, però el que sí que és cert, faci'ls amb la seva totalitat. Perquè quan em parla de la prestació del cuidador no professional, el cuidador de l'entorn familiar, vostè em dona la quantitat que percebrà aquesta persona, però s'obvia una altra quantitat important que és l'alta a la Seguretat Social d'aquesta persona, i això també comptabilitza en el total de la prestació.

Però jo la vull fer en positiu –jo la vull fer en positiu–, la resposta. I de fet, ja ho hem estat comentant abans amb el diputat Pere Bosch en el torn de rèplica de la seva interpellació, que aquesta és una llei, hi segueixo insistint, d'una gran complexitat. És una llei que hi ha tres administracions implicades, i brodar i encaixar tot aquest sistema no és fàcil. Amb tot, anem posant solucions davant de les possibles disfuncions que la llei ens va creant.

Des del departament, el mes de març..., per nosaltres tanmateix el que li vull comentar és que l'assentament i el bon desenvolupament d'aquesta llei és important,

i, per tant, el mes de març per nosaltres no és una fita que ens faci corre i que ens faci prendre mesures, diguem-ne, que després no consolidin aquest bon model d'implantació. Jo li he dit, i hi insisteixo i ho repetiré: m'amoïnen els retards –m'amoïnen els retards–, que estem parlant d'un retard de dos mesos en aquests moments, senyor diputat.

Abans també ho ha dit el senyor Pere Bosch, vostès quan van desplegar la Llei de serveis socials van tardar en algun dels decrets nou anys per poder-los regular –sinó després li puc dir quins són aquests–, nou anys per poder desplegar la Llei dels serveis socials. Tot just la Llei del 85, vostès al 2003 encara desplegaven l'atenció precoç i l'atenció domiciliària. Per tant, jo crec que tinc un marge de temps, amb vista a la seva eficàcia i eficiència, en el desplegament de l'antic marc normatiu que va ser la Llei de serveis socials.

Miri, des de l'entrada en vigor de la llei, el Departament d'Acció Social i Ciutadania hem rebut més de cinquanta mil sol·licituds per acollir-se als ajuts que té previstos la llei. D'aquestes, 42.224 exactament han estat enviades entre el mes de maig i el mes de setembre. I d'aquestes ja s'han fet les valoracions de 33.925. Això implica, indica que hi ha un grau de compliment del 80 per cent pel que fa al termini fixat des del lliurament de la sol·licitud fins que el servei de valoració de la dependència admeten la seva resolució pertinent. Per tant, estem parlant d'aquests terminis dels tres mesos.

Cal destacar també, senyor diputat, que en el darrer trimestre del 2007 les resolucions emeses pels equips de valoració de la dependència han estat molt més superiors a les sol·licituds rebudes. Això ens ha permès evidentment avançar i reduir en divuit mil les peticions de valoració. Per mantenir aquesta tendència, des del Departament d'Acció Social i Ciutadania destinarem aquest any 60 milions d'euros per incrementar i agilitzar la tasca dels serveis de valoració.

Actualment, ho he dit també abans, tenim vint-i-tres equips, 181 professionals, vint-i-un professionals de referència, acords amb seixanta-un ajuntaments, acords amb trenta-nou consells comarcals per a la contractació de més personal, cent cinc en concret, per a l'elaboració dels PIA. Però les sol·licituds efectuades en el mes de juny, en els mesos de juny i juliol, que és on hem tingut les puntes més elevades, en aquest moment ens determinen la necessitat de fer també un suport a l'atenció primària, perquè puguem fer neteja, perquè puguem netejar aquesta llista d'espera que ara se'ns ha generat.

Jo, respecte al tema dels PIA, voldria..., perquè vostè n'ha fet incís... Nosaltres no hem donat cap instrucció als serveis bàsics, als serveis primaris, tal com vostè diu, perquè la gent determini el cuidador no professional. Miri, en aquest tema jo respecto l'autonomia de l'Administració local i dels nostres serveis de primària. I ja he fet una aposta molt forta per aquest model, senyor diputat. Per tant, són a l'atenció primària per primer cop, que pronostica, prescriu quin és el servei que més li convé a la persona en situació de dependència.

És veritat que en aquest moment el 67 per cent –el 67,13 per cent– dels PIA resolta han sol·licitat cuidador no professional. Però això també respon a la voluntat que

moltes persones grans prefereixen passar o viure els últims anys de la seva vida en el seu propi domicili. Dir-li també que en aquests decrets normatius que vàrem haver d'emetre des del departament hi ha tot el tema de les compatibilitats i incompatibilitats en serveis i prestacions. Per tant, aquest cuidador no professional no li és incompatible la prestació d'un servei com pot ser la prestació d'un servei en centre de dia. Però aquest 60 per cent, que és majoritari, dobla la prestació malgrat tot, el fet de viure en família, que va ser la prestació que vostès van instaurar en els últims anys. La dobla en quantitat econòmica, però a més a més té el gran avantatge que totes aquelles dones –perquè d'això sí que se n'ha fet un estudi– que majoritàriament són dones entre els cinquanta i seixanta anys, aquestes cuidadores no professionals poden donar-se d'alta a la Seguretat Social.

Però, a més a més, jo diria que hi ha un tercer avantatge que no podem obviar, que és la formació que iniciarem a partir d'aquesta primavera de tots els cuidadors no professionals, que els permetrà també a aquestes dones que han cuidat en el seu entorn proper, *a posteriori*, també, una nova forma d'ocupació laboral, ja que estaran acreditades com a cuidadores no professionals. Vinculades a les residències de prestacions se n'han fet 171, vinculades al servei d'ajut a domicili se n'han fet deu. Per tant, estem parlant d'un 1,74. Són molt baixes les de centre de dia i les d'assistent personal. Però també dintre de totes aquestes prestacions..., perquè sempre hem de parlar de prestacions econòmiques i de prestacions en serveis, i de prestacions en serveis en aquests moments s'estan resolent 233 PIA en residència.

També li vull dir el següent, aquí s'ha donat prioritat a resoldre..., a totes aquelles persones que resten en el seu domicili, enfront de les persones que ja tenim ateses en centres residencials. Aquesta sí que ha estat una instrucció donada als serveis socials d'atenció primària: atendre primer totes aquelles persones que en aquests moments no tenen una protecció social, i aquesta ha de ser la nostra prioritat.

Miri, hi han altres comunitats en què potser el nombre de PIA és molt més elevat, però dintre d'aquest número total hi han incloses totes les persones que ja tenen ateses en residències. Nosaltres aquesta és una prioritat. I segona, perquè aquestes persones ja estan ateses degudament.

El president

Senyor Cleries, pot fer la rèplica.

El Sr. Cleries i González

Moltes gràcies, senyor president. Consellera, «Viure en família», any 2003 pagàvem 240 euros; any 2007, paguen 240 euros. Ho han augmentat, eh? La prestació a vostè li costa tres euros i mig: 243,5 vostè, 243,5 l'Estat. Per tant, aquest és el gran augment que ha fet el Govern de la Generalitat, tres euros i mig.

Vostè..., model municipalista, carta de la directora d'Acció Social de l'Ajuntament de Barcelona, un calendari poc ajustat a les previsions inicials i que provoca inevitables disfuncions de tipus organitzatiu.

Un altre punt que diu: «Els directors i directores haurien d'anar alliberant l'agenda dels professionals perquè puguin fer PIA.» Això sap què vol dir? Que la gent que està en situació de pobresa –que abans en parlaven– no la poden atendre. Qui té una altra necessitat d'infància, no la poden atendre, perquè estan desbordats pels PIA i vostès no han fet previsió, els han passat tota la pressió i no van preveure les necessitats que hi havia de personal per poder atendre.

Però jo no volia deixar de parlar del tema de l'assistent personal, perquè creiem que és una prioritat fomentar la vida independent, i s'ha anat dient molt. I ara, quan s'aplica l'assistent personal, vostès preveuen una prestació de 780 euros; prestació que només cobreix tres hores al dia d'assistent personal per a persones que necessiten entre deu i vint-i-quatre hores. Això ho va denunciar la Federació Ecom, el Fòrum de Vida Independent... I, a més a més, resulta que no fan plans individuals d'atenció, perquè abans de fer el pla ja saben el final: vostès ja saben que li donaran 780 euros, necessiti deu hores, en necessiti quinze o en necessiti dues, a tothom li donen el mateix. Això no són plans individuals d'atenció, això són plans imposats d'atenció. I això no promou una vida digna de les persones, tal com es preveu amb la nova Llei de serveis socials, que és el nostre marc, i no la Llei de la dependència, que hauria de ser un recurs per reforçar la Llei de serveis socials de Catalunya. Vostè diu que és una llei complexa. Potser vostès no estan preparats per resoldre lleis complexes; deu ser això. Per tant, els falta previsió i, a més a més, hi ha una improvisació molt gran.

Abans ens han estat parlant de planificació i, en la interpellació de lluïment que han fet abans, resulta... –com que hi ha sardanes de lluïment..., interpellació de lluïment. Resulta que què? Doncs, en aquesta interpellació han parlat de planificació... Quina planificació hi ha hagut, consellera? Si totes les dades donen que improvisen!

Vostès diuen: «Cinquanta mil sol·licituds.» I encara no les tenen valorades. Sap què em va dir vostè, en una resposta oral en aquest plenari –que hauríem d'anar més en compte amb el que diem–? Que vostès podien fer 125.000 valoracions per any. Doncs els números no quadren; com sempre, van en contra seva. Perquè vostè dona unes xifres aquí, en el Ple, però la vida diària –no la teoria de la interpellació de lluïment, sinó la pràctica– fa que això no funcioni. I per tant, consellera, han de rectificar, perquè això no funciona. I el tema de l'assistent personal no és la seva prioritat i volem que ho sigui.

Nosaltres veiem, consellera –i abans li ho deia–, que volem autèntiques lleis de drets socials. Vostè, abans, també ha parlat de pressupostos. Clar que han crescut els pressupostos! Han crescut gràcies als acords de finançament de governs anteriors, i que vostès ara tenen aquests recursos, però no els utilitzen bé. I per tant, això és el que han de fer.

I nosaltres veiem que davant dels drets socials vostès no donen informació. Ha parlat abans d'altres comunitats autònomes. Agafi una resolució de la valoració de la Junta de Andalúcia. Li dona quaranta mil voltes a la seva. El primer que fa és explicar a què tens dret.

Vostès ho amaguen. El primer que fa la resolució de la valoració és dir a què tens dret. I vostès ho amaguen. Davant de la indefensió seva, l'altre dona drets. Dona el dret a la informació, que és important.

L'Administració, consellera, ha de complir els propis terminis que es marca. I vostè diu: «Bé, anem amb un retard...» Escolti, les lleis són per complir-les. I diu: «Màxim tres mesos»; màxim tres mesos! I no em parli de desplegaments en nou anys, perquè la Llei de serveis socials que hem aprovat en aquest Parlament, mentre estigui vigent, s'anirà desplegant; s'anirà desplegant al llarg de la vida, i no faltaria més! Per tant, consellera, compte amb el que diem!

El dret a rebre recursos suficients –no insuficients, com els que dona aquesta llei–, el dret a tenir un pla acordat i no imposat, o el dret a no seguir amb un sistema d'assistencialisme que vostès estan perpetuant i que vostès diuen: «No, ara hem fet un salt als drets socials.» El seu model és purament i netament assistencialista. I això no és el país de primera que vostès van posant per les cantonades. Això que estan fent vostès queda molt lluny d'un país de primera. I nosaltres el primer que volem és un país de primera en l'atenció a les persones, i no un govern de Catalunya que renuncia a servir les persones acceptant lleis com la Llei de la dependència, que ens envaeix les competències, que no ens dona els recursos...

El president

Senyor Cleries...

El Sr. Cleries i González

...que necessitem, i que, a més a més, és absolutament injusta cap als ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

Honorable consellera, té la paraula.

La consellera d'Acció Social i Ciutadania

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, vostès el que volen és protagonisme. I si em permeten, explicaré el motiu de la interpellació d'avui.

A sol·licitud del Partit Popular, a sol·licitud dels tres grups que donen suport al Govern, s'havia de fer una compareixença a la Comissió de Benestar ahir a la tarda. Per raons òbvies de la meua agenda, ja que estava a Tortosa, vaig demanar l'ajornament d'una hora, senyor diputat, que en lloc de comparèixer a les quatre, pogués comparèixer a les cinc de la tarda, a la qual cosa el Grup de Convergència i Unió es va negar. Perquè vostè el que volia era el protagonisme d'aquesta tribuna en el plenari d'avui. No debatre –no debatre– la llei, ni debatre el model, ni avançar en els drets socials de la ciutadania, el que vostè volia era el protagonisme que li han donat aquests deu minuts, aquest quart d'hora, amb aquesta interpellació.

Dit això –dit això–, miri, cinquanta mil valoracions... Jo no sé com haig d'explicar les coses, em sembla que no

són tan complicades. No estan, totes, fora de termini. Totes les sol·licituds presentades..., a l'octubre, al novembre, al desembre, estem dintre de termini –estem dintre de termini. No totes les cinquanta mil sol·licituds. En aquests moments –i ho he dit abans i ho lamento–, només dos de cada deu sol·licituds estan fora de termini; el 80 per cent estan dintre del seu termini.

I respecte al reforç que nosaltres hem donat a primària... Miri, jo ja ho he explicat: el pla de suport que farem per la sobrecàrrega que ha suposat l'aplicació d'aquesta nova llei en les àrees de primària –ja ho he explicat aquest pla de suport que nosaltres donarem. Però ara sí que li demano la seva complicitat, la seva i la de tot el seu grup parlamentari. Jo, en privat, senyor diputat, quan sortim d'aquí, li passaré la llista dels ajuntaments i de l'estat de compliment dels programes individuals que s'estan elaborant en aquest moment. I li demano la seva complicitat, perquè en aquells ajuntaments en els quals vostè hi té incidència, influència política, es prioritzi l'elaboració dels PIA, i es prioritzi l'elaboració dels PIA per a totes aquelles persones que en aquests moments encara no estan ateses pel sistema ni de serveis socials, ni pel sistema d'atenció a la dependència.

Vostè em parlava de l'assistent personal. Miri, des de l'any passat, nosaltres hi estem treballant, hi estem treballant conjuntament amb la Federació Ecom. El 26 d'octubre del 2006 es va signar un protocol amb la Federació –el 2007. En aquesta experiència hi participaven cinquanta persones amb disminució física arreu de Catalunya, i tindrà una durada de divuit mesos. També, amb la Fundació Autònoma Solidària, de la Universitat Autònoma de Barcelona, es va signar, i en aquest cas al programa hi estan incloses deu persones. Tots aquests projectes han tingut en compte la filosofia de vida independent, i s'ha contactat, a través d'Ecom i del FAS, amb el Fòrum de Vida Independent, per tenir en compte totes les seves aportacions, informacions, des de..., en termes de les seves experiències. Perquè, com vostè sap –com vostè sap–, cal reglamentar –cal reglamentar– l'assistent personal. I amb la reglamentació de l'assistent personal..., no ho estem fent al marge de les experiències pilot que nosaltres ja tenim en funcionament, ni tampoc d'aquells col·lectius que aposten per aquest nou model de prestació i de servei.

Moltes gràcies, senyor diputat.

El president

Senyor Cleries...

El Sr. Cleries i Gonzàlez

És que la senyora consellera ha fet esment a un tema que no tenia res a veure amb la interpellació, que és sobre la Comissió de Benestar del Parlament, i jo voldria aclarir-ho, perquè ha fet una al·lusió que no té res a veure amb la interpellació i que jo no li he parlat per res d'aquest tema.

El president

Té trenta segons, senyor Cleries.

El Sr. Cleries i Gonzàlez

Mani?

El president

Amb relació a la comissió.

El Sr. Cleries i Gonzàlez

Molt bé. Amb relació a la comissió, som sis grups parlamentaris a la Comissió de Benestar i Immigració. Si no tenim, a l'agenda, posada aquesta data perquè vingui a comparèixer la consellera, no és només el Grup de Convergència i Unió, sinó molts altres grups, perquè, si no, voldria dir que ho domina Convergència i Unió, i no és així. Per tant, demanem a la consellera que retiri això, perquè nosaltres només hem constatat que a la nostra agenda no hi constava. I nosaltres no som els sis grups de la cambra, som un dels grups. I es va acordar, i per tant no hi va haver compareixença per això.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Doncs, passem al següent punt de l'ordre del dia...

Interpellació al Govern sobre el desplegament de l'Estatut d'autonomia (tram. 300-00095/08)

...que és el desè, i és la interpellació sobre el desplegament de l'Estatut d'autonomia. Presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre senyor Francesc Homs.

El Sr. Homs i Molist

Sí, gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyor conseller, al llarg del 2007, el balanç del desplegament de l'Estatut d'autonomia que feia el Govern era, per dir-ho col·loquialment, flors i violes i romaní. Vostè deia, un dia, en aquesta casa, conseller, que l'Estatut s'està desenvolupant amb normalitat i de manera constant, amb seriositat, rigor i seguint les previsions establertes. Ara, l'opinió és diferent –la seva–; està en línia del que nosaltres ja dèiem. Vostè ha afirmat, fa poques setmanes, que el Govern central no està complint amb l'Estatut, o que les coses fins ara no van bé en aquest terreny. Per part nostra, no es tracta ara de dir... –ja ho dèiem–, no cal; sinó simplement de constatar que estem d'acord a valorar que les coses fins ara no van bé o no han anat bé. Finalment, senyor conseller, coincidim amb la diagnosi que el desplegament de l'Estatut no va bé.

Davant d'aquest fet, davant d'aquest evident fracàs, és lògic que ens preguntem: «I ara què? Què hem de fer? Què hem de canviar del que fèiem?» I és en aquest sentit on voldríem centrar avui la nostra interpellació.

Creiem, des de Convergència i Unió, que hem de superar el «problema», entre cometes, que amb tanta precisió identificava, fa uns mesos, el conseller Puigcercós. Deia ell –el conseller Puigcercós–: «Hi ha un problema

en el Govern» –en el seu Govern–, «i és que el Partit Socialista de Catalunya té una por reverencial al PSOE.» –deia ell, el conseller Puigcercós.

I com ho podem fer, doncs, per superar aquest «problema» que identificava el conseller Puigcercós? Doncs, nosaltres creiem que tornant a la unitat de les forces polítiques catalanes en la defensa de l'autogovern, que des de Convergència i Unió hem procurat defensar sempre i que vostès han rebutjat en tantes ocasions també, al llarg del 2007, almenys al nostre entendre.

I en aquest sentit, volem li volem formular a vostè, al Govern que representa, una doble proposta. La primera, sobre les qüestions competencials. És urgent, creiem, pactar un nou full de ruta per al desplegament de l'Estatut en aquest terreny. Vostè va plantejar –ho recordarà perfectament– fa un any un llistat de fins a quaranta traspassos amb l'objectiu de deu per any, venia a dir, no? I és evident que, si fem un balanç del que ha donat de si aquest 2007, els seus objectius queden molt lluny de ser complerts.

Li vaig plantejar, el setembre passat, al si de la reunió de la part catalana de la Comissió Mixta, de revisar el pla de treball establert per vostè en la mateixa comissió. I m'ho va admetre –se'n recordarà, a la reunió del dia 12 de setembre de l'any passat. Però el fet és que en això no hem avançat, perquè ni tan sols ens ha convocat a cap reunió per parlar-ne. I creiem, realment creiem que valdria la pena partir dels informes de l'Institut d'Estudis Autònomic, que en aquest terreny llisten fins a 235 competències noves. És evident que no són 235 traspassos això, però és evident també que són molts més de quaranta els que preveu el nou Estatut.

Si vostè mateix –i d'això n'hem parlat en alguna altra ocasió– el 2004 –l'any 2004–, fixava un objectiu, amb l'Estatut de l'any 79, de vuitanta traspassos, com no ha de ser ara, amb un estatut per descomptat molt millor, que podem fixar com a objectiu una llista molt més superior que la que vostè ha plantejat de quaranta. No s'entén, per tant, que en aquests moments l'objectiu del Govern s'hagi reduït a la meitat del que es plantejava el 2004 vostè mateix. Si no és que vostè considera que la seva funció –jo crec que no ho considera així, però no fos que...– sigui fixar objectius a partir del que es preveu que s'aconseguirà, i no tant en funció del que com a país, i d'acord amb el que ens correspon amb l'Estatut, ens toca.

Per tant, li proposem revisar a fons el full de ruta del desplegament de l'Estatut, per fixar l'horitzó que ens correspon –no el que li convé al món socialista, sinó el que ens correspon–, i recuperar així la unitat d'acció perduda.

En aquest terreny, a més, creiem que caldria incorporar la potencialitat del que preveu l'article 5 de l'Estatut en matèria de drets històrics. Vostè sap, tant com jo, que la via dels drets històrics és una via inexplorada a casa nostra, que no hi ha tradició del món jurídic i del món polític, però que és evident també que això és una de les grans novetats que incorpora el nou Estatut d'autonomia de Catalunya, i hauríem d'explorar, per aquesta via de l'article 5, dels drets històrics, doncs, com podem

eixamplar una interpretació favorable als interessos de Catalunya de l'Estatut d'autonomia.

La segona proposta que li volem fer és sobre el tema estrella en matèria de desplegament d'aquest 2008, fixat així per totes les forces polítiques, o pràcticament per totes les forces polítiques, que no és altre que la concreció del nou model de finançament que estableix el nou Estatut.

I en aquest terreny, senyor conseller, és fonamental des del nostre punt de vista no repetir els errors d'enfocament i de plantejament –que no és altra cosa el que nosaltres hem criticat durant el 2007–, doncs, que durant aquest mateix 2007 s'han produït.

I, per tant, cal ambició i cal unitat. I cal exigir el compliment de l'Estatut i no dissimular quan això no passi, que és el que tenim la impressió que ha passat al llarg d'aquest 2007.

Hem sentit aquests dies que alguns portaveus de forces polítiques del tripartit parlen de concretar el nou finançament en la línia similar del concert econòmic, no? I ja sap que en aquest terreny a nosaltres ens hi trobarà. Hi estem, de fet, d'acord. I precisament per aquest motiu els plantejaments que tal com s'articula en el model del concert creiem que s'han de fer són els que de fet possibilita el mateix Estatut.

El finançament de Catalunya, senyor conseller, el finançament de Catalunya s'ha de desenvolupar exclusivament en el marc de la relació bilateral entre l'Estat i la Generalitat. Ho repeteixo: exclusivament en el marc bilateral de l'Estat i la Generalitat. Primer, perquè ho preveu l'Estatut. Això és elemental, no? I segon, perquè és la millor manera d'assolir, almenys al nostre entendre, un bon acord, tal com el model de concert econòmic ha demostrat per al cas del País Basc.

En aquest terreny, vostè coneix que l'article 210 de l'Estatut d'autonomia és molt clar. Diu l'article 210 de l'Estatut d'autonomia que és al si de la Comissió Mixta Estat - Generalitat que s'ha d'acordar l'abast i les condicions de la cessió dels tributs estatals, i que s'ha d'acordar la contribució de Catalunya a la solidaritat que estableix la Constitució espanyola.

És veritat, senyor conseller, que la discussió prèvia a l'acord de la comissió mixta es pot produir en un cafè –jo crec que no seria gens recomanable–, es pot produir aquesta discussió prèvia al si del Consell de Política Fiscal i Financera –que jo crec que tampoc és recomanable, i a més a més sabem que allà és més probable que ens aixequin la camisa que no una altra cosa– o es pot produir al si de la mateixa comissió mixta, que de fet és el que preveu, hi insisteixo, l'Estatut, no?, i és on, de fet, la Generalitat pot tenir molta més força, perquè permet el tracte de tu a tu amb l'Estat.

I essent així les coses, els proposem que la Generalitat acudeixi a la negociació de la comissió mixta amb l'Estat amb una posició –creiem sincerament que això els donaria molta més força– prèviament recolzada de manera àmplia per aquest Parlament sobre el projecte de llei que preveu el mateix Estatut de cessió de tributs, específic per a Catalunya i només per a Catalunya, establert a les disposicions addicionals de l'Estatut 7, 8, 9, 10 i 11.

Això és el que li volíem plantejar en aquesta interpel·lació d'avui, senyor conseller. Acabo i recapitulo. Primer, coincidim en el balanç del desplegament de l'Estatut: les coses fins ara no van bé. Ho ha dit vostè fa poques setmanes, ho hem anat dient nosaltres en aquests últims mesos. Hi coincidim, ho celebrem.

Segon, coincidim en les causes, almenys, d'algun dels membres..., de les que identifiquen algun dels membres del Govern. El problema del Govern, del Govern català, diu un conseller del Govern mateix, és que el Partit Socialista té una por reverencial al PSOE. Això ho identifica un membre del seu Govern.

Tres, proposem, per tant, un nou full de ruta impulsat pel Parlament per superar el problema i proposem també que en matèria de finançament no es reproduïxin els errors que hem tingut a l'hora d'enfocar la negociació i l'aplicació de les competències que ens corresponen en el nou Estatut. I en aquest sentit, en el terreny del finançament, apostar d'una manera clara, rotunda, exclusiva, per la bilateralitat que estableix el nou Estatut d'autonomia de Catalunya.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Té la paraula l'honorable conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació, senyor Joan Saura.

El conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació (Sr. Joan Saura i Laporta)

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, vostè ha fet un resum de quatre punts, que prèviament ha desenvolupat, que jo vull contestar, no?

Primer, amb relació al balanç, i diu que coincidim, no?, que nosaltres diem o que jo dic que el balanç no és positiu i que vostès ja ho havien dit fa temps. No, jo crec que el balanç té aspectes positius i té aspectes que no ho són, però no he dit mai que no fos positiu. El que sí que vaig dir en un determinat moment és que la comissió bilateral que estava prevista el 27 no es podia convocar perquè no hi havien suficients elements de contingut per fer aquesta comissió. I no es va convocar el dia 27.

Vostè sap que el desplegament de l'Estatut no és només la relació amb l'Estat, sinó que forma part, en primer lloc, del desplegament normatiu propi, de les transferències, del finançament i de les comissions que s'han creat.

I en primer lloc, vull destacar una cosa a què vostè no ha fet referència, però que a mi em sembla absolutament importantíssima –importantíssima–: que en molt poc temps –que en molt poc temps– el Govern català ha remès projectes de llei o ha enviat documents a ponències conjuntes que signifiquen el desenvolupament del marc institucional previst en l'Estatut de l'autogovern.

Per exemple, s'està tramitant en aquests moments la Llei del Consell de Garanties Estatutàries, que preveu l'Estatut com a producte d'un document que el Govern ha remès al Parlament. Està en tràmit el Projecte de Llei de la Presidència de la Generalitat i del Govern. Els anuncio que en molt poques setmanes remetrem un pro-

jecte de llei o un document per a una ponència conjunta amb relació a la Llei del Síndic de Greuges. Hem pres acords, des del punt de vista organitzatiu importantíssims, que marca l'Estatut, com és l'Agència Tributària, el Consell de Relacions Laborals o l'Institut de Seguretat Pública. Totes elles, hi insisteixo, propostes que emanen, en definitiva, de l'Estatut. Hem tirat endavant projectes de llei que desenvolupen principis rectors de l'Estatut, ja sigui el Memorial Democràtic o ja sigui l'Institut Català Internacional per a la Pau. Hem tirat endavant projectes de llei que donen resposta a drets reconeguts en l'Estatut, com és la Llei del dret a l'habitatge o la Llei dels serveis socials. La relació podria ser molt llarga i la relació de projectes de llei que en aquests moments el Govern examina és extensíssima.

Per tant, senyor conseller..., senyor diputat, perdó, una primera qüestió que m'agradaria que reconegués vostè és que el Govern català, de forma jo diria molt ràpida, remet al Parlament català projectes de llei o documents que signifiquen un enfortiment, d'acord amb el que diu l'Estatut, dels aspectes institucionals, dels aspectes organitzatius, dels aspectes de desenvolupament dels drets o d'altres aspectes que l'Estatut contempla.

I des d'aquest punt de vista, senyor diputat, m'agradaria que vostè reconegués que això és important. Jo crec que és molt important que tinguem una llei del Consell de Garanties Estatutàries, i crec que és molt important que tinguem una llei de la Presidència i del Govern, i crec que és molt important que tinguem una llei del síndic, o altres lleis que he mencionat.

En segon lloc, hi ha el tema de les transferències. Primer, aclarir..., dir una reflexió que ja he fet, i que a vostè li he fet, no?, que és que vam demanar a l'Institut d'Estudis Autònoms..., jo vaig demanar personalment que em diguessin quines transferències es despenen automàticament del contingut de l'Estatut. I en van sortir quaranta. Les quaranta no és una decisió del conseller o del Govern, sinó és una demanda a l'institut, de dir: «–Escolti, vostè, aplicant l'Estatut quines transferències ens surten? –Quaranta.» Per què no en surten vuitanta? Primera, perquè n'hi ha algunes que no requereixen transferències, que són assumptió de competències, perquè l'Estatut ja ho diu; altres, poques, perquè l'Estatut no les contempla, que no vol dir que el Govern o que el Parlament no les continuem demanant.

Per exemple, l'Estatut contempla el traspàs de Rodalies Renfe i Regionals, i per tant en aquestes quaranta hi són, però l'Estatut no contempla el traspàs dels aeroports. Què vol dir, que renunciem a això? No. Sinó que vam decidir iniciar el traspàs de les quaranta i fins i tot hi vam afegir aquesta, el tema dels aeroports, que no està contemplat, en definitiva, en l'Estatut de Catalunya.

En aquests moments, quines són...? Jo vaig dir que d'aquestes quaranta havien de ser deu cada any per arribar a les quaranta en la legislatura, i em vaig comprometre amb vostè..., i a la primera reunió que tinguem de la comissió de transferències li faré arribar un informe comparatiu que justifica per què quaranta i què ha passat amb la resta, eh? I espero que en poques setmanes es pugui reunir la comissió de transferències un cop la comissió bilateral ha donat el vistiplau a algunes transferències.

Quines són les transferències que s'han produït? Se n'han produït una, dues, tres, quatre, cinc, sis, set, vuit, nou, deu. Deu. Després vostè em podrà dir si són poc o molt importants. No les diré totes per no allargar-me, però, per exemple, quan fèiem l'Estatut i anàvem a debats vostè i jo, coincidíem que l'Estatut havia de servir també per incorporar en el text estatutari aspectes que no hi eren en el del 79, perquè en aquells moments determinats temes no existien o no tenien la dimensió que tenen ara. I recordo que posàvem com a exemple tots el tema de la immigració o el tema de les comunicacions electròniques, per exemple.

Doncs bé, hem aconseguit un traspàs de comunicacions electròniques i d'immigració, tot i que falta el procés següent de valoració i d'aprovació de la comissió de transferències. Però hem aconseguit el traspàs de determinats mitjans d'administració de la justícia, de la utilitat pública de les associacions i fundacions, de l'Hospital Clínic, de determinades qüestions d'agricultura, en dues fases de tot el que fa referència a la gestió del litoral, de l'assignació de l'ISSN o ISBN, de l'autorització inicial dels estrangers i del contingent, de les comunicacions electròniques, o hem arribat a un principi d'acord de la Inspecció de Treball.

I tenim dos conflictes importants, de les previsions que havíem fet amb el Govern central, dos conflictes importants, que són Rodalies i beques. És a dir, en Rodalies i beques no ens hem posat d'acord. I vostè deia una cosa, no? Deia que un problema del Govern..., que el problema és que el PSC té por al PSOE. Jo no sé si el PSC té por al PSOE i no em correspon a mi parlar en nom del PSC; no em correspon a mi. Ara, li he de dir que amb relació a la darrera reunió de la comissió bilateral tot el Govern –tot el Govern– va dir que no a una proposta d'acord amb relació al tema de Rodalies Renfe que feia el Govern central, que per nosaltres, començant pel president del Govern, era inacceptable.

I, per tant, no crec que es pugui dir que el Govern català, en definitiva, fa cas del Govern central, quan..., i a vostè, evidentment, no se n'hi escapa la importància política, i segur que no se li escapa com van ser les negociacions i el diàleg que es va produir amb relació a si acceptàvem o no una proposta de traspàs de Rodalies Renfe que no hauria estat una proposta positiva.

Per tant, de totes les transferències que teníem previstes no hem arribat a un acord a Renfe. Li dic: estic absolutament convençut, no tinc cap dubte, que en la legislatura del Parlament català Rodalies Renfe i Regionals serà competència nostra. Però també li dic amb tota contundència que no acceptarem un traspàs..., en bones condicions per a Catalunya. I això fonamentalment vol dir, en primer lloc, fer un procés no precipitat. Qui diu que l'1 de gener es transferiran Rodalies Renfe no és el Govern català, és el president del Govern. I, per tant, l'incompliment és del president del Govern, no del Govern català. I volem un traspàs de Rodalies Renfe que assegurí que, en definitiva, allò que se'ns traspasa està en bones condicions per donar un servei i que, en definitiva, dóna resposta als déficits històrics que s'han produït a Rodalies i a Regionals en el sistema català.

I l'altre tema en què no hem arribat a un acord és en el tema de les beques, eh? Per què no hem arribat a un acord? Perquè, com vostè sap, i la senyora Irene Rigau sap –millor que vostè no ho sé, però millor que jo segur que sí–, en les beques no universitàries parlem d'una diferència del 4,8 al 14 i escaig, i en les universitàries del 10 i escaig al 14 i escaig, i les nostres demandes són que volem que el percentatge de beques a Catalunya sigui un percentatge semblant, aproximat, idèntic, al de l'Estat. I això ha volgut dir que hem forçat des del Govern català un decret que s'ha produït..., que s'ha aprovat recentment, a on es modifica el llinar socio-econòmic per poder accedir a beques, cosa que ara no passava. I estem en una segona fase, en definitiva, de definir els llinars i de fer possible que amb un increment important de finançament del Govern central això es pugui complir.

I última qüestió, senyor diputat. Miri, hem aconseguit –tots, eh?–, pel text de l'Estatut i per la negociació que s'ha produït, un text de la disposició addicional tercera i un acord de la disposició addicional tercera, si m'ho permet vostè, històric. Portem no sé si quinze anys, dotze anys, deu anys, on tots o gairebé tots –potser tots no, però gairebé tots– ens queixàvem del dèficit històric d'inversions en infraestructures a Catalunya. Vam col·locar una disposició addicional tercera –que vostè com a redactor de l'Estatut sap que no va ser fàcil i que fins a l'últim moment no es volia admetre– que ha significat una avaluació final de 4.365 milions d'euros en set anys. I, per tant, una garantia durant set anys que Catalunya tindrà les inversions que mai havia tingut, gràcies, en definitiva, a l'Estatut.

I contestant-li les seves quatre preguntes en concret..., com veig que el temps se m'acaba, les hi contestaré en la rèplica posterior.

El president

Senyor Homs... El senyor Homs té la paraula.

El Sr. Homs i Molist

Gràcies, senyor president. Senyor conseller, sempre que tenim un debat sobre el tema del desplegament de l'Estatut, em demana que reconegui el paper fonamental i tan important de la capacitat que li correspon, doncs, a aquest Parlament o al Govern mateix d'utilitzar mandats que habilita l'Estatut per desplegar-lo, a efectes de projectes de llei com el tema de la Llei del Consell de Garanties Estatutàries, no? Jo ja li ho reconec, això, però és que el debat jo no el centrava en això, senyor conseller, el centrava en les qüestions competencials, en el tema dels traspàsos i en el tema del finançament. Jo ja li reconec que tot això és molt important. Vol que li ho reconegui? Jo ja li ho reconec. Ara, fem-ho bé, de totes maneres, eh?, senyor conseller. Quan això ho abordem, fem-ho bé.

Em refereixo, per exemple, a la Llei del president i del Govern, a on sembla que es contemplarà una figura que no existeix en l'Estatut, que és la del vicepresident, i que en canvi no es contemplarà que pugui ser, diguem-ne, amb vigor i exercint-se, eh?, no dic que no es contempli formalment, però que s'exerceixi el que tant hi

havia batallat algun grup d'aquesta cambra, que era la figura del conseller... Fem-ho bé. Del conseller primer. Fem-ho bé.

Per tant, jo ja li reconec que tot això és important, no li vull pas treure mèrits en aquest terreny, però l'origen, la intenció d'aquesta interpel·lació no anava, ni molt menys, per aquí. A més a més, ja li ho he exposat a l'inici, no?

Jo, respecte a la qüestió dels traspassos i les noves competències i aquesta valoració que vostè en fa, que matisa, diguem-ne, la que ha estat fent –jo les paraules que he llegit eren de vostè, no me les inventava pas, eren les que jo havia llegit de vostè a la premsa–, jo crec que, vaja, almenys des del nostre punt de vista, no?, el drama del Govern que vostè representa és que –sincerament li ho dic, eh?, i no voldria pas que amb això s'ofengués, eh?– no sabem mai quan acaben dient la veritat i quan no la diuen, perquè s'han generat tantes notícies en aquest 2007 que després no s'han complert. Perquè vostès han contribuït a generar expectatives del tema de rodalies. Repassin les hemeroteques, repassin les declaracions que feien, per exemple, a la comissió bilateral del mes de juliol. Eren vostès que ho deien; ho deia el Govern central, però ho deien vostès també, que tot això, diguem-ne, anava sobre rodes. Ho deien vostès, repassin les hemeroteques.

I després passa que, quan analitzem la lletra menuda dels acords a què vostès arriben a la comissió bilateral, doncs, resulta que les coses no quadren. Ja ho analitzarem, però ja veurem com es concreta el tema de l'immigració o el tema de les comunicacions electròniques, no? Me'n alegro, que vostè no hagi citat el tema de la inspecció de treball, que sí que hi ha posat molt èmfasi aquests últims dies la consellera de Treball, perquè de fet el que vostès van acordar va ser parlar-ne el 30 de juny, no?, tancar l'acord el 30 de juny, i tots sabem què vol dir això, perquè, quan les coses es demoren per part d'aquest tipus d'acords, l'experiència que hem vist en aquest últim 2007 és que tot això acaba en no res.

La qüestió de l'Hospital Clínic, la qüestió de la declaració d'utilitat pública d'associacions i fundacions, de la gestió del litoral..., quan un analitza la lletra menuda, hi falta una part important. Vostè va qualificar d'històric el tema de l'Hospital Clínic; 110 milions d'euros, era el que incorporava l'acord. Sap quin és la consignació pressupostària que hi ha, que preveuen vostès mateixos en el pressupost de la Generalitat que ens vindrà de l'Estat? Cinc milions d'euros. Cent deu, cinc. Diu: «No, no, és que això vindrà amb cinc anualitats.» Cinc per cinc, vint-i-cinc; de 25 a 110 encara n'hi queden molts, no? M'entén, què vull dir? I això qui ho complirà després? A part del deute de la Seguretat Social, que són 130 milions d'euros més, no? Per tant, a l'hora de la veritat, de la lletra menuda, home, escolti, ni el que vostès mateixos diuen públicament que aconsegueixen es contrasta amb la realitat, no?

A mi em sap greu que no hagi entrat, perquè jo ara no tinc ocasió, doncs, d'aprofundir-hi, en les dues qüestions que jo li plantejava, que són revisar a fons el full de ruta de desplegament de l'Estatut –i en això ens hi prestem, ens hi oferim– i apostar per una negociació

estrictament, exclusivament bilateral del nou model de finançament que preveu l'Estatut, d'acord amb el que el mateix Estatut, com abans li he explicat, preveu, no? I, per tant, estaré expectant pel que fa al que vostè em respon sobre aquests dos punts, que jo crec que són els essencials, almenys de la intenció de la nostra interpel·lació, i, en qualsevol cas, de cara a la moció subsegüent, d'aquí a quinze dies, doncs, en tornarem a parlar.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Senyor Saura, pot fer la rèplica.

El conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació

Gràcies, senyor diputat. Amb relació al tema del balanç, jo he dit, he dit i dic aquí que el Govern central no ha complert determinats compromisos que havia adquirit. El Govern central havia adquirit el compromís de, l'1 de gener d'enguany, fer una proposta de transferència de rodalies i regionals que no ha fet, i per tant l'ha incomplert. Ho he dit públicament i ho dic aquí, en seny parlamentària.

Això no em porta a dir que tota la resta no funciona. Perquè vostè m'ha fet una interpel·lació sobre el desplegament de l'Estatut, no sobre els traspassos; la interpel·lació que vostè m'ha fet és sobre el desplegament de l'Estatut. I el desplegament de l'Estatut té moltes vessants. I n'hi ha una que és importantíssima, que vostè m'agrada molt que digui que reconeix que sí que funciona, però n'hi ha una altra a què no s'ha referit: el tema de la disposició addicional tercera dels 4.365 milions. Deu n'hi do l'important que és, Déu n'hi do l'important que és que a Catalunya hàgim aconseguit, en definitiva, assegurar durant set anys un import que com a mínim es situarà en els 35.000 milions d'euros, amb un pla d'infraestructures que espero que els propers dies, en concret el 4 de febrer, si no ho recordo malament, es pugui negociar amb el Govern central.

No he parlat de... Vostè em diu: «És que vostè no ha parlat...», i li donaré resposta de les quatre preguntes que m'ha fet, eh?, però m'ha dit que no he parlat d'inspecció de treball. Home, hem aconseguit una cosa importantíssima. Primera, vostè sap perfectament que els sindicats estatals, que no els catalans, que la CEOE i que Cepyme estan en contra del traspàs de la inspecció de treball, i ho han manifestat públicament en una roda de premsa. I davant d'aquest traspàs el primer que calia fer era decidir un model. Hi havien quatre models a sobre de la taula, que a nosaltres només ens en venia un, i encara fa poc el secretari general d'un sindicat de l'Estat, fa quinze dies, argumenta la seva proposta, que inicialment era la proposta del ministeri: una agència estatal a on nosaltres ens incorporem, i aquesta agència estatal ens fa les competències d'inspecció de treball. I a això hem dit que no, i hem acordat un model d'agència d'inspecció de treball on l'agència la creem nosaltres amb les nostres competències i, en tot cas, que siguin els inspectors de l'Estat, que només tenen competències en seguretat social, que s'integrin en la nostra.

Això a vostè li pot semblar poc important. Ens ha portat –possiblement perquè no som molt eficaços, o som una mica ineptes– hores i hores i hores i hores de reunió, fins a arribar a un acord, que jo considero importantíssim –que considero importantíssim–, de model, en definitiva, d'inspecció de treball.

Vostè diu... Per tant, balanç. Reconec, ho he dit públicament –no aquí–, que hi han incompliments especialment pel que fa referència al tema de Renfe i al tema de beques; ho vaig dir a Madrid públicament, ho vaig dir en els mitjans de comunicació i ho torno a dir aquí, que són incompliments sobre els quals al Govern central, senyor Homs –i també això li ho prego que ho retengui–, li hem fet diverses propostes. Si no hi ha acord no és perquè al Govern central no li hàgim fet propostes, de Renfe i de beques; n'hem fet moltes, de propostes. Estem a l'espera de la proposta, de propostes del Govern central que puguin ser acceptables. I ni en un cas ni en l'altre acceptarem propostes ni de beques ni de rodalies de Renfe inacceptables.

Estic disposat a parlar amb vostès de què vol dir «un nou full de ruta de l'Estatut», parlem-ne. No, no estic tancat a parlar-ne, d'això, eh? Parlem, exactament, quan vostès diuen «un nou full de ruta», què vol dir? Nosaltres tenim un full de ruta de l'Estatut. Parlem-ne i vegem quines qüestions es poden millorar, es poden modernitzar, es poden eixamplar.

En el tema de finançament no em toca a mi prendre compromisos, perquè no sóc el conseller responsable. Sí que li puc que, com vostè diu, l'Estatut no diu, no es desprèn de l'Estatut una negociació exclusivament bilateral. I sap vostè també perfectament que tenim articles sencers sobre què és prioritari, si la LOFCA o l'Estatut; vam dir que l'Estatut era prioritari... Per tant, en el que sí que estic d'acord amb vostè és que abans d'anar al Consell de Política Fiscal o a qualsevol altre organisme multilateral necessitem una negociació bilateral entre Catalunya i el Govern central per posar les bases del sistema de finançament. En això estic absolutament d'acord amb vostè, i espero que en els propers mesos això pugui passar.

El president

L'onze punt de l'ordre del dia és la interpellació sobre les infraestructures en matèria ferroviària, especialment a la regió metropolitana de Barcelona.

Interpellació al Govern sobre les infraestructures en matèria ferroviària, especialment a la regió metropolitana de Barcelona (tram. 300-00096/08)

Presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, i té la paraula l'il·lustre senyor Josep Rull.

El Sr. Rull i Andreu

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyor conseller, venint cap aquí, a aquesta tribuna, he escoltat la senyora Figueras que feia una reflexió en veu alta; deia: «No hi pot haver cap ple sense

una interpellació en matèria d'infraestructures?» Ens agradaria molt que hi hagués molts plens sense haver de fer interpellacions sobre infraestructures i, concretament, infraestructures ferroviàries. Però, escolti, senyora Figueras, li hem de confessar que ens ho posen molt difícil, que ens ho posen molt difícil per no haver de controlar sistemàticament els despropòsits que s'estan gestionant en aquesta matèria. Ens agradaria poder parlar de projectes de futur, ens agradaria poder parlar de pacte, de consens, de transformació del país. De fet, els debats sobre infraestructures haurien de tenir com a eix vertebrador aquest, la transformació del país, i en canvi, amb vostès, fa la sensació –potser no és només una sensació, sinó una convicció– que el que estem fent és gestionar la precarietat, i això és el que hauríem de ser capaços de canviar. Per tant, em faig meua la seva pregunta retòrica, i mirarem a veure si vostès canvien de posició.

I dic «gestionar la precarietat», perquè em permetran començar aquesta interpellació relligant-la on ho ha deixat el diputat senyor Homs, no?, que és amb el tema del traspàs de rodalies. Però permetin-me avançar una mica més i posar dues peces al mateix nivell: traspàs de rodalies, un fracàs estrepitos, un fracàs clamorós, no només de vostès com a govern, sinó del conjunt de país i del conjunt de la institució, que el volen compensar, el volen tapar, el volen dissimular amb una licitació, abans de les eleccions espanyoles, del túnel del tren d'alta velocitat que ha de travessar Barcelona, sense consens. Aquests són, diguem-ne, els contrapesos que vostès plantegen, i, evidentment, això no pot traslladar confiança al conjunt de la ciutadania.

Permetin-me que comenci amb el tema de rodalies, i aquí bàsicament tot és un conjunt d'interrogants. Lamento que el conseller Saura hagi marxat, perquè ell deia: «No, no, qui fixa els terminis, qui fixa la pressió és bàsicament el Govern de l'Estat», i el senyor Homs ho deia d'una manera molt clara, molt precisa; qui fixa terminis, qui es marca una agenda, són vostès mateixos. I l'hemeroteca és rotunda, i el diari de sessions d'aquest Parlament és claríssim i el *Butlletí Oficial del Parlament* també. Vint-i-nou de gener de l'any 2007, vostè mateix, senyor Nadal, en una resposta a una pregunta parlamentària d'aquest grup que represento, deia: «El Govern ha sol·licitat la creació d'un grup de treball tècnic per tal de preparar la documentació que haurà de ser estudiada en el marc de les comissions de transferències i les comissions de desenvolupament del nou Estatut.» O sigui, ara fa un any, el mes de gener, vostès començaven a treballar. I el senyor Saura deia el mes de juny de l'any 2007, el 6 de juny: «Saura ha indicat que abans de l'estiu s'haurien de formalitzar les ponències sobre el traspàs de rodalies de Renfe o els aeroports.» I *La Vanguardia*, el 13 de juny, diu: «El Govern s'havia fixat a principis d'any el termini de sis mesos per aconseguir el traspàs de rodalies.» Vostè ens diu que comencen a treballar, el senyor Saura diu «sis mesos», i el que veiem és que el dia..., l'última reunió de la comissió bilateral és un desastre total.

I el senyor Montilla diu: «Escolti, ho farem sense pressió, no ens ve de tres mesos, no ens ve de sis mesos.» La pregunta, senyor conseller, és què han estat fent durant

tot aquest any, què han estat fent en aquestes ponències, com poden anar a una reunió bàsicament a fracassar... No tenien el tema lligat, i, si no tenien el tema lligat, calia escenificar públicament la seva feblesa, que és la feblesa d'aquest país? Què han estat fent –què han estat fent– i quin és el model?

I, per nosaltres, la base és que vostès no tenen un model clar de com volen fer el traspàs de rodalies, no et tenen clar, no l'han explicat. El canvien constantment, i això els aboca a la feblesa negociadora. Un model absolutament ambigu. I la negociació la plantejaven en termes de mínims, exclouent tot el traspàs de regionals, de mitjana distància, renunciant a plantejar el traspàs d'infraestructures que en aquests moments transcorren íntegrament en el territori de Catalunya i que podrien ser assumides per la Generalitat de Catalunya. La línia Barcelona - Manresa - Lleida, la línia Barcelona - Puigcerdà, la línia Barcelona - Maçanet pel Maresme, la línia Barcelona - Vilanova - Sant Vicenç, fins a Picamoixons, Barcelona - aeroport del Prat. Totes aquestes infraestructures les podien tenir vostès directament, perquè l'Estatut ho empara, perquè són infraestructures que tenen origen i final en el territori mateix de Catalunya, però renuncien a fer això, plantegen una negociació de mínims, però fracassen en aquesta negociació de mínims.

Què van anar a fer a la reunió de Madrid? Què tenien apuntat? On són els anuncis del conseller Saura, que és una mica més audaç que vostè, això li ho hem de reconèixer, una mica més audaç que vostè? On són? Quina és la feina? Què han estat fent? Quin és el seu model? Vostè ens ho pot explicar, quin és el model, i, en tot cas, quins són els arguments que justifiquen que no hi hagi un acord.

La darrera pregunta, senyor conseller. No es podien haver estalviat, no ens podien haver estalviat aquesta imatge de dependència, de feblesa, aquest ridícul que es va fer en aquesta reunió?

Però aquí ve el segon tema de la interpellació. Vostès fracassen en aquesta reunió, en aquesta comissió bilateral, i expliquen que durant setanta-dues hores hi ha un nivell de màxima tensió. Però després ho volen compensar amb la licitació del túnel del tren d'alta velocitat de Barcelona, després que un mitjà de comunicació que vostè coneix perfectament expliqués que no, expliqués que el Govern espanyol ho demorava i deixava en una situació de feblesa al Partit dels Socialistes de Catalunya, i tanmateix es procedeix a aquesta licitació des d'una actitud d'imposició, des d'una actitud de deslleialtat amb una majoria democràtica expressada en el Ple de l'Ajuntament de Barcelona.

S'ha adjudicat el túnel de la por, de la incertesa, de la discòrdia. I això no ho diu Convergència i Unió, això ho diu un dels seus socis de govern: el túnel de la por, el túnel de la incertesa, el túnel de la discòrdia. I aquesta formació política, que dona suport al seu Govern, reclama consens polític i social –absolutament d'acord–, consens polític i social, que és el que no han estat capaços de teixir en un tema tan delicat i tan sensible com aquest.

I vostè ho coneix perquè li toca gestionar les infraestructures d'aquest país. I en uns moments que hi ha, diguem-ne, una desafecció important i una desconfiança en l'execució de l'obra pública, el que es necessita és que en infraestructures d'aquest calat es puguin teixir aquests consensos. I la imposició no és la millor de les opcions. Aquesta ha estat la seva sortida, una sortida del PSC, no una sortida del Govern de la Generalitat, no una sortida de l'Ajuntament de Barcelona.

Quina majoria política tenen per impulsar una decisió d'aquestes característiques? Que ho faci directament Madrid? Vostès hi intervenen d'alguna manera? Vostès decideixen d'alguna manera? Avui ens sortirà en aquesta tribuna com a conseller del PSC? Com a conseller de Política Territorial? Quina és la majoria parlamentària, quina és la majoria social, quina és la majoria política que empara una decisió d'aquestes característiques i deixa el tema del traçat en una situació de precarietat?

Busquem alternatives. Hi són. L'Ajuntament de Barcelona les ha plantejades. Donem-nos temps, busquem una alternativa transitòria, al corredor del Vallès, que ens doni la possibilitat de recuperar la confiança a Barcelona, de replantejar-nos un traçat que, evidentment, té un impacte important en la Sagrada Família, que ens permet garantir els terminis de connexió amb la frontera amb l'Estat francès i que el tren d'alta velocitat hi pugui arribar quan correspondria, de traslladar novament confiança en l'execució de l'obra pública.

I per tant vostès decideixen, decideixen si exerceixen una majoria precària, estrictament amb interessos de partit, o vostès representen el conjunt de la societat. I en democràcia, senyor conseller, i a vostè no cal que n'hi parli, perquè en té una experiència extraordinària, en democràcia el que acaben comptant són les majories i les minories, i no es pot prendre una decisió d'aquestes característiques ignorant i menyspreant l'expressió majoritària dels representants del municipi de Barcelona.

Vostès decideixen com ho gestionen, però aquest és el pitjor missatge que podem traslladar al conjunt de ciutadans i ciutadanes de Catalunya. No recuperarem la confiança en l'execució de l'obra pública des de la imposició, des de la feblesa, des de la deslleialtat.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

L'honorable senyor Joaquim Nadal, conseller de Política Territorial i Obres Públiques, té la paraula.

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques (Sr. Joaquim Nadal i Farreras)

Gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, combino dues afirmacions, una formulada pel diputat senyor Homs en l'anterior interpellació i una altra formulada per vostè, senyor Rull, en aquesta seva primera intervenció d'aquesta interpellació, dues expressions amb relació al Govern de la Generalitat de Catalunya i als consellers del Partit dels Socialistes de Catalunya en aquest Govern: la por reverencial al PSOE i l'audàcia amb relació a determinades qüestions que afecten les infraestructures en el nostre país.

Primer de tot, pel que fa a la por reverencial, senyor Homs, senyor Rull, poden estar absolutament tranquils: no és des de la por, sinó tot el contrari, des de la fermesa, des de la convicció, des del sentit de l'autonomia i de l'autogovern, des de la profunda convicció que amb l'autonomia i amb l'Estatut no s'hi juga i no s'hi mercedeja, que el Govern de la Generalitat de Catalunya, i aquest conseller, ha participat en tots els tràmits i en totes les negociacions d'aquesta i d'altres transferències, de les que han anat bé i de les que no han assolit de moment cap tipus de resultat. Cap tipus de por, tot el contrari, fermesa i actitud de govern i sentit de país a l'hora de negociar allò que ha de ser bo per a Catalunya i que no pot ser objecte d'un mal acord.

Com ha dit i ha dit amb molta claredat i contundència el president de la Generalitat de Catalunya, val més un desacord que un mal acord. I va ser amb aquest criteri que, en l'intent, a corre-cuita, a última hora, amb un document de mínims del Govern central, d'arribar a algun tipus d'acord en matèria d'una part de les Rodalies, el Govern de la Generalitat i tots els representants en la comissió bilateral van dir que de cap de les maneres no podia ser aquell el plantejament d'una transferència que és llarga, que és complexa i que és la més completa, més extensa i de més contingut estructural de totes les que es puguin fer com a conseqüència del nou Estatut d'autonomia de Catalunya.

I queda clar que el Govern de la Generalitat de Catalunya té un model, ha fet una feina, la continuarà fent, i si en el procés cap a la definició d'alguns dels resultats hi ha algun entrebanc, superarem aquests entrebancs sense cedir ni un mil·límetre d'allò que ens sembla que són els punts fonamentals d'un acord que ha de permetre que el Govern de la Generalitat de Catalunya assumeixi en condicions la gestió i la competència en matèria de rodalies.

Però, senyor Rull, començaré pel final. Des del punt de vista del Govern de la Generalitat de Catalunya no té res a veure, res, no hi ha cap punt de contacte, no hi ha vasos comunicants entre la decisió del Govern espanyol d'adjudicar ara el túnel urbà entre Sants i Sagrera i la negociació de Rodalies, una cosa no tapa l'altra. Són dos processos diferents de dos temes diferents. I hi insisteixo: res a veure l'un amb l'altre.

I pel que fa a l'adjudicació de les obres del túnel Sants - Sagrera, senyor Rull, l'audàcia és la de tots aquells grups parlamentaris i d'aquells partits que van subscriure els acords de base que van definir els traçats, que van orientar les primeres decisions, que menen la pressa als governs que toquen en cada moment perquè l'alta velocitat arribi com més aviat millor a la frontera francesa i que, en canvi, ara demanen temps al temps que ells mateixos no es van concedir per prendre algunes decisions que ens han orientat d'una forma definitiva i irreversible cap a un traçat urbà que, naturalment, no té cap altra alternativa.

El pecat original no s'esborra mai, es pot expiar en part, però si existeix, existeix. I el pecat original, si n'hi hagués, que no tinc per què afirmar que hi és, a l'hora de decidir el traçat urbà del túnel de l'alta velocitat per la ciutat de Barcelona correspon a un acord en què el

Govern municipal de la ciutat de Barcelona hi va participar amb una signatura de l'alcalde Clos, el Govern de la Generalitat de Catalunya hi va participar amb una signatura del conseller Puig i el Govern de l'Estat hi va participar amb la signatura del ministre Álvarez-Cascos.

I a partir d'aquí tota la resta són episodis d'un procés que estava cantat. I si en algun moment el Govern espanyol havia pensat que podia prendre la decisió arbitrària de suspendre momentàniament l'adjudicació d'aquestes obres, que havia licitat, que n'havia obert les pliques, que havia avaluat i que estava a punt d'adjudicar, i fruit d'una emergència produïda a mitjans d'octubre decideix que no li convé en aquell moment fer coincidir la gestió de l'emergència de les rodalies en el túnel del Gornal amb l'adjudicació d'aquestes obres les atura, i en aquell moment, quan algú, els mateixos que havien definit en el pecat original la decisió d'un traçat urbà per la ciutat de Barcelona decideixen que d'allò poden fer-ne mercaderia política de pactes posteriors a les eleccions generals del 9 de març, és quan queda clar que el Govern espanyol no pot cometre l'arbitrarietat de dilatar *sine die* la decisió de l'adjudicació d'aquesta obra i que ha de fer-ne una adjudicació clarament amb anterioritat a la celebració de les eleccions generals del dia 9 de març, perquè, si no, està clar que aquells que han estat sempre jugant d'una forma oportunista amb la decisió política sobre el traçat del túnel de l'AVE a la ciutat de Barcelona ara hi estan continuant jugant fins a les últimes conseqüències en representació no dels legítims interessos dels ciutadans de Catalunya, sinó sobretot de les seves aspiracions de caràcter polític i en alguns casos de les seves aspiracions de caràcter personal amb relació a quotes de poder dins de l'àmbit de la política de l'Estat.

Aquest era el preu que vostès hi posaven, aquest era el preu que el senyor Trias i el seu cap de llista per a les eleccions generals han estat posant-hi, i aquest és el sentit que s'ha d'atorgar a la visita que el senyor Duran Lleida va fer a la Sagrada Família aquest cap de setmana, intentant una utilització nefasta i iniqua del que representa absolutament les obres de la Sagrada Família en relació amb túnel de l'alta velocitat a la ciutat de Barcelona.

I pel que fa a les rodalies, des que es constitueix el grup de treball el Govern de la Generalitat de Catalunya ha definit un full de ruta claríssim, que a més a més té una síntesi final en tres conceptes: volem la competència, volem el control i volem la caixa. I si no hi ha el reconeixement de la competència, si no hi ha la capacitat de control i si no hi ha els diners per expressar d'una forma visible que qui paga mana, no cal que es produeixi una precipitació de la transferència de les rodalies en unes condicions que, a la vista de l'últim document que ens presenta el Govern de l'Estat el dematí de la sessió de la comissió bilateral, eren absolutament inacceptables.

Per què era inacceptable? Perquè era un retrocés respecte a tots els documents que havíem estat intercanviant i tractant des que es constitueix, després de la bilateral del mes de juliol, el Grup de Treball de Rodalies, fins, com a mínim, finals de novembre. A finals de novembre es produeix una interrupció de les negociacions,

i el 10 de gener, el 9 de gener arriba un document en què es plantegen coses absolutament inacceptables: un conveni, una comissió de seguiment, un cofinançament, un període transitori i el repensament de tot plegat si en l'horitzó del 2010 no hi ha liberalització del sector ferroviari.

Sobre aquesta base que negava el contingut de documents anteriors lliurats pel Ministeri de Foment als membres del grup de treball nomenat per la comissió bilateral, és evident que no hi havia res a tractar. I aquesta és la raó per la qual, malgrat els intents d'últimíssima hora de quallar un mínim acord que fos raonable, el Govern de la Generalitat va dir que no hi havia res a tractar en aquesta matèria.

Vostès han fet un intent, que és el de desvirtuar el sentit de la reunió d'aquesta comissió bilateral, negar la importància dels altres set traspassos acordats i dir: «Com que el més important no ha prosperat, malgrat que segueixen obertes les converses, cataloguem de gran fracàs la reunió de la comissió bilateral, esborrem, tirem un gran núvol de tinta al voltant dels acords que han estat de caràcter positiu i evitem que els èxits que es podrien apuntar amb relació a la reunió de la sessió del dia 10 de gener puguin afirmar-se, constatem el fracàs de les rodalies i d'aquesta manera posem el Govern de la Generalitat de Catalunya "en entredit" i en una situació presumptament difícil.»

Però allà on vostè hi veu cessió, allà on vostè hi veu dependència, allà on vostè hi veu totes aquestes qüestions que ha afirmat d'una forma tan reiterada, nosaltres hi veiem tot el contrari: model clar, fermesa negociadora i ni un pas enrere respecte a les posicions del Govern de la Generalitat amb relació a què és el que s'havia de transferir i com s'havia de transferir. No va ser plantejat en aquests termes? Doncs no hi havia negociació possible i, per tant, no hi havia cap mena d'acord a concretar en aquesta sessió de la Comissió Bilateral. Si vol, en l'altre torn li concretaré alguna coseta més.

El president

Doncs, per a la rèplica té la paraula l'il·lustre senyor Josep Rull.

El Sr. Rull i Andreu

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, francament, els seus socis de Govern, senyor conseller, no els ajuden excessivament. Quan abans vostè feia referència a la por reverencial que el PSC té al PSOE, li ho torno a dir: no ho diu Convergència i Unió, que hi ha una por reverencial.

Literal, declaracions: «Tenemos señales muy claras de que el PSOE no quiere desarrollar el Estatut y está cerrando la carpeta catalana. Y hay un problema en el Govern y es que el PSC tiene un miedo reverencial al PSOE e intenta no entrar en conflicto con él», 11 de juny de 2007, conseller Joan Puigcercós. Aquest és el tema –aquest és el tema.

I el fracàs de la Comissió Bilateral de principis de gener es mou en aquests mateixos termes. La pregunta clau, senyor conseller, és: què hi anaven a fer vostès? Si no

tenien un acord mínimament tancat, que era un acord emblemàtic, que era el més rellevant, no només perquè ho diguéssim, en aquest cas, sí, Convergència i Unió, sinó que ho reconeixia el mateix Govern i ho reconeixia el conseller Saura, de dir: «Aquest és l'acord més important al qual hem de fer front.» Aquest és l'acord, és el buc insígnia.

I vostès no tenen absolutament res lligat. És que no saben negociar? És que els estan prenent el pèl? El mateix conseller al qual ha fet referència parla del president del Govern espanyol com a estafador, directament. És això? Aquests són els termes, les bases en les quals ens estem movent, i aquesta és concretament la seva feblesa. Però hi torno a insistir, conseller, vostè només ens parla estrictament de tres conceptes. Desenvolupi aquests tres conceptes. Expliqui què vol dir cada cosa. Expliqui'ns què vol dir el control? És el control de la infraestructura, també? De quina infraestructura? Renuncien a tenir el control de la infraestructura? És la comanda de gestió? La caixa, en quins termes l'estem plantejant? I vostès, si no són capaços d'explicitar-ho, de formalitzar-ho, de traslladar-ho també aquí, i de buscar el consens polític amb la resta de formacions polítiques, amb la resta de grups parlamentaris, no se'n sortiran, i continuaran topant directament, perquè tenen aquella por reverencial a la qual abans havíem fet referència.

I el dia següent de tot el desastre, el president de la Generalitat diu: «Escolti, tenim una bona base per arribar a un acord en tema ferroviari.» Tenim la bona base, senyor conseller? La tenim? Expliqui'ns quina és la bona base, perquè vostè ens ha dit que el que els plantegen era absolutament inadmissible, i ara tenim la bona base? Expliqui-la. Té cinc minuts extraordinaris per poder-ho fer, i, en tot cas, vostè pot comparèixer en aquest Parlament.

I després, home, quina posició tan prepotent que vostè ha adoptat aquí. Prepotència, no amb relació al que pugui fer Convergència i Unió, sinó a la ciutadania de Barcelona. És a dir, el que acorda el Ple de l'Ajuntament de Barcelona és: «Expressar el rebuig a l'actual traçat del tren d'alta velocitat al seu pas per la ciutat i manifestar que qualsevol pas soterrat ha de fer-se amb una velocitat de cinquanta quilòmetres per hora i amb una voluntat expressa d'eliminar les vibracions. Demanar la celebració d'una reunió urgent entre la ministra de Foment i una representació de tots els grups municipals de l'Ajuntament de Barcelona per tal de manifestar-li l'acord pres per l'Ajuntament i presentar-li les possibles alternatives a l'actual traçat. Instar el Govern municipal a accelerar la tramitació de les figures del planejament vinculades al TGV, bàsicament la Sagrera. Setze de juliol del 2007.» Qui fa electoralisme, senyor Nadal? Qui fa electoralisme? Qui posa les eleccions del 9 de març pel mig? Qui intenta utilitzar la licitació del túnel de Barcelona bàsicament per dissimular el fracàs que han tingut en l'àmbit de rodalies? Qui està fent això és bàsicament vostès.

Escolti, no vulgui imputar a un partit polític el que és l'expressió majoritària d'una institució, i no ho menyspreïu. Aquest és el problema. La prepotència no és amb relació a Convergència i Unió. L'actitud prepotent i deslleial és amb relació a una institució, i una institució que

ha estat votada democràticament i que expressa el sentiment majoritari d'una ciutat, del poble de Barcelona, aquesta és l'actitud. I per tant, escolti, em sembla que ha fet un exercici d'arrogància, de prepotència, i si m'ho permet, en determinats temes, de sectarisme. Que al que el perjudica no és a vostè; al que perjudica, hi torno a insistir, i acabo amb aquest argument, és la gestió de l'obra pública en aquest país. No estem parlant només del túnel del TGV a Barcelona, estem parlant de l'arquitectura, de l'estructura de l'obra pública en el nostre país que ha de tenir una premissa fonamental, i que vostès l'han trinxada i la continuen trinxant, que és la confiança. La confiança es basa, es basteix des del consens –i ho torno a repetir, i acabaré amb el mateix argument– i no des de la imposició.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Honorable conseller, té la paraula.

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques

Els que ho estan trinxant tot perquè no han paït res són vostès, senyor Rull. De fet, han decidit que ha arribat l'hora de trinxar-ho tot perquè no estan en condicions, encara, després d'un any i una mica més, d'haver paït quines són les noves circumstàncies de la governació d'aquest país, i això els porta a..., en fi, a buscar sectarisme, i a buscar electoralisme, i a moltes altres coses –i prepotència–, allà on no n'hi ha en absolut.

Senyor Rull, siguem clars: qui fa electoralisme amb el túnel de l'AVE per la ciutat de Barcelona és el senyor Trias en el Ple de l'Ajuntament de Barcelona, i el senyor Duran amb la visita a la Sagrada Família. I els qui fan un mal servei al país intentant desacreditar el crèdit que té, que tenen tant els tècnics com l'obra pública en aquest país, són vostès, intentant dir allò que no és veritat i que el temps els desmentirà i s'ho hauran d'empassar perquè el conjunt de les obres públiques que s'estan fent en aquest país s'estan fent, s'estan acabant, s'estan acabant bé, es posaran en funcionament, i moltes de les que ara s'estan fent, vostès poden dir, algun dels seus dirigents pot dir que ja havien estat planificades en època de Convergència i Unió, algunes és veritat, però mai vostès no havien tingut ni el coratge, ni la voluntat política ni la capacitat de gestió de posar els recursos necessaris per abordar-les i fer-les. I en tenim exemples a cada cantonada d'aquest país.

Catalunya avui està tenint un nivell d'inversió en infraestructures que vostès mai no van ser capaços de fer i que feien a trossets i a miquetes, com mai no havia tingut en el passat. I el temps –el temps– els desmentirà i posarà de manifest fins a quin punt l'esforç que ara està fent el Govern de la Generalitat de Catalunya dóna uns resultats de transformació i modernització d'aquest país com mai no havia passat abans.

Per a la resta, les bases per a un bon acord ferroviari hi són, perquè les idees el Govern de la Generalitat les té molt clares, i les ha exposat una i una altra i una altra vegada en públic a la ciutadania, i en privat, en les sessions de la Comissió Bilateral, i el Govern espanyol sap perfectament què és el que volem.

Simplifico, però, perquè s'entengui: quan parlem de la caixa, parlem del cost efectiu del servei i del cost efectiu del manteniment de la infraestructura i de la inversió futura, present i futura, inclús a partir del moment en què s'hagi produït la transferència total de la competència. Què vol dir això? Vol dir el contracte programa d'Adif, vol dir el contracte programa de Renfe. Vol dir que, pel que fa al contracte programa de Renfe, el Govern espanyol ha de garantir al Govern de la Generalitat la transferència anual del dèficit d'explotació de les unitats que siguin transferides i alhora l'actualització d'aquest dèficit en funció de les noves inversions que s'han de fer. I al contracte programa, en el nou sistema ferroviari que la Unió Europea planteja, és evident que no hi haurà transferència de la infraestructura, del que s'anomena la xarxa ferroviària d'interès general, no de l'altra –de la RFIG no hi haurà transferència. De les infraestructures bàsiques sí, de caràcter territorial intern de Catalunya. I és evident que allà on hi ha redundància de la xarxa ferroviària entre les línies de llarg recorregut, els regionals i les rodalies, aquesta infraestructura no serà transferida i serà gestionada per l'Adif. Aquí és on entra el control del contracte programa de l'Adif per part del Govern de la Generalitat de Catalunya en allò que afecta les inversions de Catalunya.

Pel que fa al control, vol dir la direcció efectiva; vol dir nomenar el director de Rodalies; vol dir tenir la capacitat, el comandament, el dret de decidir, de present i de futur en tots els serveis ferroviaris i l'autoritat tarifària, i pel que fa a la competència, vol dir allò que és més senzill perquè és el que es desprèn directament de l'estricta lectura literal de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, que és la base del problema que hem tingut en la negociació. El Govern de la Generalitat ho té molt clar: el títol competencial que l'Estatut atorga al Govern de la Generalitat de Catalunya és: «La Generalitat serà competent en matèria ferroviària en totes aquelles línies que discorren per l'interior del territori de Catalunya», claríssimament.

Bé, doncs, aquesta titularitat competencial és la que ha intentat fragmentar en la negociació el Govern espanyol, i ha dit: «No, ara parlem només d'una part de les rodalies, no dels regionals, no de les altres rodalies que no siguin les de la ciutat de Barcelona.»

Hem entrat en un intent de negociar el traspàs de les rodalies...

El president

Honorable conseller...

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques

...de l'àmbit de Barcelona –acabo en mig minut, senyor president, si m'ho permet. Hem entrat en la negociació d'aquest traspàs parcial. I la fórmula final que se'n proposa, en una sessió l'ordre del dia de la qual tenia set transferències apuntades com a temes i no precisament les rodalies, per tant –i acabo, responc a la seva pregunta–, què hi anàvem a fer a la sessió de la Comissió Bilateral del dia 10? A acordar set traspassos. En vam acordar sis. Vam no acordar-ne un. I, evidentment, no vam acordar aquell que no formava part de l'ordre del

dia, però que evidentment, políticament tots volíem que hagués estat un avenç significatiu i no ho va ser. Així de senzill i així de fàcil, tot i que vostès no ho volen veure.

El president

Passem al dotzè punt de l'ordre del dia...

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el control i la supervisió dels centres i dels establiments sanitaris (tram. 302-00072/08)

...que és la Moció sobre el control i la supervisió dels centres i dels establiments sanitaris. Presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la il·lustre senyora Belén Pajares.

La Sra. Pajares i Ribas

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, bé, tenim sobre la taula un debat que va ser despatat –malgrat que a alguns els agradi acusar altres sectors– per la premsa estrangera a través d'uns reportatges on s'informava a l'opinió pública que a Barcelona, a Catalunya s'estaven cometent suposats delictes relacionats amb els avortaments fraudulents. Curiosament aquesta premsa estrangera pertany a països amb la legislació sobre l'avortament molt més permissiva que l'espanyola.

Jo crec que tenim sobre la taula un debat on els ciutadans demanen el compliment de la llei i que les seves administracions públiques vetllin per aquest compliment, i, en aquest cas que ens ocupa, que la llei s'apliqui tal com es va recollir en el seu text. I això és el que reclamen els ciutadans. I per aquest motiu els mitjans de comunicació s'han fet ressò de totes aquestes notícies. Aquests darrers dies s'han publicat editorials i articles tenint en compte tot un ampli ventall d'opinions respecte la bondat o la imperfecció de la llei. I si en alguna cosa estaven d'acord, és en la necessitat de garantir el seu compliment. Fins i tot algun diari que no és precisament sospitós de ser proper a les tesis del Partit Popular escrivia, el 15 de gener, sobre els avortaments il·legals, que «el seu escrupolós compliment és una obligació ineludible que s'ha de garantir».

Miri, jo crec que el que no es pot fer és parlar de modificar el Codi penal per tal de tancar les il·legalitats i arreglar la llei per adequar-la a les irregularitats que coneixem, sinó fer complir la llei que està vigent, i la resta, si algun dia correspon, ja ho parlarem. I això és el que expressava en la meua interpellació, i aquest era el seu objecte.

Miri, jo crec que no hem d'oblidar, a més a més, que la vulneració sistemàtica de la llei ha acabat constituint un negoci molt rentable, que era l'objecte i la finalitat de tot l'entramat d'aquestes empreses. I ho vam parlar el dia de la interpellació. Els supòsits que marca el Codi penal són molt concrets i coneguts, i la línia que separa la legalitat de la il·legalitat és que s'ajusti la interrupció de l'embaràs justament als supòsits establerts pel Codi

penal. Però, és clar, ahora és necessari que l'Administració disposi dels mitjans normatius per portar a terme la seva feina amb rigor i eficàcia, i, per descomptat, els recursos necessaris per fer-ho. I en aquest sentit, sento dir-ho, s'ha evidenciat que les inspeccions han resultat del tot insuficients. I miri, tanmateix parlem d'aquelles actuacions que fan necessàries la coordinació entre els departaments de la Generalitat implicats en aquests casos. Ho hem viscut. Nosaltres creiem que davant de qualsevol cas que impliqui la realització de pràctiques lesives per als interessos dels ciutadans, les administracions han d'actuar, i vull remarcar-ho, per part de qualsevol tipus de sanitat, privada o pública. Aquí no estem esmenant ningú. Nosaltres defensarem la sanitat que fa bé la seva feina, i aquí entra el capítol del compliment de la llei.

Miri, jo crec, i en la meua opinió..., que els centres que es dediquen a aquestes intervencions haurien de ser els primers interessats que les autoritats, tant la justícia com l'Administració de la Generalitat, depurin responsabilitats, si correspon, i actuïn sobre qui no té respecte a l'ordenament jurídic. I els primers interessats haurien de ser aquests centres i establiments.

Miri, i en aquesta moció també es demana, perquè també ho hem viscut, que s'estableixin protocols d'actuacions entre el Departament de Salut i el Departament d'Interior per tal que la Policia de la Generalitat pugui actuar amb agilitat i diligència i no haver de veure com els Mossos d'Esquadra, la Policia de la Generalitat, són apartats dels casos i se'ls passa a una altra policia, que tenen tots els meus respectes i molt més després de tots els casos que hem conegut arran de les detencions, eh?, però a mi –a mi– m'agradaria que la Policia de la Generalitat fos qui hagués detingut i el Departament de Salut comandés totes aquestes actuacions.

Miri, jo crec que, i hi convindran amb mi, cal recuperar la imatge de rigor i de bona gestió que sempre havia tingut la sanitat pública catalana i la seva conselleria, governi qui governi. I per això calen actuacions per les quals els ciutadans recuperin la confiança en les seves administracions. I ho dèiem el dia de la interpellació: Catalunya ha de tornar a ser motor i líder d'Espanya, però en el bo, en el que de veritat podem donar bon exemple.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Té la paraula l'il·lustre senyor Francesc Sancho per defensar les esmenes del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. Sancho i Serena

Gràcies, senyor president. Gràcies. Amb tota brevetat, i m'entendran, és a dir, nosaltres hem presentat també una moció, que la defensarem immediatament després d'aquest punt de l'ordre del dia, i, per tant, els nostres arguments entorn de la nostra moció, doncs, els els donarem en aquell moment. Senzillament per a explicar la nostra esmena, és a dir, ens identifiquem amb els punts i, per tant, donarem el nostre vot favorable als punts de

la moció del Partit Popular. Estem d'acord amb l'esperit que s'ha de respectar la llei i que, per tant, el debat que avui tenim aquí, el debat substancial, és el respecte a la llei i com evitar el frau de llei i, per tant, com dotar-nos d'instruments, a través del Parlament, per tal de garantir aquest respecte a la llei.

Però nosaltres fem una esmena que voldria introduir un punt més, un pas més, un anar més enllà. I els presentem l'esmena precisament en coherència amb la nostra pròpia moció, que ja he dit que defensarem en el proper punt de l'ordre del dia.

L'esmena diu i parla de crear conjuntament amb el Parlament i professionals de reconegut prestigi un grup de treball multidisciplinari de seguiment de la política reproductiva en tots els seus aspectes, per tal d'afavorir la prevenció dels embarassos no desitjats i fomentar la natalitat responsable. Perquè pensem que el debat del frau de llei, que el debat en què ens trobem també ens fica davant dels nostres ulls la responsabilitat que tenim de previndre, precisament, els embarassos no desitjats i de també fomentar aquesta nova natalitat responsable.

És en aquest sentit de positivitat, de positivitzar la moció, i també per expressar el nostre acord que els presentem l'esmena, i esperem que ens l'acceptin.

Gràcies, i ja exposarem los nostres arguments en la nostra moció.

Gràcies.

El president

La senyora Núria Segú, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, es pot posicionar.

La Sra. Segú Ferré

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats..., miri, senyora Belén Pajares, el nostre posicionament ja li avanço que serà de rebuig a aquesta moció. I una mica..., permeti'm fer una mica..., primer, una introducció de com tenim avui aquesta situació, per centrar les coses, no tant la seva intervenció d'avui, sinó també la interpellació anterior a aquesta moció.

La interrupció voluntària de l'embaràs està regulada des del 1985 en aquest país, en els tres supòsits autoritzats en el Codi penal vigent. Com sap vostè, des del 85 també es va establir l'obligació de declarar de manera anònima i confidencial les interrupcions d'embaràs realitzades als centres sanitaris i existeix també, des del 87, un registre d'aquestes interrupcions.

De fet, a Catalunya una ordre que data del 1986 també estableix el procediment de recollida d'aquestes dades relatives a les interrupcions voluntàries de l'embaràs. I com vostè sap també, anualment es publica un informe que recull aquestes dades, sempre mantenint la confidencialitat i l'anonimat d'aquestes interrupcions voluntàries.

Entrant ja respecte a la seva moció, jo li he de dir..., respecte al punt 1 i al punt 2 de la seva moció, existeix ja un pla estratègic d'avaluació i inspecció en assistència sanitària que inclou fer una anàlisi i una redefinició dels objectius i dels procediments emprats en aquestes intervencions.

Bàsicament, es defineixen la necessitat d'incrementar plantilles, aprofundir en els processos de gestió, la relació amb els agents externs i un mapa de riscos.

I pel que fa referència concretament a l'avaluació i a la inspecció de centres, això ja està interioritzat si es realitza des de la planificació general dels centres. Es realitza la inspecció en el moment de l'autorització, es realitzen programes d'inspeccions periòdiques i també inspeccions davant d'incidències, i també altres regulacions específiques, en altres àmbits, que de manera puntual i sistemàticament s'exigeixen per tal de garantir-ne la millora i aquells canvis que es produeixin, com canvis en temes de radiodiagnòstic, assajos clínics, productes sanitaris; els processos estan establerts i es compleixen.

I en aquest aspecte, i respecte al punt 1 i 2 de la moció, li he de dir i recordar, com sap molt bé vostè, que el Departament de Salut no té potestats per descobrir irregularitats presumptament delictives. En aquest cas, en cas de sospita, el que s'ha de fer és posar-ho en coneixement de les autoritats judicials, i així ho fa el Departament de Salut en el cas que detecti presumptes irregularitats. En les inspeccions que s'han fet, darrerament, que vostè va esmentar i que la consellera també va esmentar en la seva interpellació..., se li va donar la informació que això no s'havia produït en aquells casos.

Amb relació al punt 3, nosaltres no dubtem –i vostè..., sembla que potser sí que se'n podria despendre...– de la coordinació existent entre els dos departaments. Els Mossos d'Esquadra han actuat de forma ràpida i diligent pel que fa als casos d'intervenció en centres i establiments sanitaris, eh? I així mateix el Departament de Salut, com ja li he dit, en cas de sospita d'activitats presumptament delictives ho posa en coneixement de les autoritats judicials, que són les que poden imposar sancions i les que han d'intervenir.

I, per últim, amb relació al punt 4, senyora Pajares, en què vostè demana impulsar una campanya informativa de les conseqüències físiques i psíquiques, dels riscos a l'hora de practicar una interrupció voluntària de l'embaràs, li he de dir que nosaltres coincidim, que en això coincidim en alguna part amb l'objectiu, tot i que no en la forma, de l'esmena que ha presentat el Grup de Convergència i Unió, amb l'objectiu, que l'objectiu prioritari, la prioritat, ha de ser la prevenció dels embarassos no desitjats; és el que ha de tenir prioritat. I en aquests casos, eh?, el que s'ha de tenir és accés a aquesta informació.

De fet, el Programa de salut i escola que s'ha desenvolupat amb el Govern de la legislatura passada en els instituts també, entre altres coses, permet tenir un contacte directe amb professionals de la salut per part dels alumnes de diferents instituts per a allò que fa referència a salut també reproductiva, un accés directe i confidencial.

Per altra banda, jo crec que he de recolzar i reafirmar, i així acabo la meua intervenció, que les dones han de tenir informació per a prevenció i també accés a serveis sanitaris de qualitat en el tractament de les complicacions derivades de l'avortament o en la mateixa interrupció voluntària. I actualment existeix un programa

d'aquest tipus que té dos nivells, tant pel que fa referència a l'atenció primària, mitjançant les unitats d'atenció de salut sexual i reproductiva, i també un altre en l'àmbit ja d'atenció hospitalària.

El president

Senyora Segú...

La Sra. Segú Ferré

Per aquests motius que he esmentat en la meua intervenció, bàsicament perquè les estratègies encaminades a la prevenció s'estan duent a terme, les accions destinades a l'atenció a les interrupcions legals d'embaràs també s'estan duent a terme i aquelles accions que s'han de posar en coneixement dels àmbits de seguretat, dels cosos i forces de seguretat, o judicial, si és el cas, també s'estan duent a terme, creiem, amb tot rigor...

El president

Senyora Segú...

La Sra. Segú Ferré

...votarem en contra d'aquesta moció.

Moltes gràcies.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'il·lustre senyor Uriel Bertran.

El Sr. Bertran Arrué

Bé, gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyora Pajares, la primera reflexió ja la hi feia també la senyora Núria Segú, i és que la interrupció voluntària de l'embaràs és un dret reconegut —és un dret reconegut—, en determinats supòsits. I, per tant, no, no ho qüestiona, però és el primer que hem de deixar clar quan es puja en aquesta tribuna, perquè a vegades depèn de cap a on evolucioni el debat i depèn de cap a on evolucionin les posicions podem acabar confonent la ciutadania o generant una ombra de dubte. És un dret reconegut.

La segona consideració és que és una decisió difícil per a la dona, la interrupció voluntària de l'embaràs, i a vegades es planteja com si fos una decisió frívola, una decisió senzilla; és una decisió difícil. I, per tant, quan vostès plantegen, no?, en un punt que s'ha d'impulsar campanyes que informin sobre les conseqüències físiques i psíquiques a l'hora de dur a terme aquesta pràctica, sembla com si això no fos una decisió pensada, una decisió meditada, una decisió consultada, una decisió que, en definitiva, és una decisió vital per a la persona que la pren. I, per tant, em sembla que hem d'entendre aquesta qüestió i l'hem de tractar amb un enorme tacte i amb una enorme sensibilitat.

I aquí hi ha alguns sectors que, darrere l'exigència que es compleixi la llei, amb la qual nosaltres estem d'acord, amb l'exigència que es compleixi la llei, però, també hi ha la voluntat de limitar l'ús del dret de les dones a la interrupció voluntària de l'embaràs o fins i

tot a intimidar o espantar les dones a l'hora de dir: «Escolteu, a veure on aneu a fer això que veureu vejam què passa o quina illegalitat podeu cometre...» No; és legal, la interrupció voluntària de l'embaràs. I, per tant, hi ha sectors, eh?, que, aprofitant determinades qüestions, que no passen de ser qüestions que poden haver, o no, passat en un centre, però són puntuals, aprofiten per obrir uns debats socials d'una enorme transcendència en un tema en el qual s'ha de ser molt sensible.

Val a dir que els centres mèdics, i vostè ho hauria de saber, ja donen informació sobre les conseqüències psicològiques i físiques que té aquesta decisió. És a dir, qualsevol dona que ha pres aquesta decisió té una consulta amb un psicòleg i se li fan una sèrie de proves i, evidentment, se li dona una informació acurada i detallada del que implica prendre aquesta decisió. I, per tant, crec que és superflu que vostè ho plantegi a través de la seva moció.

I, d'altra banda, referent als punts 1 i 2, doncs, ja se li ha respost; hi ha uns plans de control, d'inspecció, no només d'aquests centres sanitaris, sinó de qualsevol centre sanitari del nostre país, només faltaria; estem tractant de la salut de les persones. I, per tant, aquests plans i aquestes inspeccions hi són. I, evidentment, quan hi ha qualsevol indicatiu d'irregularitat es trasllada a l'òrgan competent. Si és una irregularitat administrativa, doncs, evidentment, al Departament de Salut en té les competències, però si és una irregularitat que pot..., que és subjecte d'incomplir el Codi penal, doncs, evidentment, s'ha de traslladar a les autoritats competents, i així s'ha fet en cada un dels casos.

En tot cas, nosaltres li rebutjarem la moció per aquestes raons concretes, referents a les contradiccions que els seus punts impliquen. Però també la rebutjarem des d'una perspectiva més àmplia i des d'una perspectiva política i ètica, i és que no es pot utilitzar fets puntuals per obrir determinats debats que generin ombres de dubtes o que coartin..., intimidant drets individuals de les persones, que són drets fonamentals, que, evidentment, no podem tirar cap enrere perquè han costat molt d'aconseguir a una societat que pretenem que sigui moderna i exemplar com la nostra.

Gràcies.

El president

Té la paraula, seguidament, el senyor Lluís Postigo, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

El Sr. Postigo i Garcia

Molt bé; gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats..., es pot imaginar, senyora Belén, que el nostre posicionament serà també coincident amb la resta de grups que donem suport al Govern i, per tant, serà de rebuig. No repetiré bona part dels arguments que compartim de quins són els motius que ens porten a aquest rebuig de la seva moció, però tampoc no voldria deixar passar l'oportunitat de deixar constància de en quin moment es presenta, es fa una interpellació, com la que van fer en el darrer Ple, i es presenta una moció com la que vostès, doncs, presenten ara.

I es fa en un context polític i social determinat. Des de finals de l'any passat, assistim a una persecució de caràcter polític, judicial, policial, mediàtic, de dones que han avortat i de professionals que practiquen interrupcions voluntàries de l'embaràs. (*Pausa.*) No faci cara de sorprès, senyor..., perquè em sembla que és una constància, diguéssim, surt cada dia o cada dos per tres en els mitjans de comunicació. I, per tant, això és sabut per tothom.

Aquesta campanya, aquesta persecució està promoguda per sectors religiosos, que nosaltres ens atrevim a qualificar com a fonamentalistes..., i tenen el suport de sectors dels més reaccionaris de la dreta i de l'Església catòlica. (*Remor de veus.*) Ens sap greu dir-los-ho, i potser amb aquestes aclamacions que vostès fan me confirmaran els nostres dubtes i els nostre temors. Jo crec que vostès amb la seva interpellació i amb les seves mocions estan col·laborant..., potser d'una manera més moderada, aquí, a Catalunya, però potser estan col·laborant amb aquesta campanya.

Des del nostre grup parlamentari coincidim amb l'observació que, en una de les reunions que hem tingut amb el departament i amb la consellera per tractar aquest tema, coincidim amb l'observació que ens feia la consellera, en el sentit que aquest tema no és convenient tractar-lo en calent, i molt probablement no és el més convenient tractar-lo en l'actual context, eh? No és el millor moment, és cert, però des del nostre grup volem deixar constància d'allò que sempre hem defensat. I en volem deixar constància com a recordatori que aquest és un tema pendent de debat, eh? Si ara no l'afrontem, en algun moment ho haurem de fer. Està pendent de resoldre's, pendent que es doni un pas més en la seva definitiva resolució. Però un pas més –ho sento molt– endavant, no un pas endarrere; no volem tornar a debats que des del nostre punt de vista estan superats, i no podem permetre que es qüestionin fites aconseguides en els primers anys de la democràcia.

Els fets que ens ocupen posen de manifest les mancances de l'actual Llei de l'avortament, del 85, les seves limitacions per garantir la protecció jurídica i mèdica de les dones i dels professionals sanitaris. I reclamem obertament, com ho hem fet sempre, el reconeixement definitiu del dret de les dones a decidir sobre el propi cos. Reclamem una nova llei que integri l'educació sexual en l'educació obligatòria i que inclogui els mitjans anticonceptius en el sistema públic sanitari, com a principals instruments de prevenció; una llei, en definitiva, que reconegui l'avortament per lliure decisió de les dones, gratuït i integrat dintre de la xarxa pública.

En algun moment –i nosaltres hem donat les passes en el Congrés dels Diputats– haurem d'obrir aquest debat, posar-lo sobre la taula i, molt probablement, esperem, doncs, que ens permeti avançar en el sentit que abans els comentava.

No voldria tampoc deixar passar l'oportunitat de recordar-los..., qui ens ho havia de dir, a aquestes alçades, que la gent, la societat civil, s'hauria de tornar a mobilitzar per reclamar el dret a l'avortament lliure i gratuït. «Les dones» –i llegeixo el lema de la concentració– «parim, les dones decidim. Nosaltres també hem

avortat.» Aquesta és una concentració que tindrà lloc avui mateix, 23 de gener, a les set de la tarda, a la plaça de Sant Jaume, i convido a tots els diputats i diputades a assistir-hi.

Moltes gràcies.

El president

El senyor Domingo, del Grup Mixt, té la paraula.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Ilustres diputados y diputadas, esta moción pone sobre la mesa un debate actual, cual es el control de la Administración sanitaria en materia de abortos, fundamentalmente el control de las clínicas privadas que practican este tipo de intervenciones.

La moción, a nuestro juicio, está coja, porque parece estar focalizada a impulsar el control administrativo y la persecución de las acciones delictivas relacionadas con el aborto, olvidando un aspecto para nosotros muy relevante, que es el de la calidad asistencial. El punto se olvida de la inspección, control y supervisión de la calidad asistencial prestada en estos centros, y, puestos a pedir, no solamente en estos centros, sino en todos los centros asistenciales y sanitarios. Parece como si la redacción estuviera determinada más bien por prejuicios éticos que por, realmente, llevar a efecto el control de la calidad asistencial. Tan falta de ética o conducta delictiva es realizar una interrupción voluntaria del embarazo fuera de plazo, fuera de las indicaciones previstas por la ley, como realizar intervenciones de prótesis de cadera cuando no están indicadas.

Consideramos que el cometido principal de las inspecciones sanitarias no ha de ser la persecución del delito, sino garantizar la calidad asistencial que se presta a los ciudadanos. ¿Y qué entendemos por «calidad asistencial»? Pues la utilización de los recursos necesarios para la realización de la actividad sanitaria determinada, tanto humanos como materiales, dentro del concepto de buena praxis y de las indicaciones reconocidas.

Es así que, a pesar de todo, nosotros no podemos defender la actuación de la consejería en esta materia, y no lo podemos hacer porque realmente no ha cumplido su cometido, puesto que, si hubiera velado por la calidad asistencial y por la calidad de la actuación de las clínicas privadas, tendría que haber detectado y puesto de relieve las irregularidades en el procedimiento de residuos biológicos en relación con la actividad declarada, o haber alertado sobre la frecuencia de determinadas indicaciones de interrupción de embarazo.

Entendemos, por tanto, que no se trata tanto de crear una policía sanitaria de abortos, sino de crear una policía sanitaria que se encargue realmente de cumplir con la calidad asistencial en materia general. La misión y la obligación de las administraciones es, cuando tienen conocimiento de un delito, ponerlo de manifiesto y comunicarlo a las autoridades policiales o judiciales. No se necesita un protocolo específico para eso; se necesita el mismo protocolo que en otras actuaciones delictivas.

Por ello, entendemos y defendemos que lo que sí es verdad es que la consejería no puede eludir y hacer la vista gorda o desviar la mirada cuando existen situaciones delictivas y evidencias que conoce toda la población.

El último punto de la moción contiene para nosotros el verdadero juego, la verdadera clave de bóveda de esta moción: pretende que se proceda a efectuar un debate sobre los riesgos físicos y psíquicos de la existencia de las interrupciones voluntarias de embarazo, del aborto.

Nosotros entendemos que el debate a realizar está en otras latitudes –aquí se han hecho algunas menciones al respecto–, y Ciudadans defiende claramente que es necesaria una mayor actuación en materia de prevención y de acceso real a la anticoncepción, proceder a la despenalización efectiva de la interrupción voluntaria del embarazo durante las primeras doce semanas de gestación, para acabar con la hipocresía social que hace desviar la mirada ante situaciones que todos conocemos.

Es imprescindible dar mayor seguridad psíquica y jurídica a profesionales sanitarios y usuarios de la sanidad. Por eso entendemos que el debate debe ir por otra línea a la que se apunta.

Se habla de complicaciones físicas y psíquicas por la interrupción voluntaria del embarazo, pero tenemos que tener en cuenta que también existen complicaciones físicas o psíquicas por la presencia de malformaciones fetales irresolubles, por la gestación de vida en una violación o por el riesgo físico, el riesgo evidente que conlleva el control de los problemas serios de salud en situaciones de embarazo.

Estamos, por lo tanto, por realizar buenas praxis, y eso es obligación de la Administración sanitaria: informar, corregir y, desde luego, atender a aquellos pacientes, pero en modo alguno realizar campañas destinadas a estas...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Domingo Domingo

...finalidades como las que aquí se plantean.

Muchas gracias.

El president

Senyora Pajares, pot posicionar-se sobre les esmenes.

La Sra. Pajares i Ribas

Moltes gràcies, senyor president. De manera molt breu. És cert, la conselleria no té competències per investigar irregularitats, però sí que les té per donar a conèixer si considera que això són pràctiques irregulars i que aquesta actuï i que hi actuï la justícia i no s'inhibeixi del cas. I molt més quan parlem de supòsits de despenalització del Codi penal. Jo crec que això ja hauria de fer-los pensar.

Doctor Sancho, jo..., li acceptarem la seva esmena. Jo en la meva interpellació parlava de la informació que facilita la pàgina web de l'Institut Català de la Salut,

que va adreçada als joves, joves entre catorze i vint-i-quatre anys. I jo he de dir-li que la franja d'edat dels catorze als vint-i-quatre anys suposa més d'un 37 per cent dels avortaments totals, o sigui, més d'una tercera part d'aquests avortaments. I li acceptarem l'esmena perquè entenem que la informació i la formació han de ser responsables, i en això ha de ser líder la conselleria de Salut, cosa que veiem que..., que la informació és totalment..., és desinformació, perquè moltes vegades la joventut, amb tot l'accés que tenen a aquests canals, acaben per no tenir una informació responsable.

Aquí s'ha parlat dels drets, dels drets reconeguts, però jo crec que s'obliden d'una part molt important d'aquests drets, que són els dels que mai els arribaran a tenir. Ja sé que això no els agrada sentir-ho, però això ho han de pensar. I, des del meu punt de vista, el veritable dret de les dones consisteix a tenir alternatives i opcions per escollir. Jo he comprès que a ningú li agradaria arribar a aquestes situacions, però per això han de poder accedir a informació, i a informació massiva i responsable, eh?, des del valor de la responsabilitat.

I, jo ho sento molt, però amagant-se en aquest fals progressisme sap el que fan, vostès? Amagar-se de la realitat del que ha passat. I el que ha passat és que s'ha manifestat tot un seguit d'irregularitats que han sacsejat l'opinió pública, que l'han horroritzat. I això vostès no poden defugir-ho.

Jo comprenc que estem en campanya electoral i que aquestes cartes d'inculpació i l'estratègia de campanya, i manifestacions..., vostès hi tenen tot el dret, hi estic d'acord. Però també el tenen els qui es van reunir el 30 de desembre. I això no ho poden obviar, perquè el dret a manifestar-se i a convocar reunions el té tothom. I això és el primer que haurien de tenir clar.

Miri, jo no he parlat de creences religioses ni d'ètica, senyor Bertran, no ho he fet –podia haver-ho fet–, però perquè crec que hi han coses que estan per damunt d'això, i una és la decència de les persones.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada.

Cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Posem, doncs, a votació aquesta moció.

Comença la votació.

Senyor Bosch? (Pausa.)

Aquesta moció ha estat rebutjada per 55 vots a favor, 71 vots en contra i 1 abstenció.

Se suspèn la sessió, que reprendrem aquesta tarda a les quatre.

La sessió se suspèn a tres quarts de dues del migdia i catorze minuts i es reprèn a les quatre de la tarda i dos minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general i el lletrat Sr. Sol i Ordís.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern.

El president

Es reprèn la sessió.

Preguntes

Ho farem amb les preguntes al president de la Generalitat.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la situació política actual (tram. 317-00114/08)

I la primera la formula, en nom del Grup Mixt, l'il·lustre senyor Albert Rivera. Té la paraula.

El Sr. Rivera Díaz

Gràcies, senyor president. La darrera setmana es va produir l'adjudicació de l'obra de l'AVE pel centre de Barcelona, i s'han fet manifestacions des de l'Ajuntament, per part de l'alcalde, i sobretot des de la Generalitat, doncs, defensant en tots els casos aquest traçat pel carrer Mallorca, al costat de la Sagrada Família.

Ens agradaria saber la posició del Govern, i no de la premsa, com moltes vegades diu el president, sinó del Govern i de la cambra de representació, que és el Parlament de Catalunya, del Govern de Catalunya, que ha de dir i s'ha de pronunciar, segons el mateix president –paraules de la tribuna–, sobre tots els temes que afecten els catalans. Per tant, volem saber quina posició de govern conjunta hi ha sobre el traçat de l'AVE pel mig de Barcelona, si es manté aquesta posició i quins són els interessos que fan que no es pugui ni tan sols replantejar per qüestions de seguretat, davant de fins i tot mesures cautelars que tenim ara mateix de l'Audiència Nacional.

Gràcies.

El president

Té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Sr. José Montilla i Aguilera)

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, la posició del Govern de la Generalitat és la de mantindre l'acord que en el seu moment van subscriure el Govern de Catalunya, el Govern de l'Estat i l'Ajuntament de Barcelona, entre altres, l'any 2001.

El president

Senyor Rivera...

El Sr. Rivera Díaz

Sí, la veritat és que coneixíem la posició i l'acord que es va prendre. Hem vist diferents posicions i comentaris durant aquest temps, davant, evidentment, de les irregularitats que s'han comès a l'obra, al traçat de l'Hospitalet, de Bellvitge. També tenim coneixement que altres grups de la cambra... I és cert que és un traçat pactat pel Partit Popular de Catalunya, pel Partit Popular, el senyor Cascos, per Convergència i Unió i pel Partit Socialista; és a dir, el traçat actual és responsabilitat del Partit Popular, de Convergència i Unió i del Partit Socialista. Però sí que sabem que hi ha alarma social a Barcelona, hi han molts veïns de l'Eixample que no volen aquest traçat, i per tant vostè i l'alcalde de Barcelona, però també la Generalitat, han manifestat això.

Nosaltres vam plantejar en el Ple d'infraestructures replantejar aquest..., d'una forma..., de bona fe, és a dir, d'acord entre tots els grups de la cambra, amb el Govern d'Espanya, un intent d'arribar a un traçat que estigués a l'alçada de la demanda social, a l'alçada dels ciutadans i que no creés aquesta alarma que tenim actualment.

Sé que vostè no ha visitat l'obra de la Sagrada Família, tot i que hi ha estat convidat, però nosaltres, que vam estar l'altre dia visitant-la, igual que altres grups parlamentaris –que hi van donar suport, a aquest traçat, per cert–, doncs, vam estar-hi, i el túnel de l'AVE passa a setanta-cinc centímetres, a quaranta-dos metres de profunditat, dels murs de contenció de la Sagrada Família.

Nosaltres creiem que és una temeritat no atendre a qüestions tècniques ni a la voluntat de la ciutadania fent un traçat d'aquest tipus, i per tant defensem des d'aquesta cambra que si aquest Govern és responsable d'aquest traçat ho digui clarament, no se n'amagui i, a més a més, ho facin tots els grups de la cambra, i a més també ho facin tots els grups que formen part del Govern i no vagin dient...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Rivera Díaz

...opinions diferents en cada moment.

Gràcies.

El president

El senyor president té la paraula.

El president de la Generalitat

Sí, gràcies, senyor president. Senyor diputat, miri, en el disseny d'una obra pública, i més d'aquestes característiques i d'aquesta importància, hi ha un moment per a cada cosa, no?: un temps per aprovar els plans, un temps per executar-los i un temps també, evidentment, per no perdre més temps, no? I per tant, en el seu mo-

ment, evidentment..., no els partits, perquè no va ser un acord de partits, partits que donaven suport si de cas a governs, però va ser un acord de governs.

I, malgrat que hi ha alguns governs que han canviat, per sentit de la responsabilitat donem suport, evidentment, al fet que les obres es puguin executar amb el traçat que es va preveure en el seu moment i, evidentment, amb totes les garanties de seguretat que avui es poden donar, perquè obres d'aquestes característiques es fan a moltes ciutats europees.

I no hi ha elements nous, és a dir..., de l'any 2001 fins ara, més enllà del fet que les coses es poden i s'han de fer bé, i per tant amb seguretat.

El president

La següent pregunta...

— Pregunta al president de la Generalitat sobre la situació política actual (tram. 317-00115/08)

...la formula, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, l'il·lustre senyor Jaume Bosch.

El Sr. Bosch i Mestres

Honorable president, l'any 2008 serà molt important per a l'aplicació de l'Estatut en les qüestions que afecten la negociació amb el Govern de l'Estat. Els resultats de les eleccions del 9 de març marcaran les perspectives de la negociació, tot i que l'exigència de Catalunya és que es doni compliment a una llei orgànica, l'Estatut, governi qui governi.

La nostra força neix d'un estatut que és plenament en vigor, però de la darrera etapa i de la darrera comissió bilateral en podem treure algunes conseqüències. Catalunya en un any ha obtingut onze traspassos nous. Euskadi, segons es lamentava el seu *lehendakari* la setmana passada, no ha aconseguit cap nova transferència en els darrers quatre anys; Catalunya, vint-i-cinc.

En la comissió bilateral del 10 de gener es varen acordar traspassos com l'ordenació i gestió del litoral, homologació i convalidació d'estudis estrangers no universitaris, comunicacions electròniques i un de molt significatiu en matèria d'immigració; i un acord sobre les bases del traspàs de la inspecció de treball, en la línia de la moció aprovada pel Parlament al darrer Ple de desembre. Catalunya és la primera comunitat a tenir competències en immigració i inspecció de treball.

El PP va criticar com a insuficients els acords assolits; un bon exemple de cinisme. El PP té recorreguts davant del Tribunal Constitucional tots els articles de l'Estatut que varen permetre els traspassos acordats: el 131, educació; el 138, immigració; el 140, comunicacions electròniques; el 149, gestió del litoral; el 170, treball, i el 183, que regula la mateixa existència de la comissió bilateral.

Però el més significatiu de la darrera comissió bilateral va ser el rebuig de la part catalana a una proposta insuficient i insatisfactòria sobre rodalies de Renfe. Aquest rebuig mostra una actitud de fermesa, que és la que nosaltres desitgem del Govern de la Generalitat. Potser algú a La Moncloa es pensava que el Govern català acceptaria una proposta descafeïnada. No podem admetre que el Govern central intenti rebaixar el contingut de traspassos que l'Estatut ens atorga i que poden incidir en la millora de la qualitat de vida de la gent. Volem el traspàs de rodalies en condicions.

I és sobre aquests punts que voldríem conèixer, senyor president, la seva opinió.

El president

Doncs, té la paraula el molt honorable president.

El president de la Generalitat

Sí, gràcies, senyor president. Senyor diputat, és cert, hem avançat en el desplegament estatutari, i estic convençut que encara avançarem més. Amb dificultats, certament, eh?, amb negociació. Però també amb les idees clares i amb l'objectiu marcat i decidit, que és desplegar el millor estatut que mai ha tingut el nostre país.

Em demana vostè que valori la darrera reunió bilateral. No vull entrar en la concreció dels temes tractats que vostè ha descrit, seria una mica reiterat; però sí que vull dir algunes coses que sembla que encara segurament no han quedat suficientment clares, no?

Primer, el Govern desplegarà l'Estatut de forma responsable i a la vegada ambiciosa i exigent. Ja sap vostè que jo he dit que és preferible un desacord a un mal acord, no? No sé si sempre, però sí en aquest cas en concret de les rodalies. Aquest Govern no treballa en aquest tema ni en altres referents al desplegament de l'Estatut amb una visió a curt termini exclusivament, sinó també a mitjà i llarg termini.

Segon, és difícil que se'ns puguin donar també, tampoc lliçons en el ritme en el desplegament de l'Estatut, veient el desplegament de l'Estatut anterior, i també, certament, molt menys per aquells que han recorregut l'Estatut vigent, que el tenen encara recorregut al Tribunal Constitucional.

I tercer, senyor diputat, serem fermes i alhora lleials, no?, però ha de quedar clar que hi ha qui treballa per Catalunya, com aquest Govern, amb seriositat, amb rigor, al marge que estiguem o no en període electoral. Allò que defensem ara ho continuarem defensant després de les eleccions, al marge, ho repeteixo, de quin sigui el resultat d'aquestes.

Per tant, el Govern fa una valoració positiva de la reunió bilateral, tot i que no va obtenir el resultat global que hauria desitjat. També ho vull deixar molt clar. Més acords que desacords, certament, tot i que el desacord va ser en un tema molt important. Però, en tot cas, que ningú dubti que serem fermes i que sabem perfectament cap a on hem d'anar i que no ens distraurem amb maniobres tacticistes, conjunturals i de curta volada.

Gràcies.

El president

El senyor Sirera...

— Pregunta al president de la Generalitat sobre la situació política (tram. 317-00112/08)

...pot fer la seva pregunta en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular.

El Sr. Sirera i Bellés

Gràcies, senyor president. Senyor president de la Generalitat, aquests dies el seu Govern, i també els membres dels grups que li donen suport, i també Convergència i Unió, han criticat una proposta crec que molt sensata, molt assenyada, que va fer diumenge el president del Partit Popular, el senyor Rajoy, amb relació al tema de la llengua. (*Remor de veus.*) I, en aquest sentit, a mi m'agradaria fer-li una pregunta molt concreta, que estic segur que vostè podrà contestar simplement amb un sí o amb un no, no?

La pregunta és si vostè creu personalment, com a president de la Generalitat, que els infants tenen dret, a Catalunya, a rebre el primer ensenyament en llur llengua habitual, ja sigui aquesta el català o el castellà.

El president

Doncs, té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, senyor president. Senyor diputat, el Govern de la Generalitat, entre altres coses, està per complir també el que diu l'Estatut, l'actual, i el que diu també una sentència del Constitucional respecte a l'aplicació, entre altres, de la cooficialitat de les llengües i de la immersió del català a l'escola, i que vostè segur que també coneix.

El president

Senyor Sirera, pot fer la rèplica.

El Sr. Sirera i Bellés

Gràcies, senyor president. Miri, vostè sap perfectament que l'Estatut encara està per desplegar, i ja veurem, després de la sentència del Tribunal Constitucional, com anirà, no? (*Remor de veus.*) Però el que jo li he preguntat, senyor Montilla, és si vostè està d'acord a complir una llei que està vigent a casa nostra, que és una llei aprovada per aquest Parlament i que el seu Govern —com l'anterior, per cert— ha incomplert de manera reiterada.

I vostè, senyor Montilla, hauria de recordar que és el president de tots els catalans, dels que tenim com a llengua materna el català, però també dels que tenen, com vostè, de llengua materna el castellà. I que, per tant, vostè hauria de garantir simplement que es compleixi la llei. O és que per vostè no són catalans el 50 per cent

de catalans que no tenen... (*remor de veus*), o que tenen com a llengua... No, no, escolti...

El president

Senyores diputades, senyors diputats...

El Sr. Sirera i Bellés

...que tenen com a llengua materna el castellà. Tenen tant dret com els altres, i a més a més tenen l'aval d'una llei aprovada per aquest Parlament.

Jo no sóc nacionalista. Vostès, els nacionalistes... (*Persisteix la remor de veus.*)

El president

Senyores diputades, senyors diputats...

El Sr. Sirera i Bellés

Vostès, els nacionalistes, diuen que aquí rau la sobirania del poble de Catalunya, i en canvi vostès incompleixen una llei que vostès mateixos aproven. I, per tant, vostès, senyor president, no respecten ni la llibertat dels pares, no respecten les recomanacions de la UNESCO, que diuen que els nens han de ser educats en la seva llengua materna, i tampoc respecten les resolucions del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

Ara el seu conseller d'Educació vol aprovar un decret que redueix les hores de classe de català i de castellà. Jo li dic, sincerament, senyor Montilla, que és una autèntica barbaritat, és una involució que els nens pagaran en el futur. I jo li demano, en nom del Partit Popular de Catalunya, que retirin aquest decret, que no contribuirà en absolut a la millora de la qualitat de l'ensenyament dels nostres fills.

Gràcies, senyor president.

El president

Senyor president, té la paraula.

El president de la Generalitat

Sí, gràcies, senyor president. Senyor diputat, jo crec, sincerament, que la principal responsabilitat d'un polític és no mentir ni enganyar, ni tampoc manipular o jugar amb els sentiments de la gent, eh? I el joc brut no és acceptable, senyor Sirera, no? I els que juguen amb foc tenen el risc de cremar-se.

Vostès intenten, de manera irresponsable, a més a més, fer mal, no?, dividir la societat, trencar la convivència, provocar problemes on no hi són —on no hi són. La immersió lingüística no vulnera cap dret, i sobretot és un dels nostres principals èxits col·lectius pedagògics, senyor Sirera. I això, fins i tot el Tribunal Constitucional, atenent un recurs, també —hi havia gent especialitzada a fer recursos en el seu moment—, va sentenciar que el nostre model educatiu respectava plenament la Constitució, i respecta la Constitució.

Per cert, tampoc en els vuit anys de govern del senyor Aznar van qüestionar aquest model, que dóna resultats i

que ens fa més forts, perquè ens cohesiona més –perquè ens cohesiona més.

Per què ho intenten ara?, preguntaria jo. Per interessos partidaris, en la seva lluita amb un altre grup, amb el Grup Mixt, d'aquí, de la cambra? Per interessos electorals?

Francament fan vostès un flac favor al país; fan un flac favor al país. S'equivoquen i, a més a més, dintre d'unes setmanes ho veuran.

(Alguns aplaudiments.)

El president

Té la paraula per formular la següent pregunta...

— Pregunta al president de la Generalitat sobre els darrers esdeveniments polítics (tram. 317-00113/08)

...en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'il·lustre senyor Joan Ridao.

El Sr. Ridao i Martí

Senyor president, a pesar que alguns indicadors en qualitat educativa no són precisament per tirar coets en un país com el nostre que vol excel·lir sobretot en la societat del coneixement del futur, és evident que l'esforç inversor d'aquest Govern en matèria educativa ha estat molt important, molt més important, per cert, que amb altres governs: ha experimentat un creixement des del 2003 de l'ordre del 68 per cent, s'han incrementat els centres, les places docents de formació professional, de zero a tres anys...

La Unió Europea, per cert, ha aplaudit la immersió lingüística com a tècnica pedagògica. I, a més a més, aviat tindrem una llei d'educació que espero que gaudeixi d'un ampli consens, sobretot si l'oposició no agafa irresponsablement la bandera de l'educació per mirar d'erosionar el Govern. I, per tant, tindrem una llei que aposti per l'equitat, que aposti per l'excel·lència educativa, seguint l'estela del pacte nacional.

Ara bé, un dels reptes que tenim sobre la taula és el de potenciar el model lingüístic de l'escola catalana, i estic parlant d'aquest mateix model lingüístic que la dreta espanyola, com hem vist, critica de forma obscena i que utilitza com a autèntic combustible electoral, senzillament per arrencar, com s'ha dit fa un instant, uns quants vots ultres i reaccionaris, inventant-se una falsa persecució lingüística a Catalunya i generant, per tant, problemes de convivència allà on no hi són. Des d'aquest punt de vista, proposar una xarxa separada per raons de llengua és un model segregador i un model inacceptable.

L'altre repte, senyor president, és afrontar també el fenomen de la immigració –aquests dies se n'ha parlat molt– a partir d'un model inclusiu, d'un model plenament integrador, no segregador. I, per tant, potenciant els actuals mecanismes que permeten gestionar la diversitat. Parlo, per tant, de les aules d'acollida, dels plans

d'entorn, com a autèntics carrils d'acceleració de cara als nouvinguts.

Doncs bé, la conclusió és que les crítiques que hem sentit aquests dies, tant de la dreta catalana com de la dreta espanyola, són gairebé coincidents, perquè totes elles volen trencar el model català d'educació. El PP contra el català i contra la cohesió civil, i Convergència i Unió, fa molt poques hores, contra l'escola pública i contra la cohesió social.

La dreta, per tant, sempre coincideix, senyor president, i això sí que és, per cert, una crosta ideològica rovellada, no com deia el cap de l'oposició, sinó que en definitiva és el que uns i altres han expressat.

I, en aquest sentit, senyor president, m'agradaria saber l'opinió que li mereixen els posicionaments d'aquests dos grups polítics.

El president

Senyor president, té la paraula.

El president de la Generalitat

Sí; gràcies, senyor president. Senyor diputat, certament s'ha parlat molt aquests dies d'educació, i malauradament alguns dirigents, especialment de la dreta espanyola més extrema, ho han fet amb molta irresponsabilitat i demagògia, no?

I també he de dir que és trist veure que després de tants atacs al nostre país, hi ha encara qui està disposat a donar suport al Partit Popular del senyor Aznar, no? Bé, miri, si m'ho permeten, alguns, segurament, errors comesos en el passat, igual tenen vocació de tornar-los a repetir.

Però, miri, el Govern no vol evidentment una societat segregada per llengua i no permetrà a ningú que adopti mesures en aquesta direcció. I, per tant, poden anunciar en campanya electoral el que vulguin; que ho no intentin, perquè no ho aconseguiran. I això ha de quedar molt clar, no?

I per això treballem en aquest tema sobre eixos sòlids i també amb idees clares, tant pel que fa a l'educació, com en allò referent a la immigració, en el mateix sistema educatiu, al qual vostè feia referència, no?

Sobre aquesta qüestió a mi m'agradaria deixar clar, primer, que el model d'immersió lingüística del nostre país ha demostrat ser una eina immillorable per a la cohesió social.

En segon lloc, reiterar que no permetrem que ningú segregui els alumnes per la llengua i molt menys que ho faci per aconseguir un grapat de vots. Això crearia guetos, divisions i aniria en contra de la convivència i la cohesió.

Tercer, defensem la riquesa de conèixer i de parlar dues llengües, i en el futur també esperem que l'aposta pel trilingüisme en faci possible una tercera. I creiem que un coneixement inicial de la llengua és imprescindible per aconseguir una integració en el sistema educatiu, especialment a certes edats, no?

I quart, cal buscar les maneres més eficients per aconseguir-ho; les aules d'acollida i els plans d'entorn, als quals vostè feia referència, han demostrat que són eficaços i continuem apostant per ells.

Però com volem un país innovador també i creatiu, és imprescindible en el món educatiu la innovació i tractar de cercar noves formes de fer millor les coses i de donar solucions als nous problemes, no substituint però sí complementant.

Aquest és precisament l'esperit que impulsa els espais d'acollida que ha anunciat el conseller; que els volem fer com a proves pilot a dues ciutats de Catalunya, amb una aposta que evidentment requerirà l'acció conjunta de molts agents, per aconseguir...

El president

Senyor president...

El president de la Generalitat

...i espero, confio que sigui una bona mesura, ho repeteixo...

El president

Senyor president.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies.

El president

La següent pregunta...

— Pregunta al president de la Generalitat sobre la situació política actual (tram. 317-00116/08)

...la formula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, la il·lustre senyora María Dolores López Ortega.

La Sra. López Ortega

Gràcies, president. Molt honorable president, la situació de sequera provocada per la manca de precipitacions s'està agreujant aquest any a causa del fet que aquesta tardor i l'hivern en curs estan sent dels més secs de què es té constància.

Per altra banda, no es preveu que millori la situació de forma natural, ja que les previsions no són gaire optimistes en aquest sentit. Ens preocupa, així, l'estat d'emergència a què ens veiem abocats i la situació crítica d'algunes zones del nostre país.

Les previsions dels experts ens situen en un escenari de descens dels recursos hídrics a causa del canvi climàtic, enfront de les necessitats bàsiques dels ciutadans del nostre país i el seu territori.

L'evolució de les reserves embassades i els pronòstics meteorològics, basats en les prediccions més desfavorables, preveuen l'entrada en situació d'emergència als

sistemes regulats que donen subministrament a les zones metropolitanes de Girona i Barcelona en el decurs del mes de març en cas que no s'executin mesures pal·liatives.

Tot plegat empeny a prendre decisions que ens portin a actuar amb eficiència i eficàcia, donant solucions reals a aquest problema, tot i mantenint els paràmetres de la nova cultura de l'aigua i de desenvolupament sostenible.

Hem de fugir de mesures com les previstes en el Plan Hidrológico Nacional, afortunadament ja derogat pel Govern socialista actual, on la solució passava per transvasar l'aigua de l'Ebre i posava en perill l'equilibri i la supervivència d'una important part de Catalunya com són les Terres de l'Ebre, i hem de tenir en compte els diferents paràmetres que agreugen també aquest problema, com són els usos inadequats o el desaprofitament d'aigües que poden ser reutilitzades.

És vital per al nostre país posar en funcionament mesures d'aquest tipus i d'altres, com les destinades a reduir el consum d'aigua, per tal de garantir el subministrament bàsic i necessari.

És per això, molt honorable president, que voldríem conèixer quines mesures s'apliquen actualment i quines es preveuen en un futur immediat per tal de pal·liar aquesta situació.

Moltes gràcies.

El president

Senyor president, té la paraula.

El president de la Generalitat

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, és cert que el Govern està preocupat i és per això precisament que hem pres mesures, no ara, ja des de fa mesos, com vostè sap; mesures que permetran aportar recursos addicionals per allunyar els possibles talls domiciliaris tant com sigui possible, no?

A tall d'exemple: vint-i-quatre obres d'emergència s'han realitzat arreu de Catalunya, que han permès una millora dels recursos disponibles i una intensificació del seu aprofitament; un segon grup d'obres, que està en marxa, centrada en la recuperació també de recursos subterranis de l'entorn del Llobregat i del Besòs; una nova ordre de subvencions per a la recuperació de captacions que hi ha en desús; una nova ordre, també, de subvencions per als ajuntaments per a la recuperació de pous i captacions en desús.

I més enllà d'aquestes obres, també el Govern duu a terme mesures de gestió dels recursos hídrics, com, per exemple, les mesures de reducció de dotacions de reg, la distribució d'aigües regenerades, procedents de sistemes de depuració, per al reg dels conreus, fet que podria disminuir les captacions d'aigües d'una manera considerable.

Tot això sense oblidar l'impuls a la dessalinitzadora del Prat, que està en execució, amb una inversió de 238 milions d'euros, o l'ampliació i millora de l'estació de tractament d'aigua potable del Llobregat, amb una in-

versió de 65 milions d'euros, o la connexió de les estacions de tractament del Llobregat i del Ter, amb una inversió de 152 milions d'euros.

Al marge d'això he de dir que el comportament de la ciutadania també està donant, diguem-ne, resultats des del punt de vista de l'estalvi. Els nostres conciutadans són cada vegada més conscients que estem en un període, diguem-ne, no precisament normal, tenim un comportament absolutament anormal pel que fa referència al règim de pluges aquest any, i això s'ha traduït en un estalvi que ja és quantificable.

Per tant, senyora diputada, evidentment nosaltres no tenim solucions màgiques, però sí que estem treballant simplement per garantir l'abastament d'aigua a tothom. I aquest és el nostre objectiu i en aquest sentit van dirigitades totes aquestes mesures.

Gràcies.

El president

L'honorable senyor Artur Mas...

— Pregunta al president de la Generalitat sobre els darrers esdeveniments de l'actualitat política (tram. 317-00117/08)

...té la paraula en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió per formular la següent pregunta.

El Sr. Mas i Gavarró

Sí; moltes gràcies, senyor president. Senyor president de la Generalitat, en les darreres setmanes, de fet podríem dir que en els darrers mesos fins i tot, s'estan observant una sèrie, diguem-ne, d'indicis que apunten cap a unes creixents dificultats econòmiques.

Nosaltres, des de Convergència i Unió, quan parlem d'aquest tema procurem fer-ho d'una manera prudent, d'una manera, diguem-ne, mesurada, perquè no es tracta d'introduir dosis de pessimisme i de desconfiança. Però de tota manera ser prudents no vol dir deixar de parlar de la realitat i, per descomptat, no vol dir minimitzar aquesta realitat.

I, per tant, a mi m'agradaria saber si en les darreres reunions del Govern de la Generalitat s'ha parlat d'aquest tema, que està al carrer, que en parla moltíssima gent.

I no només això, sinó, a més a més de si se n'ha parlat, quines són les mesures que des del Govern de la Generalitat es pensa endegar, dur a terme, per intentar paliar, en allò que sigui possible, aquests indicis de dificultats econòmiques.

El president

Senyor president, pot respondre.

El president de la Generalitat

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, òbviament que la situació econòmica ha estat tractada en diferents reunions del Consell de Govern de la Generalitat, pel

que respecta a consideracions de caràcter general i també pel que respecta a l'actuació de diferents departaments de la Generalitat, de manera molt especial els departaments més inversors.

Perquè és evident que s'està produint un canvi de cicle i seria absurd negar la realitat, no? Totes les previsions coincideixen que la situació econòmica es modera, s'alenteix; però també que no hi ha un perill de recessió econòmica.

Estem davant d'un procés de desacceleració i de moderació del creixement, no d'una crisi en el sentit estricte, que quedi clar, però també és evident que els fonaments de la nostra economia són substancialment sòlids i tenim tots els motius per afrontar aquest canvi confiant també en les nostres potencialitats.

El president

Senyor Mas, té la paraula.

El Sr. Mas i Gavarró

Bé, a mi m'agradaria que, encara que sigui amb un temps breu com és el d'aquest tipus d'intervencions, vostè ens avancés alguna cosa del que s'ha tractat i del que es pensa fer.

Jo li parlaré de tres o quatre coses, o cinc fins i tot, que crec que es podrien fer i veig que no s'estan fent.

Per exemple, per què no s'accelera el pacte nacional d'infraestructures? Jo li he ofert fer-ho en aquests moments, fins i tot abans de final d'any. Sembla que les eleccions són un impediment en aquest sentit. Però això es podria fer i no es fa.

Per què no s'accelera el pacte nacional d'innovació i de recerca? Això també es podria fer. Això serien senyals inequívokes al mercat i a tothom que realment, doncs, s'està treballant seriosament.

Per què no coneixem ja en aquest moment la llista de les infraestructures que l'Estat ha de fer a Catalunya amb el sobrants d'aquells diners que vostès diuen que estan en el pressupost però que encara no coneixem a quines inversions pensen vostès dedicar.

Per què en aquest moment encara no s'ha parlat de quines han de ser les directrius del nou sistema de finançament de Catalunya, que resulta que té de termini el mes d'agost d'aquest any que estem?

Vostès tenen experiència de negociar sistemes de finançament amb l'Estat? Jo no ho sé, però, escolti'm, això triga molts mesos, eh? Com pot ser que a hores d'ara no s'hagi fet ni una sola reunió encara entre el Govern de la Generalitat i els principals actors polítics del país per abordar quin ha de ser el sistema de finançament de Catalunya en les seves grans directrius i matrius.

Tot això són coses que es podrien fer. O, per exemple, accelerar la funció del Servei d'Ocupació de Catalunya en un moment en què el mercat laboral pot tenir creixents dificultats. Tot això es podria fer. I tot això, jo tinc la impressió que vostès, senyor president, doncs, simplement, o ho minimitzen o no fan allò que s'hau-

ria de fer en aquest moment per donar aquest senyal de confiança al conjunt del país.

El president

Senyor president...

El president de la Generalitat

Sí; gràcies, senyor president. Senyor diputat, vostè sap, perquè li ho vaig dir personalment, que abans de final d'aquest mes tindria una proposta de document respecte al pla d'infraestructures. Dit sigui de pas, el Govern d'Espanya sí que té, evidentment, la proposta que afecta el Govern de Catalunya per als 700 milions que encara quedaven per assignar amb càrrec al pressupost de l'any 2008. Per tant, això..., el Govern d'Espanya ha formulat..., nosaltres hem formulat al Govern d'Espanya les nostres prioritats respecte a aquestes obres i actuacions que han de ser executades pels diferents ministeris.

Estem preparant, fruit del Pacte per a l'habitatge, del qual vostès es van excloure, un conjunt d'actuacions. Entre altres coses, per què? Per posar en marxa l'aval lloguer, per posar en marxa un decret, que aprovarem recentment, del preu concertat català, entre altres coses per dinamitzar el sector de la construcció residencial, que, com vostè sap, és el que està menys..., en pitjor situació, el que està en aquest moment patint més.

I també, evidentment, estem treballant en altres camps, que són, fonamentalment, on nosaltres podem fer coses: més inversió pública que mai de la mateixa Generalitat, del pressupost d'aquest any, del pressupost de l'Estat, i, evidentment, un esforç addicional, com mai s'havia fet també, en habitatge.

El president

Senyor president...

El president de la Generalitat

I altres coses que ara, evidentment, per qüestió de temps, no puc tractar.

El president

Passem ara a les preguntes al Govern.

— Pregunta al Govern sobre l'operació antiterrorista duta a terme a Barcelona el 19 de gener (tram. 310-00152/08)

La primera la formula, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, l'illustre senyor Jaume Bosch.

El Sr. Bosch i Mestres

Conseller Saura, la nit de divendres a dissabte passat la policia de l'Estat va actuar a Barcelona contra un presumpte grup terrorista, vinculat, segons sembla, al radicalisme islàmic.

Aquest fet posa de manifest l'atenció preferent dels cossos de seguretat a la lluita antiterrorista, però també ha provocat preocupació en la societat catalana.

Vostè ha pres la iniciativa d'informar els grups parlamentaris aquest matí, però voldríem que expliqués ara els fets en el Ple del Parlament, amb els continguts que, lògicament, puguin ser coneguts. Una explicació més interessant encara, després de les diverses versions aparegudes als mitjans de comunicació i de les darreres informacions que semblen desmentir les primeres impressions sobre la preparació d'un atemptat imminent.

Des del meu grup parlamentari pensem que és important que la ciutadania sigui conscient que el perill a què estem sotmesos a Catalunya és real, però el mateix que a qualsevol indret d'Europa, i que seria bo que ningú tingués la temptació d'utilitzar de forma electoralista aquests fets. Qui l'ha criticat per prudent, potser hauria de començar a reflexionar.

També ens sembla important destacar que coincidim amb les organitzacions representatives dels col·lectius pakistanesos i amb organitzacions del prestigi de Càritas que l'actuació aïllada d'algunes persones –cas que es demostrï la seva culpabilitat– no pot ser utilitzada per criminalitzar ni les persones procedents d'un determinat país, ni el barri del Raval de Barcelona, on molta gent treballa per facilitar la convivència i la plena integració a la ciutat i a Catalunya de les persones procedents d'altres països.

També voldríem conèixer el grau d'informació de què ha disposat el Govern de la Generalitat i quin és el nivell actual de coordinació i quin pot ser en el futur entre els Mossos d'Esquadra i els cossos i forces de seguretat de l'Estat en matèria antiterrorista.

Moltes gràcies.

El president

L'honorable conseller senyor Joan Saura té la paraula.

El conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació

Gràcies. Senyor diputat, com vostè ha dit, aquest matí, a petició meua, s'ha reunit la Comissió de Matèries Reservades per informar de l'operació policial a què vostè feia referència.

En primer lloc, vull situar molt clarament, perquè hi han hagut diverses interpretacions amb relació al que ha estat la versió del Govern, quin és el nivell de risc que Catalunya té. Jo vaig dir el dissabte, el diumenge, el dilluns, el dimarts, i ara dic en el Parlament que Catalunya, França, Anglaterra, l'Estat espanyol, altres indrets del món avui estan sotmesos a riscos del terrorisme islamista internacional; que només cal veure els comunicats, des de fa un any, d'Al-Qaeda, de Bin Laden o del seu segon, Al-Zawahiri, quan, a més a més, proposen o defineixen objectius de recuperació d'Al-Andalus, que vol dir la recuperació de l'Estat espanyol. Per tant, hi ha un risc; però en cap cas podem acceptar, perquè no es suporta en res, que Catalunya és, com algú ha intentat dir, un niu d'islamistes radicals; això no és veritat.

Des del punt de vista de l'acceptació del risc, tant els Mossos d'Esquadra, com les forces i cossos de seguretat de l'Estat, no des d'ara, des de fa temps, estan fent una actuació prioritària amb relació a aquests temes i mantenen una coordinació excel·lent.

Vostè em preguntava quin és el nivell d'informació que hem tingut amb relació a l'operació policial i li he de dir que la informació, no només dels cossos operatius, sinó del mateix ministre amb mi mateix ha estat, des d'aquest punt de vista, impecable.

Vostè també em preguntava si hi han objectius definits i si hi han indicis d'atemptats imminents. La informació que tinc, que em consta del Ministeri de l'Interior, des de fa poques hores, però des de tots aquests dies, és que en aquesta operació ni hi han objectius definits d'atemptats a Catalunya, ni hi ha cap indicatiu d'atemptat imminent a Catalunya.

Amb tot, el que vull destacar és que aquesta percepció..., no, aquesta realitat de risc que tenim implica millorar la coordinació policial, implica prioritzar de forma importantíssima l'eficàcia policial, però implica, evidentment, la prudència, per tal de no desfermar qualsevol tipus d'alarmisme que no correspongui, no amb l'opinió del conseller d'Interior o del ministre de l'Interior, que no correspongui amb les informacions policials que avui tenen els serveis d'intel·ligència i els serveis policials.

El president

Doncs, passem a la següent pregunta...

— Pregunta al Govern sobre la valoració del Pla per a la llengua i cohesió social, especialment pel que fa a les aules d'acolliment, centres acollidors i plans educatius d'entorn (tram. 310-00151/08)

...que la formula l'il·lustríssim senyor Josep Maria Freixanet, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Té la paraula.

El Sr. Freixanet i Mayans

Gràcies, senyor president. Honorable conseller d'educació, un dels reptes significatius que s'ha hagut d'afrontar des de l'àmbit de l'educació a Catalunya és l'arribada d'alumnat estranger, amb llengües, cultures i nivells educatius molt diversos.

Per tal de donar una resposta adequada a les necessitats emocionals, lingüístiques i curriculars d'aquest alumnat i alhora millorar la qualitat global de tot l'alumnat del centre, s'han creat les aules d'acollida; aules d'acollida que formen part del Pla per la llengua, la interculturalitat i la cohesió social, el pla LIC, impulsat per la conselleria d'Educació del Govern de la Generalitat a partir del 2004.

Per completar la tasca que desenvolupen les aules d'acollida, s'han implantat també, dins del mateix pla, els plans educatius d'entorn. Aquests plans pretenen donar una resposta integrada i comunitària a les necessitats

educatives, a través de la continuïtat de l'acció educativa fora de l'àmbit escolar.

El pla LIC és un pla que, malgrat totes les dificultats i tots els aspectes millorables d'una temàtica tan delicada, complexa i difícil, valoro i ha estat valorat globalment amb èxit. El seu èxit només té un secret: esforç, rigor i compromís; treball de base; molta participació; principis clars, però flexibilitat organitzativa; complicitat universitària; recursos humans i econòmics, i avaluació permanent.

Des del nostre grup parlamentari considerem erroni, imprudent i inacceptable les propostes d'aquells que pregonen la doble xarxa per raó de llengua –segregació lingüística– i les d'aquells que, acusant-nos d'una crosta ideològica rovellada, condicionen el dret a l'escolarització des de pràctiques segregadores –segregació social i educativa.

En cap cas ens podem permetre fer cap pas enrere en el plantejament de fons de treballar per una escola catalana, inclusiva i de qualitat, a favor d'una ciutadania competent professionalment i compromesa socialment i nacionalment que garanteixi l'equitat i la cohesió social, i permeti l'excel·lència personal.

Davant les dificultats objectives i reals d'algunes zones escolars, cal garantir el suport i els recursos necessaris per dotar les aules d'acollida que calguin i els plans educatius necessaris –que els ajuntaments ho demanen–, facilitant, sistematitzant i donant suport als centres educatius en els processos d'acollida de matrícula viva.

En definitiva, conseller, quina valoració fa del pla LIC i quina és la seva continuïtat.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Té la paraula l'honorable conseller d'Educació, el senyor Ernest Maragall.

El conseller d'Educació (Sr. Ernest Maragall i Mira)

Sí; gràcies, president. Diputat i company Freixanet, jo crec que el plantejament que feu és exactament l'adequat. Nosaltres, en aquests anys, com a Govern d'entesa avui, hem rebut una magnífica herència del Govern catalanista i d'esquerrers que ve de l'any 2004, com acabeu d'explicar, que és la... *(per raons tècniques, no han quedat enregistrats alguns mots de la intervenció de l'orador)* ...la llengua, interculturalitat i cohesió social.

Efectivament, els darrers anys s'ha fet absolutament palesa la necessitat de fer front a un canvi de pell i a un canvi en profunditat de la nostra societat, particularment en els últims vuit, deu anys, a partir de l'arribada de tants centenars de milers de nous nadius i també molt especialment de la seva repercussió en el nostre sistema educatiu, amb la presència, avui ja, de prop de 130.000 alumnes amb aquestes característiques. I per tant, aquest és un objectiu, el de mantenir la cohesió i la qualitat del procés educatiu en aquestes circumstàncies, que demana coordinació, potència, recursos, presència, proximitat i encert pedagògic. És el que aquest pla re-

presenta i el que aquest pla, ara com ara, encarna amb un èxit notori i amb un reconeixement social dins i fora del nostre país.

Efectivament, el pla no és només el desplegament d'unes determinades aules per fer front, diguem-ne, físicament al procés d'arribada; és molt més que això. És un pla que té concepte, que té rigor, que té contingut pedagògic i que té desplegament professional, amb un abast indubtable, i em sembla que magnífic i positiu. Hem creat 1.174 aules d'acollida, però també hem posat en marxa noranta-cinc plans educatius d'entorn, d'acord amb els ajuntaments, i hi hem afegit la recuperació, amb tota la potència, dels plans d'immersió lingüística.

Per això ara correspon, per acompanyar aquest èxit i prolongar-lo, en primer lloc, aprofundir i incrementar aquestes polítiques, les tres línies de treball que acabo de mencionar. En segon lloc, en els llocs on això té sentit, afegir-hi una discriminació positiva, un reforçament a través de programes específics per atendre zones, barris, viles que demanen major força, major intensitat. I en tercer lloc, segurament amb caràcter addicional i complementari, a més...

El president

Senyor conseller...

El conseller d'Educació

...la disposició d'eines noves per fer front a determinades situacions, no ja de com són els països, de com són les...

El president

Senyor conseller...

El conseller d'Educació

...sinó del que succeeix en el procés d'incorporació i d'arribada de nous ciutadans...

El president

Honorable conseller, ha acabat el temps. *(Pausa.)* Gràcies.

— Pregunta al Govern sobre les amenaces o els riscos potencials per a la seguretat pública d'uns grups terroristes determinats (tram. 310-00154/08)

La següent pregunta la formula l'honorable senyor Felip Puig, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. Puig i Godes

Moltes gràcies, senyor president. Senyor conseller, vagi per endavant la nostra plena confiança en els cossos i forces de seguretat, tant de l'Estat com de Catalunya, així com també la nostra confiança en l'actuació de les autoritats judicials.

Ara bé, exercint la nostra funció de control del Govern pel que fa a aquest Parlament, li volem preguntar: en aquesta darrera situació de crisi o de manca de seguretat en el país, quina ha estat la coordinació entre el Ministeri d'Interior i el seu departament? Quina és la valoració que fa de l'actuació dels cossos i forces de seguretat? Quin és el risc autèntic que creu que hi ha en aquests moments per als ciutadans de Catalunya? I per què no ha proposat que el president de la Generalitat doni i transmeti un missatge de tranquil·litat i seguretat al poble de Catalunya?

El president

Té la paraula l'honorable senyor Joan Saura, conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació.

El conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació

Senyor diputat, no hi ha hagut manca de seguretat; el que hi ha hagut és una intervenció preventiva importantíssima. Per tant, en aquests moments no ens hem trobat amb cap situació de percepció de manca de seguretat.

Quin és el nivell de coordinació? Miri, de la mateixa manera que aquest matí he dit des de la tribuna que el Govern central havia incomplert compromisos importants acordats, dic que el nivell de coordinació, d'informació i de comunicació del Ministeri de l'Interior amb el Govern català ha estat impecable; impecable amb relació a la informació que el ministre m'ha transmès personalment a mi continuadament i impecable en funció de la informació que el president de Catalunya ha tingut.

I per tant, ni manca de seguretat, ni manca de coordinació.

El president

Senyor Puig, pot repreguntar.

El Sr. Puig i Godes

Sí; gràcies, senyor president. Miri, senyor conseller, la nostra valoració, la valoració que en fa Convergència i Unió no és gens positiva. Creiem que en el fons darrere la seva actitud hi ha un comportament d'una certa irresponsabilitat per part seva, així com també valorem molt negativament la desaparició del president del Govern de Catalunya en aquest afer.

En primer lloc, valorem que hi ha un error de «bulto» inicial, un pecat original: posar al capdavant de la policia algú que difícilment hi ha cregut mai. Però és que, a més, també vostè és el conseller encarregat de les relacions institucionals i de la negociació de l'Estatut, i per tant, paral·lelament, hauria de mantenir una molt bona i fluida..., diàleg i informació i coordinació amb les autoritats de l'Estat, cosa que a vegades pot ser incompatible.

També hem de valorar molt negativament les seves declaracions contradictòries, que transmeten una permanent sensació d'inseguretat i de manca d'informació. Vostè diu el dissabte que descarta que hi hagi un niu d'extremistes islamistes a Catalunya, que Catalunya no

pateix un risc especialment elevat respecte als territoris del seu entorn. L'endemà ens diu que hi ha indicis de noves cèl·lules de terrorisme islamista i que està arençant tots els cossos de seguretat perquè estiguin en alerta permanent, així com també que el terrorisme islàmic és el principal risc que té avui Catalunya. El dia següent ens diu que només s'han trobat quatre detonadors i alguns balins i que val més que la policia es passi per excés que per defecte, una valoració bastant impròpia d'un conseller d'Interior.

En qualsevol dels casos, també creiem sincerament, senyor conseller, que les seves iniciatives al capdavant del departament..., mentre els suposats terroristes estaven potser planificant atemptats, vostè treballava per ordenar amb les tècniques del *fengshui* el seu departament o creava un premi de novel·la policíaca en el seu departament, de lladres i serenos, literàriament parlant.

Creiem sincerament que aquest hauria estat un escenari en què (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) el president de la Generalitat –i acabo, senyor president– hauria hagut d'informar des del primer moment el cap de l'oposició, i això no ha estat així. És el que ens fa valorar avui que la seguretat del país no està en bones mans...

El president

Senyor Puig...

El Sr. Puig i Godes

...i que la confiança dels ciutadans en els responsables polítics de la policia cotitza a la baixa.

El president

Senyor Saura, té la paraula.

El conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació

Constato que vostè continua sent diputat de Convergència i no del PP, tot i que la seva intervenció podria ser una intervenció formulada pel Partit Popular. Vaig intentar ahir parlar amb el cap de l'oposició. No va ser possible perquè el cap de l'oposició estava a Finlàndia. (*Veus de fons.*) És a dir, el cap de l'oposició estava a Finlàndia, i em vaig posar en contacte amb el portaveu parlamentari del grup majoritari, perquè el cap de l'oposició no s'hi va poder posar, perquè estava a Finlàndia.

Miri, senyor Puig. (*Veus de fons.*) Miri, senyor Puig..., senyor Puig, no faci instrumentalització irresponsable d'un tema tan greu. No faci cap mena de frivolitat. El que vostè està fent no té precedent des del punt de vista de Convergència i Unió i dels grups de l'oposició en aquest Parlament. Aquest Parlament ha estat reunit quan hi han hagut atemptats d'assassinats, d'assassinats greus, i a ningú d'aquesta banda de l'hemicicle se li ha acudit fer interpellacions i preguntes en l'estil en què vostè les ha fet. Vostè acaba de fer una frivolitat per intentar... (*Remor de veus.*) Acaba de fer una frivolitat per intentar degradar el Govern.

I miri, la relació entre el Govern català, entre les forces de seguretat i les forces de seguretat de l'Estat li he de dir que mai havia estat tan bona com fins ara. Fins quan vostès governaven. De tal manera que periòdicament els comandaments dels Mossos d'Esquadra es reuneixen amb els centres de coordinació contra el terrorisme a nivell de l'Estat espanyol per definir estratègies.

Per tant, crec que ha fet una intervenció lamentable. M'agradaria que el Grup de Convergència i Unió no anés en aquesta direcció i no es situés..., en el consens de la lluita antiterrorista, i no negués legítimament a ningú les possibilitats...

El president

Senyor conseller...

El conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació

...de dirigir la política antiterrorista i de seguretat a Catalunya com mai ningú ha fet...

El president

Senyor conseller...

El conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació

...de vostès en moments especialment greus. (*Remor de veus i aplaudiments.*)

El president

Té la paraula...

— Pregunta al Govern sobre l'afectació industrial i laboral d'alguns processos de tancament o reestructuració d'empreses (tram. 310-00155/08)

...per formular la següent pregunta la il·lustre senyora Meritxell Borràs, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

La Sra. Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Conseller, en els darrers dies i mesos hi ha hagut un degoteig de tancament d'empreses, d'ERO, i això ha vingut simultàniament amb la paràlisi, sincerament, del Govern en aquest àmbit. Dos exemples molt clars: un, el del Frape Behr, que ahir arribava finalment a un acord, però amb un procés sagnant, m'atreveixo a dir, amb un tancament empresarial com feia anys que no es produïa i amb la incapacitat del Govern per mirar que les coses es poguessin redreçar.

Fibracolor: també un tancament de, en aquest cas, un buc insígnia en l'àmbit tèxtil, a on la Generalitat participa accionarialment a través d'Eplicsa, des de ja fa anys, i que tirar endavant aquesta empresa era no només tirar endavant l'empresa sinó també ajudar tot el sector. I davant d'un nou moment de dificultat d'aquest àmbit, el Govern opta per tancar l'empresa, evitant «bronca»

social, i no opta per salvar l'empresa i impulsar el sector.

Quina és la valoració i l'acció que el Govern fa davant de les afectacions industrials que estem vivint a Catalunya?

El president

Té la paraula, en nom del Govern, l'honorable senyor Josep Huguet, conseller d'Innovació, Universitats i Empresa.

El conseller d'Innovació, Universitats i Empresa (Sr. Josep Huguet i Biosca)

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, els dos casos, com altres que poden haver-hi en qualsevol procés de deslocalització o globalització, sempre són lamentables, perquè quan es perden llocs de treball evidentment els treballadors són els primers afectats. Hi ha mecanismes que actuen, i està actuant la conselleria de Treball, fent la mediació, liderant aquesta mediació. I en aquests moments els acords en els dos casos estan tancats. Per tant, podríem dir que a la part palliativa –perquè això són polítiques palliatives– s'actua com toca.

El que em toca a mi –i després en parlarem, si vol vostè– són les polítiques proactives. Perquè l'important és veure que..., evidentment, es perden llocs de treball, però el que s'ha de veure és si la balança és positiva. I Catalunya, jo li puc dir, després li ho concretaré, que està creant molts, molts, molts més llocs de treballs dels que es tanquen.

El president

Senyora Borràs, pot repreguntar.

La Sra. Borràs i Solé

Sí, gràcies. Francament, conseller, farem un flac favor si no analitzem la situació amb rigor i no diem estrictament la veritat, no? Hi ha una desacceleració econòmica evident; hi ha una afectació més important i segurament més duradora del que ens pensàvem en l'ocupació, en el consum, en la dificultat de viabilitat d'empreses, i una possible, potser possible, recessió econòmica.

Analitzar, informar i dir la veritat li correspon al Govern, i davant del mutisme del president de la Generalitat de Catalunya, ahir ens surt el conseller de la Vicepresidència afirmant que la situació econòmica a Catalunya permet la confiança i l'optimisme, en tant que alguns sectors de producció que en altres països estan en crisi absoluta a Catalunya segueixen tenint demanda de mà d'obra. Com a mínim, les declaracions són sorprenents. O no llegeix la premsa econòmica o viu en un altre món que nosaltres, doncs, no veiem, no?

Conseller, a dia d'avui se n'hauria d'haver adonat, que és en el temps de bonança econòmica que s'han de fer actuacions, i actuacions clares, perquè les coses vagin bé. En els darrers quatre anys s'ha perdut el temps: no tenim un SOC vitalitzat ni en condicions, hi ha hagut la supressió de les taules de reindustrialització, ens han entabanat amb l'acord estratègic...

I, conseller, quines prioritats té el seu departament? Ha fet un pla específic per afrontar els problemes que hi han i els problemes nous? El veiem, sincerament, conseller, més preocupat resolent les crisis...

El president

Senyora diputada...

La Sra. Borràs i Solé

Sí. El veiem, li deia, més preocupat resolent les crisis del seu departament que les situacions de dificultat econòmica i empresarial d'aquest país.

Gràcies.

El president

Honorable conseller, té la paraula.

El conseller d'Innovació, Universitats i Empresa

Gràcies, senyor president. Efectivament, hem aprofitat quatre anys per fer el que vostès no van fer, eh? Per exemple, doncs, posar en marxa diversos centres tecnològics que són fonamentals perquè la indústria i l'empresa tirin endavant. Va començar el senyor Rañé i continuo jo. Vam heretar sis estrictes centres tecnològics d'un total de seixanta-set homologats a Espanya, a l'Estat espanyol, quan som més del 20 per cent del producte interior brut industrial. Estem fent centres tecnològics d'alimentació, estem fent centres tecnològics de la química, estem posant en marxa el Centre TIC, estem posant en marxa el Centre Media i aviat hi haurà l'Institut de l'Energia. Per exemple.

Per continuar, estem a punt de posar en marxa la llei de política industrial, com a derivada de l'Estatut, que blindarà la creació de la nova agència, que és una demanda social que vostès no van ser capaços de fer en vint-i-cinc anys, que és la fusió entre Cidem i Copca, no?, amb una agència única on innovació i internacionalització van de la mà, perquè al segle XXI internacionalització i innovació van de la mà. És la forma d'ajudar les empreses: les innovadores, que s'internacionalitzin, i les que s'internacionalitzen, que innovin. Junts, de la mà. I això ho estem fent.

I a la vegada estem fent una reflexió col·lectiva per endreçar el model de recerca i desenvolupament, que els experts internacionals ens diuen que ens falla la governança. Herència. I això és el Pacte nacional per a la recerca i la innovació, que estem desplegant dia a dia, a partir de les mil enquestes personalitzades i taules de debat amb què s'estan consultant emprenedors i innovadors i recercadors. D'aquí en sortirà una diagnosi i posarem en marxa un model proactiu.

I els sectors industrials de Catalunya van bé –van bé. Estem davant una punxada del sector financer i de la construcció...

El president

Senyor conseller...

El conseller d'Innovació, Universitats i Empresa

...però no dels altres.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies.

— Pregunta al Govern sobre el desdoblament de la carretera C-16, entre Berga i Bagà (tram. 310-00153/08)

Té la paraula per formular la següent pregunta en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi la illustre senyora Judit Carreras.

La Sra. Carreras Tort

Gràcies, senyor president. Senyor conseller, el passat 21 de desembre va ser un dia històric per al Berguedà. El passat 21 de desembre el president de la Generalitat, José Montilla, vostè mateix i els alcaldes i alcaldesses del Berguedà, van posar en servei el viaducte de Puig-reig. D'aquesta manera finalitzava el desdoblament del tronc central de l'eix del Llobregat entre Puig-reig i Berga; una obra de vint-i-un quilòmetres que ha comportat una inversió de 234 milions d'euros, amb set viaductes, dos túnels i nou enllaços.

Les obres públiques són actuacions que necessiten temps fins a la seva finalització, que comporten molèsties per als usuaris i els veïns. Al Berguedà ho sabem bé. Però els resultats arriben i són positius. L'acabament d'aquestes obres, iniciades l'any 2004, així com els treballs que s'estan portant a terme per millorar les carreteres que connecten el Berguedà amb les comarques del Ripollès, Osona i Solsonès, o l'inici de les obres de l'enllaç de Joncadella, que suposen l'arrencada de les feines de desdoblament de l'eix Transversal, demostren la voluntat del Govern per millorar les infraestructures de la Catalunya central. I cal continuar treballant per millorar-les. Per això és necessari continuar el desdoblament de l'eix del Llobregat fins a Tolosa i convertir aquesta carretera en un autèntic eix europeu.

En definitiva, des del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, valorem molt positivament l'acabament del desdoblament de l'eix del Llobregat fins a Berga, perquè així s'aconsegueix l'objectiu de potenciar la connexió entre el Berguedà i el Bages, així com també amb l'entorn metropolità de Barcelona. En definitiva, la connexió cap al sud.

La connexió cap al nord, en la qual ens consta que el Govern també està treballant, ha de comportar noves oportunitats per a les comarques d'interior.

I és per tot això, conseller, que també ens interessa conèixer quin és el capteniment del Govern respecte al desdoblament de la carretera C-16, entre Berga i Bagà.

El president

L'honorable conseller de Política Territorial i Obres Públiques, senyor Joaquim Nadal, té la paraula.

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, jo li agraeixo la seva pregunta en allò que fa referència a la valoració positiva de les coses que ja s'han fet o que s'estan fent, i concretament la millora de les comunicacions en les comarques entre Osona i el Berguedà, o la millora de les comunicacions en les dues comarques del Bages i el Berguedà amb la inauguració de la C-16. També li vull dir que tenim pendent d'acabar els accessos a Casserres, que són una obra complementària d'aquest eix.

Vostè sap que pel que fa a la prolongació cap al sud de l'eix del Llobregat, el Govern té en tràmit d'informació pública el desdoblament des de Manresa fins a Sant Vicenç. I el que li vull dir en resposta directa i concreta a la seva pregunta és que abans de l'estiu el Govern de la Generalitat traurà a informació pública l'estudi informatiu del desdoblament entre Berga i Bagà.

Sap que aquesta part del desdoblament de la C-16 és molt complex; travessa una zona d'una orografia molt complicada, i en els estudis previs que s'havien fet hi havia hagut algun problema en el traçat a l'entorn de la població de Cercs. Crec que quan traguem l'estudi informatiu podrem treure un traçat força consensuat, amb un gran viaducte que travessarà el pantà de la Baells cap a la banda est i la riba esquerra del riu a la zona de la Baells, i tornarà a travessar el pantà a l'altura de la tèrmica de Cercs, per obviar el traçat que s'havia proposat amb anterioritat per la banda oest de la població de Cercs.

Un cop fet tot aquest estudi informatiu, crec que d'aquí a un any i mig estarem en disposició de preveure la licitació d'unes obres que tindran un cost de l'ordre d'entre 600 i 700 milions d'euros, per la qual cosa és una inversió molt més important que la que s'ha fet fins ara en l'eix entre Manresa i la ciutat de Berga.

També vull dir-li que d'aquí a quinze dies quedaran acabades les obres de la galeria de serveis del túnel del Cadí, i crec que hi ha una última novetat força recent, i és que comença a haver-hi una modificació en el posicionament del Govern francès pel que fa a la continuació d'aquest eix, en l'àmbit des de la Tor de Querol i el túnel de Pimorent en direcció cap a l'interior de França. És molt probable que hi hagi alguna decisió per part del Govern francès per desdoblant des de la frontera francesa fins a l'interior del país i permetre d'aquesta manera la continuïtat que vostè plantejava fins a Tolosa.

Crec que en aquests moments s'estan movent les coses i que tant de la Cerdanya cap al nord com de la Cerdanya cap al sud estem en un bon moment per continuar la política...

El president

Honorable conseller...

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques

...d'inversions que ha estat fent fins ara el Govern de la Generalitat de Catalunya.

El president

La següent pregunta...

— Pregunta al Govern sobre el suport social dels projectes de reforma del sistema educatiu (tram. 310-00150/08)

...la formula en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya l'illustre senyor Rafael López.

El Sr. López i Rueda

Gràcies, senyor president. Senyor Maragall, quin suport social té per engegar els projectes educatius que ens ha anat presentant les darreres setmanes?

El president

L'honorable conseller d'Educació, senyor Ernest Maragall, té la paraula.

El conseller d'Educació

Sí, senyor president, gràcies. Senyor diputat, aspiro a tenir el màxim consens en termes polítics i en termes socials, tant per a les reformes en profunditat —la llei d'educació de Catalunya, en primer terme—, com per a les iniciatives necessàries per fer front a la realitat d'avui mateix del nostre sistema educatiu i del nostre país.

El president

El senyor López pot repreguntar.

El Sr. López i Rueda

Gràcies, senyor Maragall. Doncs, vostè té molta fe, perquè només cal veure com ha anat aquests dies la premsa, i les declaracions que hi ha. Abans, el portaveu d'Esquerra Republicana deia que esperava que l'oposició no fes oposició amb el tema d'educació; però és que ja li fan oposició de dintre del mateix tripartit. Miri, li'n poso exemples.

Llei catalana d'educació, el seu document de bases; ha tingut el rebuig majoritari de tots els sindicats de professors. Amb qui ha parlat, vostè? El dia 14 tenim, per primera vegada en molts anys, una vaga general de l'educació que pot deixar més d'un milió d'alumnes d'aquest país sense escola. El dia, per cert, dels enamorats, que vostè tindrà un divorci amb el professorat d'aquest país.

Segon, podem parlar, per exemple, dels centres per a nouvinguts. Vostè va parlar d'aquest tema, va parlar, per exemple, amb el secretari d'Immigració, que RAC1 va posar la mesura, com es diu en castellà, *a caer de un burro*? Vostè hi va parlar? Com pot ser que no parlin d'aquests temes? Vostè va parlar amb els seus socis de Govern? Perquè només cal veure quines són les de-

claracions d'Iniciativa o d'Esquerra Republicana sobre aquest tema. Vostè va parlar amb els alcaldes? Per exemple, l'alcalde de Reus, on ens van anunciar que posarien un centre d'aquestes característiques, ens va dir: «Jo me'n vaig assabentar ahir, ahir mateix.» Imagini's quina meditació que es té amb aquestes propostes.

O per no parlar ja, per exemple, del decret de batxillerat. Ja no li parlaré de poder passar de curs amb quatre assignatures suspeses, que va en contra del que diu la LOE, ja no li parlaré d'això. Li parlaré, per exemple, de català o castellà, que els redueixen una hora. Vostè ha vist quins són els resultats, per exemple, de l'informe PISA o de l'informe PIRLS, sobre la comprensió lectora dels nostres alumnes? Com pot ser que quan tenim aquests resultats vostè ens tregui una hora de català o castellà, o una hora de filosofia, quan aquest Parlament va aprovar en la sisena legislatura una resolució que deia que s'havien de mantenir les tres hores de filosofia? És a dir, va també en contra de les resolucions d'aquest Parlament.

En conclusió, jo el que li demano és que retiri els projectes que no tenen consens social, que cerqui el consens social, que cerqui el consens polític. I, sobretot, li demano que no faci experiments amb l'educació del nostre país, perquè ens hi juguem molt. Només li donaré unes dades: el fracàs escolar, en cinc anys, ha passat del 24,5 per cent al 27,8. L'abandonament educatiu prematur ha passat del 28,7 per cent al 34,1 per cent. Per tant, ens hi estem jugant molt. Li ho demano, senyor Maragall: surti del despatx, baixi del cotxe oficial, vagi a les escoles i parli sobretot amb el professorat.

Moltes gràcies.

El president

L'honorable conseller té la paraula.

El conseller d'Educació

Bé, gràcies, president. Els diputats del Partit Popular segueixen amb la seva, en fi, pretensió catastrofista i que tot és un desastre, no hi ha consens per fer res, no parlem amb ningú, no baixem del cotxe oficial... Miri, poques vegades jo crec que aquest país ha tingut l'oportunitat de debatre en profunditat, amb tranquil·litat, amb serenitat, sobre un projecte com la Llei d'educació a Catalunya, amb la qualitat, amb la profunditat i amb la serenitat amb què ho està fent, eh?

I, des del punt de vista del consens, just el procés acaba de començar. I disposem avui de més elements de recolzament i de suggeriment positiu amb relació a aquest projecte dels que es pugui imaginar. Ho veurem en les següents fases del procés, tindrem temps per, en fi, evidentment també en aquesta cambra per debatre-ho.

El mateix succeeix amb la resta d'iniciatives. Per cert, amb relació a la llei, per exemple, un sol exemple: la junta de directors de tots els centres educatius de secundària d'aquest país acaba d'emetre un comunicat per recolzar el debat entorn del document de bases que nosaltres hem posat dempeus. I alguna cosa representen, eh?, perquè representen tots els centres de Catalunya en aquesta matèria. Alguna cosa hi ha, eh?, si...

En segon lloc, miri, les iniciatives per fer front a qüestions com les d'immigració..., s'acaba de verificar que hi ha un acord absolut amb els nostres companys de govern. I també en el desplegament de noves iniciatives hi haurà aquest acord absolut. El secretari per a la Immigració va manifestar legítimament una preocupació al voltant de l'exigència natural que no hi hagi cap element de segregació que potser a altres agradaria; a ell no, i a mi tampoc. I la mesura que s'està plantejant com a possibilitat de desplegament, que treballarem a fons i en detall i amb passió amb els ajuntaments, amb les comunitats educatives de cada localitat, amb els experts, li asseguro que l'últim que serà és segregadora; al contrari, serà un enriquiment i un avenç clar en la capacitat integradora del nostre sistema. Perquè es tracta, no ja de respondre a la concentració estructural d'alumnes nouvinguts en determinades zones del país, que té mesures, com acabem d'explicar, i que les hem de reforçar i aprofundir, sinó que estem fent front a un procés concret de flux d'arribada. Aquest curs han arribat en el primer trimestre 2.500 alumnes, enfront de prop de 600 el curs passat...

El president

Senyor conseller...

El conseller d'Educació

...ens hem de quedar de braços creuats? No, no ens hi quedarem. I l'encertarem.

El president

Moltes gràcies.

Amb això acabem les preguntes... Per cert, recordar només que el dia dels enamorats a Catalunya és Sant Jordi. (*Remor de veus.*)

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el sistema sanitari català (tram. 302-00073/08)

I passarem al tretzè punt de l'ordre del dia, que és la Moció sobre el sistema sanitari català. Presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'illustre senyor Francesc Sancho.

El Sr. Sancho i Serena

Gràcies, senyor president. Bona tarda, senyores i senyors diputats. Permetin-me començar tranquil·litzant tots els diputats de la cambra. Hi ha qui ha fet planar avui, al llarg de tot el debat, una qüestió que és: «Crisi? Quina crisi? Problema? Quin problema? Fraude llei? Quin fraude llei?» Mirin, els membres del Govern, els grups del Govern, precisament perquè són incapaços de resoldre els problemes, s'han fet mestres a dissimular-los. I això ho estem veient al llarg de tota la legislatura i al llarg del dia d'avui. No hi ha problema. Resulta que el problema ens l'inventem o són conspiracions de l'oposició, aquí no passa absolutament res. I, per tant, no es busquen solucions, no es debat el problema i es

deixa que sol vagi podrint-se o vagi donant uns resultats que no són els que han de donar.

Nosaltres els proposem que centrem el debat i que fem el debat que realment hem de fer. Els ho vam dir a la interpellació i els ho tornem a dir avui. El que està en debat no és una llei, no és la Llei de la interrupció voluntària de l'embaràs, sinó que és un altre debat que em sembla que és molt important, que és el del frau de la llei, el de la utilització fraudulenta de la llei, i la manca de garanties que això comporta també per a les dones que utilitzen determinades clíniques que fan frau de llei. Han sortit dades que són molt importants i que jo crec que ens han de preocupar a tothom. Com es pot fer una interrupció voluntària de l'embaràs sense anestesista o sense anestesista titulat, com ha sortit al llarg del debat? Ens preocupa, i molt seriosament.

I els volem ficar al debat allí on sembla que està, que és què és el que ha de fer el Govern per a garantir precisament que no hi hagi una utilització fraudulenta de la llei i que hi hagin garanties tant per als professionals que sí que complixen la llei com per als usuaris, que tenen tot el dret no només que es complisca la llei, sinó que les intervencions que es facin en el seu cos es facin amb totes les garanties tècniques i sanitàries. Aquesta és la nostra proposta. Nosaltres els proposem intervindre en aquest sentit, implicar el Govern a donar aquestes garanties, i també analitzar on està l'arrel del problema, d'on ve l'arrel del frau.

Donem xifres, no tinguem temor a parlar, no fem això de «crisi?, quina crisi?», o «problema?, quin problema?», i després no en solucionem mai cap perquè no analitzem on som. Mirin, 21.000, més de 21.000 interrupcions voluntàries de l'embaràs a Catalunya -21.000. Saben quin preu es paga, quant val, saben quin volum de negoci implica això? No ens faci por fer aquest debat. Com és que els grups del Govern donen cobertura a, precisament, la privada? No se n'adonen, de la contradicció que hi ha?

Per què no volen fer aquest debat? Com és que vostès, a l'únic punt a on donen amb una alegria inusitada cobertura a la privada, cobertura ideològica absoluta a les seves pràctiques, és precisament a la interrupció voluntària de l'embaràs, i no a un altre camp de la sanitat? Per què passa, això? Doncs, aquí rau un problema. Evidentment que, darrere de cert informes no pot hi haure la presumpció de veracitat, perquè el que hi ha és la presumpció de negoci. I aquí ens trobem amb un problema molt important. Jo no estic discutint ni la llei ni d'altres coses; el que estic discutint són els mecanismes de control i què és el que tindríem de fer des d'aquí, des d'aquest Parlament, i també del Govern, per a donar resposta a aquests problemes.

El 97 per cent d'interrupcions voluntàries de l'embaràs es produeixen a la privada, i a vostès els sembla bé, amb un volum de negoci importantíssim; avui estan al carrer manifestant-se. Saben el que dirien vostès si qualsevol altre àmbit de la privada de sanitat els fes aquest pols al carrer? Saben el que dirien, què ens dirien? Què ens dirien, i què ens estan dient? Avui se'n recorden, de l'Església catòlica? Però, escoltin, si no és l'Església catòlica, la que ha ficat el problema damunt la taula.

Què ens estan dient, quines invencions conspiratives s'inventen? Però si va ser el *Sunday Telegraph*, si va ser la televisió danesa, si va ser el món calvinista, els que els fiquen damunt de la taula, a vostès, la hipocresia d'un govern!

Això és el que està avui damunt de la taula, i no allò altre. I això és el que els reclamem que discutim i que, per tant, fiquem les coses al lloc on les hem de ficar. Mirin, que la interrupció voluntària de l'embaràs es faci on s'ha de fer i potenciant que és faci a la pública, entre d'altres coses perquè darrere d'un funcionari públic hi haurà la presumpció de veracitat en l'informe, perquè evitem molts d'informes fraudulents, perquè tindrem un major control. Els ho proposem, això, i els demanem, no ja que ens ho votin, sinó que deixin tot aquest acomplexat discurs ideològic que fan i que facin el discurs real que hi ha damunt la taula, que no dissimulen problemes, que sàpiguen que els problemes, per dissimular-los, no es solucionen, i que això ja comença a ser un costum del Govern tripartit. Vostès són especialistes a dissimular problemes, perquè no saben donar respostes.

Gràcies.

El president

Ha presentat esmenes el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Té la paraula, per defensar-les, la il·lustre senyora María Belén Pajares.

La Sra. Pajares i Ribas

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats... Jo, senyor Sancho, després de revisar la seva interpellació, la de l'últim Ple del mes de desembre, crec que podrien fer una llista molt llarga de totes les situacions que han afectat de manera molt negativa la imatge de la sanitat pública catalana i que a més han afectat de manera molt directa els catalans. Vostè n'apuntava algunes; jo ara li faré la *retahíla*, que es diu en castellà: la primera vegada, metges; la suspensió del Decret de teràpies naturals per part del TSJ, a petició del Ministeri de Sanitat; la retirada de les ambulàncies del SEM; l'incendi de la Vall d'Hebron; els casos de l'hepatitis C; l'incendi de Can Ruti; les clíniques avortistes; les urgències... *Suma y sigue*. I jo, la veritat és que crec que davant d'aquests fets calen actuacions concretes i efectives.

I, respecte al tema dels incendis que van afectar la Vall d'Hebron i Can Ruti, vostè a la seva moció, a la moció que avui ens presenta, ens parla de fer auditories externes, i per exemple el Col·legi d'Enginyers ha ofert la possibilitat d'assessorar les institucions, públiques o privades, i jo crec que en això hauríem de fer un pensament, perquè de fet ells resumien el seu oferiment amb la previsió i el manteniment com a factors claus per prevenir emergències i situacions de risc. Per tant, jo crec que haurien de tenir en compte aquests oferiments i, bé, intentar –per no dir que és la seva obligació– que aquestes situacions no tornin a afectar els catalans.

Respecte als altres punts de la moció, que fan referència als fets que han succeït i que abans, a més, ja ho hem parlat amb la moció que ha presentat el meu grup par-

lamentari, miri, jo crec que el que demana la ciutadania és el compliment de la llei i que les seves administracions vetllin per aquest compliment. Això sí, amb els mitjans necessaris per portar a terme la seva feina, i també amb les condicions, tant organitzatives com normatives, que la facin resolutiva. I d'aquí, senyor diputat, l'esmena que nosaltres, el nostre grup parlamentari, li ha presentat. Vostè sap que aquest decret que regula els centres que realitzen interrupcions voluntàries és de l'any 1985, i per tant considerem necessari també un impuls en aquest sentit. És que no ho podem obviar, les administracions públiques no són alienes a les actualitzacions, i en aquest cas hauríem de considerar la possibilitat que aquest decret es modifiqués.

Jo veig que vostè també ens parla d'ampliar la cobertura i els recursos del sistema sanitari públic, i ens planteja una qüestió que, si més no, cal reflexionar. I la pregunta, des del meu punt de vista, és: si s'amplien les prestacions per fer més avortaments a la sanitat pública, baixarà el nombre d'avortaments, perquè tan sols es faran aquells que entrin en els supòsits permesos per la despenalització del Codi penal? Miri, si és així, pensem-ho, reflexionem-ho, posem el debat sobre la taula. Però, miri, jo, és que en la meua opinió, amb les deficiències que pateix la sanitat pública catalana, que afecten de manera tan negativa i tan directa als catalans, crec que hi han altres prioritats, i que les prioritats de la conselleria també haurien de ser altres, i aquest debat potser l'hauríem de tenir en un altre moment, i aquest no ho és.

En qualsevol cas, vagi per endavant que li presentem l'esmena, en el cas que ho consideri oportú... Nosaltres votarem a favor de tot el text que avui ens han presentat, d'una moció d'uns fets molt greus... Aquí no estem parlant de reformar la llei, sinó de reformar les normes perquè no es tornin a produir aquests irregularitats i il·legalitats, i a més a més d'expressar l'opinió sobre uns fets que..., quan vol que ho fem, senyor Postigo, com ha dit abans, en la interpellació? Quan tot hagi passat? Quan hagi actuat la justícia? Quan no tenim res a dir? No, l'opinió pública ens demana que això ho posem sobre la taula.

Gràcies.

El president

Té la paraula, seguidament, per fixar posició, en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, la il·lustre senyora Núria Segú.

La Sra. Segú Ferré

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats..., senyor Sancho, ja li avanço el nostre posicionament de rebuig a aquesta moció que ens ha presentat.

Miri, vostè ha parlat en la seva intervenció de la informació i la transparència. Vostè sap que hi ha un informe que recull totes les dades sobre les interrupcions voluntàries de l'embaràs a Catalunya, és obligació del Govern, i el compleix; existeix un pla estratègic d'avaluació i d'inspecció de l'assistència sanitària 2007-2010, que també incorpora les mesures per dur a terme aquelles qüestions que demana vostè pel que fa referència

a mesures d'inspecció; existeix un registre obligatori, també, d'interrupcions voluntàries de l'embaràs.

Però jo voldria referir-me a la intervenció que ha fet vostè i que va lligada també amb aquest exercici d'irresponsabilitat que vostès, per cert, no ens tenien acostumats a fer en l'àmbit de salut, en les últimes intervencions en aquesta tribuna; el Grup de Convergència i Unió en aquest cas ha deixat la seva postura de partit que vol..., de partit de govern, permeti-m'ho dir així, de partit que té voluntat de govern..., a actuar irresponsablement en l'àmbit de la salut.

Vostès, com diria..., com es diu a la meua terra, i a la seva, tiren pel dret i embolica que fa fort. I en l'àmbit de la salut vostè, avui, ha tornat a fer això mateix. Vostè ens ha dit que si es fan determinades pràctiques a la sanitat pública tindran presumpció de veracitat i si es fan a la privada no, perquè la presumpció és de negoci. Senyor Sancho!, que el model sanitari que tenim en aquest país el van construir vostès, eh? El van construir vostès! No ens vingui aquí a explicar determinades coses. Vostè ha dit això, perquè m'ho he apuntat literalment; si no, estarà transcrit.

Per tant, senyor Sancho, si us plau, responsabilitat és el mínim que..., crec que vostè no exerceix en aquesta tribuna. I senyors de Convergència i Unió plantegin-se de veritat si aquesta és la deriva..., si a més a més d'altres derives que vostès han endegat des de l'oposició, també volen endegar la deriva lligada a la irresponsabilitat i a la demagògia en l'àmbit de la salut.

«Hipocresia d'un govern», senyor Sancho... Més greu és que vostè surti en aquesta tribuna i utilitzi tèrmins com «infanticidi», més greu és això. Que això és el que vostè va fer a la darrera..., a la interpel·lació que dona motiu a aquesta moció.

Per tant, jo crec que tenen un problema, i concretament en aquest àmbit, avui, una doble personalitat, senyor Sancho. Jo recordo perfectament els debats de la Llei de l'ICS i la seva postura sobre la sanitat privada o la sanitat amb concert, i la que avui ha esmentat. Bé, o són bons o són dolents, decideixin-se vostès. Nosaltres som coherents, compartim el model de sanitat pública que existeix en aquest país i farem tots els esforços per donar suport al Govern per tal que gestioni la millor possible, amb tots els reptes nous que han sorgit en aquests darrers temps i que hem d'afrontar per manca de planificació en molts més casos.

I això ho enllaço amb el punt..., amb el penúltim punt de la seva moció, perquè a més a més de parlar, la seva moció, d'interrupció voluntària de l'embaràs, també ens parla dels hospitals i de les deficiències que tenim en els hospitals. És cert; tenim moltes deficiències, especialment en els hospitals de l'ICS, bàsicament perquè són uns hospitals que pateixen una descapitalització en el seu funcionament ordinari de recursos econòmics i també pel que fa referència a les inversions, una descapitalització històrica, que jo li he de dir senzillament..., no li explicaré les diferents etapes que s'han dut a terme, perquè se m'acaba el temps, pel que fa referència a les auditories de seguretat i les auditories de caràcter general que s'estan duent a terme, no solament als

hospitals de l'ICS, sinó també a tots els hospitals de la xarxa, de la XHUP.

Però és cert que en set anys el govern d'esquerres en aquest país haurà fet més per als hospitals de l'ICS –haurà renovat totes les urgències dels hospitals de l'ICS– que vostès en quinze anys, perquè avui, pel que fa referència, sobretot, als grans hospitals propietat del Govern de Catalunya, pateixen una desinversió en inversions que tardarem a superar, és cert, tardarem, però en set anys els haurem posat al dia i haurem arreglat els dèficits de la seva gestió dels últims quinze anys, pel que fa referència als hospitals de l'ICS.

Moltes gràcies, senyores i senyors.

El president

Té la paraula en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya l'il·lustre senyor Uriel Bertran.

El Sr. Bertran Arrué

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, bé, aquest matí ja hem estat parlant sobre aquesta qüestió, senyor Sancho, i vostè bàsicament reitera les mateixes propostes que ens ha fet el Partit Popular i que la cambra ha sotmès a votació i han estat rebutjades.

I, per tant, des del nostre grup evidentment també tornarem a rebutjar aquestes propostes que vostè ens fa. I els arguments no poden diferir massa dels que hem expressat aquest matí, però val la pena recordar-los.

La interrupció voluntària de l'embaràs és un dret. És un dret de les dones conquerit gràcies a una lluita tenaç i a una lluita en favor d'incrementar els drets individuals, i és el dret que la dona disposi del seu propi cos i que hi hagi un ús responsable del seu propi cos. I, evidentment, la interrupció voluntària de l'embaràs és un dret que s'ha adquirit. I, per tant, quan es comença a discutir sobre aquestes qüestions, amb mesures aparentment tècniques, apuntant a casos puntuals, a qüestions conjunturals, en definitiva el que s'està introduint és una ombra de dubte, una suspicàcia davant d'un dret que és absolutament fonamental. I amb això nosaltres ni hi juguem ni hi estarem d'acord. I per tant creiem que no és ni la forma ni els mecanismes de portar aquests debats a la societat catalana.

Evidentment que estem d'acord que la justícia actuï i que actuïn les persones responsables de controlar els abusos i els casos que vulnerin la llei. Però, evidentment, això s'ha de fer des d'un debat responsable, des d'un acord polític de fons, com fem els partits polítics, per exemple, en el cas de la lluita contra la drogoaddicció, que aquí hi ha uns acords base per tal de no fer escarni públic i no fer discussió política de temes que són molt greus i que afecten la intimitat de les persones i la dignitat de les persones i els drets fonamentals. I, per tant, aquí jo crec que tant el Partit Popular com vostès han fet un pas endavant cap al buit, cap a una situació que deixa en absoluta indefensió, si seguíssim la seva lògica, persones que utilitzen un dret constitucionalment reconegut i també a l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

Per tant, quan vostès demanen, per exemple, una inspecció específica dels centres que practiquen la interrupció voluntària de l'embaràs, que és que estan demanant un control específic de les persones que practiquen o que han decidit la interrupció voluntària de l'embaràs? És que estem creant una mena de persecució, estem creant una mena de control específic, no?, que creï un cert dubte a les persones en l'exercici del seu dret? És que estan dient que aquests centres, en la majoria dels casos, no donen la informació adequada a les persones, que no hi ha uns gabinets d'atenció psicològica, que no hi ha una informació que es transmet a les persones que prenen aquesta difícil decisió?

Clar, parlen vostès de casos puntuals, que s'han de perseguir els casos puntuals, però ja ens aboca la xifra de 21.000 casos generals a Catalunya. A vostè el que el preocupa són els 21.000 casos, no els casos puntuals, senyor Sancho! Digui'ns el que pensa! Digui'ns de debò els seus valors ideològics, que es poden debatre, però en tot cas no són els que corresponen a una majoria social que està a favor que la dona pugui utilitzar el dret al propi cos.

Per tant, aquí hi ha una doble moral, perquè, clar, diu vostè: «Es dona cobertura a les privades» –ens diu–, «estan donant cobertura a les privades.» Però qui les va autoritzar, aquestes privades? Però si les van autoritzar vostès, senyor Sancho, aquestes privades! Diu: «Es manifesten avui a la tarda.» Però si són vostès qui van autoritzar les clíniques que es manifesten aquesta tarda i les dones que es manifesten aquesta tarda a poder gaudir d'aquest dret fonamental!

El Departament de Salut en pocs mesos aprovarà un decret d'autoritzacions perquè aquestes es revisin cada cinc anys. I si s'ha d'aprovar aquest decret d'autoritzacions perquè es revisin aquestes autoritzacions cada cinc, és perquè el que hi ha actualment en vigor, que van aprovar vostès, no explicita cap mena de revisió plurienal. I, per tant, aquí han estat vostès coresponsables també d'aquesta situació.

Per tant, crec que no s'ha d'aplicar una doble moral, perquè..., i aquelles persones que fa molts anys estaven en contra de la interrupció voluntària de l'embaràs però després enviaven les seves filles a Anglaterra, eh, senyor Sancho? I això és el que en aquest país ha passat durant molts anys, que s'ha practicat una doble moral.

Per tant, respectem aquest dret, respectem la intimitat de les persones que prenen aquesta difícil decisió i si hem de revisar algunes pràctiques que no s'adeqüen a la llei, fem-ho amb responsabilitat, fem-ho amb acord dels diferents partits polítics, i no creem un debat social que al final el que crea és una ombra de dubte cap a les persones que prenen aquesta difícil decisió, a la qual, ho repeteixo, tenen dret.

Gràcies, senyor president, senyors diputats.

El president

El senyor Lluís Postigo, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula.

El Sr. Postigo i Garcia

Gràcies, senyor president. Senyor Sancho, en la intervenció d'aquest matí en resposta a la moció presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, aquest que ara li adreça la paraula comentava i feia referència al context polític i social en què es presenta o en què es van fer tant la interpellació com la moció. I, en aquest cas, com que pràcticament ens estem referint exactament al mateix tema, també em sembla oportú fer-hi referència i dir que es presenta en aquest context de persecució política, judicial, mediàtica, etcètera.

La seva interpellació i la seva moció, senyor Sancho, es plantegen, doncs, en aquest context. I vostès, vostè en concret, i el seu grup parlamentari, lògicament en són perfectament conscients. I malgrat no caure en posicionaments radicals, com dèiem també aquest matí, el que sí que fan és jugar amb una volguda i interessada ambigüitat, en afirmar sense dir, sense descobrir allò que realment pensen, malgrat tothom ho sàpiga o ho pugui intuir, no fos cas que això repercutís en els seus resultats electorals. Plantegen tot sovint, i ens hi tenen acostumats, perquè en altres temes també ho fan, plantegen ombres de dubte, però han de saber que el que fan, ja dic, no sé si d'una manera voluntària o involuntària, és prendre part en aquesta campanya i en aquesta mena de cacera de bruixes. Vostès es posicionen, ho vulguin o no ho vulguin; no mantenen un posicionament contrari de condemna, ni tan sols mantenen un posicionament neutral, que em sembla que és el que voldrien, mirar-s'ho de lluny, tirar la pedra i amagar la mà.

Finalment hi prenen part, juguen en aquesta campanya i hi juguen d'una manera favorable. Aquest és el nostre punt de vista. Per molt que la seva interpellació i la seva moció, la moció que ara debatem, portin un títol de caràcter genèric «sobre el sistema sanitari català», està molt clar –molt clar– quin és el seu objectiu, l'objectiu que persegueix. Vostè ho diu en positiu, però, en definitiva, ens està dient que els serveis d'inspecció no funcionen, que les pràctiques abortives requereixen d'un plus de vigilància, que el departament ha permès per passiva les esmentades pràctiques, les pràctiques que està *sub iudice*, diguéssim, que no s'hi destinen els recursos necessaris, que altres departaments tampoc funcionen; vostè demana una determinada actuació quan ja té constància que s'ha fet, etcètera.

Aquest matí, també, la senyora Pajares em deia que nosaltres aquest tema l'aprofitem també en campanya electoral. Jo li haig de dir, no se'm molesti per l'expressió: «Cree el ladrón que todos son de su condición.» No ho fem això, *a las pruebas me remito*.

En aquesta legislatura, en el Congrés dels Diputats, quatre iniciatives presentades pel nostre grup parlamentari, i si volen també els puc fer menció de la moció que, a proposta de la llavors diputada Dolors Comas, va aprovar el Parlament de Catalunya el novembre del 2004. I, per tant, aquest és un tema que nosaltres recurrentment anem traient, anem proposant i anem posant sobre la taula, hi hagin o no hi hagin eleccions. No se'ns pot acusar d'electoralisme en aquest tema.

A què aspirem? Senzillament, nosaltres aspirem a incorporar-nos al gruix de països de la Unió Europea que

han despenalitzat la interrupció voluntària de l'embaràs, com Alemanya, Àustria, Bèlgica, Dinamarca, França, Portugal, Grècia, etcètera; com Holanda, que és el país europeu que té la llei menys restrictiva i té, en canvi, la taxa d'avortament voluntari més baixa d'Europa.

Perquè no hem d'oblidar, i vull que els quedi perfectament clar, que el nostre objectiu, el nostre principal objectiu és que baixi el nombre d'interrupcions voluntàries de l'embaràs. Això és el que nosaltres voldríem. I, per tant, compartim altres objectius, com el fet que es respecti el dret de les dones a recórrer a l'avortament com a prestació sanitària bàsica, dins de la legalitat vigent; que es garanteixi la seguretat jurídica i física dels professionals que fan possible el recurs a l'avortament en aquest país des de fa ja més de vint anys, i que sigui possible un consens per reformar la legislació que, des del nostre punt de vista, no cobreix la demanda social existent a la nostra societat.

Aquestes tres són algunes de les demandes que també l'associació de clíniques acreditades per fer la interrupció voluntària de l'embaràs reclama i reivindica, i per tant d'això és del que nosaltres volem també deixar constància, aprofitant aquesta ocasió, tot dient que, lògicament, pel que fa al posicionament del nostre grup, és compartit amb el Grup d'Esquerra Republicana i el Partit Socialista de Catalunya, i que els arguments...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Postigo i Garcia

...coincideixen.

Gràcies.

El president

Gràcies. El senyor José Domingo, en nom del Grup Mixt, té la paraula.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Volvemos otra vez a debatir en esta moción un tema que ha quedado también tratado en la moción de esta mañana que ha formulado el Partido Popular: el tema de las consecuencias que han tenido determinadas actuaciones públicas en relación con las clínicas que se dedicaban a la interrupción voluntaria del embarazo, al aborto. Para nosotros, no es el mismo tratamiento, el que ha dado Convergència i Unió en su moción, que el que ha dado el Partido Popular, y especificaré por qué. Hay dos apartados que a nosotros nos merecen cierto sentido y a los que daremos apoyo.

En primer lugar, un aspecto que ha sido para nosotros fundamental esta mañana, que ha sido el reivindicar la calidad asistencial en materia, también, de interrupción voluntaria del embarazo. A diferencia de la moción de esta mañana, la propuesta del Grupo Parlamentario de Convergència i Unió hace referencia al hecho de que se han de garantizar o que se han de preocupar por las garantías sanitarias, y lo hace en el punto segundo de la moción. Nosotros no somos contrarios a las inspeccio-

nes sanitarias, ni en ese tipo de clínicas ni en cualquier tipo de clínicas de la red, pero sí que tenemos especial preocupación por garantizar la calidad asistencial *también* en estas prácticas.

Hay un segundo aspecto de la moción que también nuestra atención y nuestra aprobación, que es el hecho de que se amplíe la cobertura y los recursos del sistema sanitario público. Es notorio y es público que en estos momentos el sistema sanitario público, la red, no está dando un buen tratamiento, no está dando una buena atención a las personas, a las mujeres que necesitan la interrupción voluntaria del embarazo. Es más, desde los propios centros de atención primaria se desvían a centros privados, y el número de intervenciones que se realizan en la red pública podemos decir que es sencillamente ridículo. (*Veus de fons.*) Efectivamente, el 3 por ciento. De ahí que, lógicamente, nosotros estemos de acuerdo, precisamente, en que sea el sistema sanitario público el principal garante y el principal encargado de realizar este tipo intervenciones sanitarias, como se realizan en otras comunidades autónomas.

De ahí que nosotros demos apoyo a los puntos 2 y 3 de la moción de Convergència i Unió.

No así a la criminalización. Entendemos que realmente esta no es una materia en la que se ha de proceder a un proceso de criminalización, y así lo hemos dicho esta mañana. Estamos especialmente preocupados en no crear una policía sanitaria dedicada a la interrupción voluntaria de embarazos; nos parece, sencillamente, una grave equivocación. La inspección sanitaria tiene que dedicarse a todo el control de la asistencia sanitaria con carácter general, y no específicamente a este colectivo.

Sí que es necesario, y vuelvo a reiterarlo..., la necesidad de acabar con la hipocresía social. Y de ahí que nosotros formulemos también la necesidad de reformar la legislación vigente y despenalizar de una manera clara y formular, autorizar y respetar la interrupción libre del embarazo durante las doce primeras semanas. Nos parece un modelo a seguir, un modelo adecuado y que, precisamente, es respetuoso con los derechos de la mujer, siempre que exista, lógicamente —y volvemos a reiterarlo—, una buena concienciación, una buena formación y una buena información psicológica y que garantice todos los derechos de la mujer. Es un problema de asistencia y de derechos, y, sin duda, tenemos que acabar algún día con la hipocresía.

Un segundo apartado de la moción hace referencia al encargo de auditorías externas para la realización de auditorías en referencia a los aspectos de seguridad y prevención en los hospitales del sistema público; es notorio que se necesita expresamente este tipo de auditorías. La retahíla de acontecimientos en los que se han establecido situaciones realmente penosas —recordamos Vall d'Hebron, pero también tenemos que recordar Can Ruti— y la falta, a veces, si bien de información adecuada en estas materias..., hacen que, sin necesidad de establecer un principio de desconfianza hacia las auditorías de carácter interno, hacia las inspecciones de carácter interno, lógicamente, también se deba establecer un

mayor control que se realice por organismos, por empresas externas.

De ahí que nosotros demos apoyo al punto 6 de la propuesta y entendamos que es necesario efectuar una relación detallada de los sistemas de seguridad y su revisión periódica, un inventario de la situación actual...

El president

Senyor Domingo...

El Sr. Domingo Domingo

...y, en definitiva –y acabo, señor presidente–, una situación, un inventario que nos analice las causas y consecuencias de los últimos siniestros en los hospitales que hemos padecido.

Muchas gracias, señor presidente.

El president

Senyor Sancho, pot posicionar-se sobre les esmenes.

El Sr. Sancho i Serena

Gràcies, senyor president. Deixin-me començar explicant alguna cosa que és substancial respecte a això, perquè acceptarem l'esmena del Partit Popular. A mi em diuen que al passat debat vaig esmentar la paraula «infanticidi»; és veritat, ho llegiré: «A mi no m'agrada la paraula “infanticidi”, és veritat, m'esgarrija; però vostè i jo no podem dissimular el que hi ha al carrer. Li ho han dit tres editorials a diaris importants d'aquest país: “La interrupció fraudulenta de l'embaràs, a partir de les vint-i-dos, vint-i-quatre, vint-i-set, trenta setmanes, quin nom té? Consellera, quin nom té?”» Evidentment, li faig la pregunta i torno a reafirmar-me en el que vaig dir: no dissimularem els problemes. Miri, nosaltres aquí no tenim cap complex ideològic, ni venim a demanar perdó a ningú.

Amic Uriel, diputat Bertran, al meu poble diuen una cosa que és allò de: «Escolta, al teu pare, vols ensenyar-li a fer xiquets?» De veritat es creu que ens pot donar lliçons ètiques a un grup com Convergència i Unió respecte a la defensa dels drets dels ciutadans de Catalunya? Vostè no recorda qui era el nostre fundador i que va passar per la presó per fer això? Però resulta que els drets dels ciutadans se fan, se normativitzen en llei, i les lleis contenen l'acord ètic mínim d'aquesta cambra. I els demanem que ajudin a respectar la llei, perquè és el seu problema. Això és el que els demanem aquí. No ens faci un debat que no hi és. Nosaltres ens sentim molt còmodes...

I, respecte a si tenim responsabilitats, sap què els deia a la interpellació? Si hi han responsabilitats de Convergència i Unió, les trauen, que les assumirem, però el que no volem fer és dissimular i fer el paper de Don Tancredo...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Sancho i Serena

El que els estem dient és que vostès, com a govern, tenen una responsabilitat de controlar...

El president

Senyor Sancho...

El Sr. Sancho i Serena

...els centres, i per tant ho han de fer. I, si no ho fan, ometen part del seu deure, que és complir i fer complir la llei.

A partir d'aquí...

El president

Senyor Sancho...

El Sr. Sancho i Serena

...si hi han responsabilitats nostres, ens les fan saber.

El president

Senyor Sancho, les esmenes –les esmenes.

El Sr. Sancho i Serena

Em posicionaré sobre les esmenes.

El president

Que és el que hauria d'haver fet.

El Sr. Sancho i Serena

No, president, em sembla que substanciar l'explicació per explicar...

El president

No, no, té tres minuts per posicionar-se sobre les esmenes. Si després vol demanar la paraula per altres temes, la demana...

El Sr. Sancho i Serena

Molt bé.

El president

Ara li toca posicionar-se sobre les esmenes.

El Sr. Sancho i Serena

Precisament a partir d'aquesta raonament que acabem de fer, i precisament perquè l'esmena del Partit Popular el que entenem és que és reforçar aquesta idea que el Govern té l'obligació de controlar, fer controlar la llei, amb les millors garanties sanitàries, jurídiques i tècniques, que és el que garanteix els drets dels ciutadans, no només dels professionals, no només de les clíniques, sinó també dels ciutadans que utilitzen aquestes clíniques, en aquest sentit els agraïm l'esmena, els l'acceptarem. I els agraïm també el discurs que han fet avui aquí, que entenem –entenem– que ha defugit precisament el que fan altres grups, que també es veu en la seva esmena, que és l'electoralisme i ficar el debat a on

deien que no el volien traure del carrer, amb una demagògia realment impressionant. I precisament entenem que aquest tipus d'esmena i aquest tipus de moció el que fan és defugir això i és assumir les responsabilitats que el Govern acaba no assumint.

Gràcies.

(*El Sr. Bertran Arrué demana per parlar.*)

El president

Senyor Bertran... Té un minut.

El Sr. Bertran Arrué

No, senyor Sancho, només recordar-li que vostès no són els nostres pares. Esquerra Republicana, els pares que tenim són els biològics, són els de veritat. I tot el que sé i tot el que avui li he dit, li asseguro que el meu pare hi està plenament d'acord, i si alguna cosa he fet és, precisament, explicar els valors i les ensenyances que he rebut a casa meva.

(*Pausa llarga.*)

El president

Posem, doncs, a votació aquesta moció. (*El Sr. Domingo Domingo demana per parlar.*) Senyor Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Señor presidente, no sé si lo ha tenido en cuenta, pero pido votación separada de los puntos 2, 3 y 6.

El president

Sí, sí. Doncs, votarem primer els punts 2, 3 i 6.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 64 vots a favor i 69 vots en contra. (*Veus de fons.*) Perdó, senyor Bosch? (*Pausa.*) Per tant, 70 vots en contra.

Votarem la resta de la moció.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 61 vots a favor i 72 vots en contra.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les relacions amb la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (tram. 302-00074/08)

Passem al catorzè punt de l'ordre del dia, que és la Moció sobre les relacions amb la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la il·lustre senyora Joana Ortega. (*Pausa.*)

Senyora Ortega, pot començar.

La Sra. Ortega i Alemany

Sí, gràcies, president. Permetin-me que expressi la meva satisfacció pel Ple que aquest matí ha designat per una

amplíssima majoria el Consell de Govern de la Corporació de Mitjans Audiovisuals, així com el seu president. Per tant, permetin-me felicitar els dotze membres escollits, que tenen a més a més davant seu un repte prou important, amb el convenciment, amb el convenciment del Grup de Convergència i Unió que treballaran per tornar a situar Televisió de Catalunya i Catalunya Ràdio com a mitjans líders, com a mitjans de referència. Per tant, felicitar també el president del Govern de la Corporació, perquè estem convençuts –i així ho demanem– que no escatimarà esforços.

Divendres, per tant, s'enceta oficialment, podem dir, una nova etapa que s'haurà de construir sota el consens necessari per fer front als reptes de futur. I en ares també del consens el nostre grup no ha tingut cap inconvenient, no tindrà cap inconvenient a transaccionar una esmena amb els grups del tripartit i a retirar, si s'escau, el preàmbul de la moció, que pot incomodar algun grup. L'important és el contingut de la moció, l'important és l'acord.

Però sí que, si m'ho permeten, em veig obligada a situar en el context aquesta moció, emmarcar-la en el context que la va suscitar, atès que ja d'altra manera no es podia entendre, perquè acabarem votant obvietats, no? Obvietats, però, que van ser qüestionades per les declaracions públiques d'un diputat de la principal força política d'aquest Govern, que qüestionava els continguts, qüestionava el llenguatge, qüestionava la imatge i, fins i tot, qüestionava els mateixos professionals de la televisió i de la ràdio nacionals, el que malauradament ja coneixem tots com a «crosta nacionalista». Unes declaracions, per altra banda, que deixaven «en entredit» la funció de servei públic dels mateixos mitjans, que, d'alguna manera, atacaven la credibilitat dels mitjans de comunicació. Unes declaracions que, lluny de ser desmentides, van ser avalades, segons el mateix diputat, per un 99 per cent del Grup Socialistes. Hi ha qui fins i tot apostava, per poder acabar amb aquesta «crosta nacionalista», per la necessitat de privatitzar la corporació.

Avui, per això, vostès ens feien acusacions de frivolitat, vostès ens feien acusacions d'irresponsabilitat... És allò que a vegades un no veu la palla en l'ull..., un no veu la biga a l'ull propi i veu la palla en el de l'altre. Per tant, avui jo crec que el contingut de la moció és més que mai necessari.

I primer, en aquest sentit, manifestar el nostre suport als professionals de la corporació, manifestar el suport al capital humà i, sobretot, el respecte i el reconeixement de la tasca feta.

Per altra banda, donar suport als principis i a les normes legals que estableixen l'ús del català i els seus referents culturals i nacionals en els mitjans de comunicació.

I també refermar la voluntat del Parlament i instar així el Govern a mantenir com un dels principis inspiradors de la programació de la televisió pública catalana la llengua i la cultura pròpies. Vostès saben que la televisió i la ràdio nacionals van néixer com una eina imprescindible en el procés de normalització lingüística; una eina encara vigent, jo diria que tant o més que mai. I una eina que va néixer també com una eina pública al servei de la convivència, al servei de la llengua, al servei

de la cultura. Una eina que va néixer per explicar el que passava al món en clau catalana, des d'aquí. I, per tant, en aquest sentit creiem més que mai necessari posar de manifest els continguts d'aquesta moció.

Per altra banda, també la moció s'emmarca, s'emmarcava en un moment en què TV3 s'apaga en una part del País Valencià i amb una previsió, per altra banda, de dos tancaments més; per tant, una previsió gens optimista. És per això que la moció també recull la necessitat d'instar el Govern perquè faci totes les gestions necessàries per tal de garantir la reciprocitat de totes les emissions de Televisió de Catalunya al País Valencià i contribuir, d'aquesta manera, a la consolidació d'un espai comú de cultura, de llengua i de comunicació. Estem convençuts, conseller, que vostè treballarà i liderarà des del Govern de la Generalitat que realment puguem veure i es pugui fer efectiva aquesta reciprocitat.

També li demanem, en aquest sentit, el manteniment del llibre d'estil de terminologia, la imatge i les línies estratègiques de la corporació.

Per tant, avui, com deia a l'inici, encetem una nova etapa, una nova etapa que justifica, jo diria més que mai, l'oportunitat de la interpellació que varem fer en el seu moment i d'aquesta moció. I és en aquesta nova etapa de construcció d'un nou òrgan de govern que estem esperançats que Televisió de Catalunya torni a ser la televisió de referència a Catalunya, torni a recuperar el lideratge que mai no hauria d'haver perdut.

Gràcies.

El vicepresident segon

Moltes gràcies, il·lustre senyora diputada. En aquesta moció han presentat esmenes el Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Esquerra Republicana i Iniciativa per Catalunya - Esquerra Unida i Alternativa, i per defensar-les, i en nom del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Carmel Mòdol.

El Sr. Mòdol i Bresolí

Gràcies, president. Bé, l'esmena que hem arribat a transaccionar finalment amb el grup que ha presentat la moció, amb el Grup de Convergència i Unió, es limita a suprimir el preàmbul de la seva moció, no?

Nosaltres, de totes maneres, estem d'acord que la cosa sigui d'aquesta manera, que finalment la moció digui una cosa que la mateixa interpelladora del conseller de Cultura, la mateixa il·lustre diputada que va fer la interpellació al conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació en la passada sessió d'aquest Parlament..., ella mateixa ha dit que les conclusions de la moció eren unes obvietats. Ho són perquè dos dels tres punts ja són les lleis que aquest mateix Parlament ha aprovat i, per tant, són d'obligat compliment per als ciutadans de Catalunya i per al Govern de la Generalitat —no podia ser d'altra manera—, i la del mig, el punt del mig, el recolzament als professionals dels mitjans de comunicació..., lògicament, jo crec que tots, la gran majoria dels diputats d'aquesta cambra estem en aquesta línia, i

molt especialment el meu grup i el mateix conseller de Cultura, com m'estendré una mica més tard a dir.

Dir que el relat de la interpellació és singular, perquè, per discrepar de les opinions manifestades per un il·lustre diputat d'aquesta cambra del Grup Socialistes, es converteix en una interpellació al conseller de Cultura on se fa referència a altres coses que no tenen res a veure amb les opinions formulades per aquest diputat. I, en tot cas, el debat amb el diputat ja es va fer i s'està fent a través dels mitjans de comunicació. Per tant, la interpellació, en la seua forma i en el seu contingut, la vam considerar, el Grup d'Esquerra Republicana la va considerar, diguéssim, no apropiada. I és des d'aquest punt de vista que la senyora Joana Ortega, que sap que li tinc molt d'afecte, entendre les paraules que formularé a partir d'ara.

Confiança en els professionals dels mitjans de comunicació públics de Catalunya? Nosaltres també, també la tenim; i la manifestem, la reiterem, com ha fet també el conseller de Cultura. Però és que, a més a més, ho portem, és a dir, no només al terreny de les paraules, sinó també al terreny de les obres. El meu grup parlamentari va mantindre fins al final un vot particular —fins que, finalment, per aprovar la Llei de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals s'havia d'arribar a un consens i el vam acabar retirant— que feia que l'elecció del Consell de Govern fos amb àmplia participació social; no només dels grups parlamentaris d'aquesta cambra i dels partits polítics, sinó amb àmplia participació social. I van ser vostès, amb altres grups però vostès principalment, que es van encarregar de posar obstacles perquè aquesta àmplia participació social es pogués produir. Que, per altra banda, és el que reclamaven també els treballadors de la mateixa corporació, perquè això en garantia la independència, en certa manera.

Tot i així, el conseller de Cultura no va modificar l'organigrama, el Govern de la Generalitat no va modificar l'organigrama de la corporació, perquè va preferir esperar l'aprovació de la Llei de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, perquè tenia una gran confiança en el treball fet pels mateixos professionals de la corporació. I és des d'aquest punt de vista que no es van produir les modificacions de l'organigrama, eh?, fent un vot de confiança a la gent que estava desenvolupant les tasques de gestió de la corporació, fins que l'aprovació de la llei, que era el que urgia, que és el que el sistema demanava i que els professionals també demanaven, els mateixos estaments polítics, fos finalment aprovada, com va ser, no?

Vostè va parlar, en la interpellació al conseller, del món de l'espai de comunicació català. Jo li recordaré les paraules del Ramon Barnils, els recordaré una intervenció seva en alguna part d'aquest espai que no va ser precisament afortunada i que gràcies a la intervenció d'Esquerra Republicana vam aconseguir salvar i reorientar; em refereixo a l'Agència Catalana de Notícies. Ramon Barnils deia que els catalans ens havíem de presentar al món amb la nostra pròpia veu, i per tant era un decidit defensor d'una agència catalana de notícies. Vostès, és veritat, la van fundar, però vostès la volien tancar. I van ser Esquerra Republicana, des de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, amb el nostre vot, i després el

Govern de la Generalitat, el nou Govern de la Generalitat, que van, en certa manera, salvar l'Agència Catalana de Notícies i la van potenciar, fent d'aquesta manera un magnífic servei al país. Perquè tots els mitjans del que a Barcelona es coneix com a comarques fan servir de forma reiterada les informacions de l'Agència Catalana de Notícies i contribueixen a configurar, d'aquesta manera, un espai comunicatiu català, un espai que vostès, amb una alegria nosaltres creiem que extemporània, van estar a punt de carregar-se, no?

Aquesta és la realitat de tot plegat. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Com que suposo que tindrè l'oportunitat de fer el posicionament del grup, senyor president, continuaré la dissertació sobre aquest punt que ara deixo.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Senyor diputat, la seva intervenció era omnicomprendiva respecte a tots els temes que aquí es debatien, és a dir, l'esmena i el posicionament. Així és com està previst el debat, eh? És a dir, no té segon torn, vostè, ara, eh? (*Veus de fons.*) No té un segon torn.

(*Remor de veus. El Sr. Mòdol i Bresolí demana per parlar i el vicepresident segon li dona la paraula.*)

El Sr. Mòdol i Bresolí

No, deu segons, deu segons només per dir que al quart punt de la moció que vostè ha posat damunt de la taula, a consideració d'aquesta cambra, lògicament, hi tornarem a donar recolzament, però que el juliol del 2007 ja aquesta cambra va donar recolzament a la feina desenvolupada pel conseller de Cultura per aconseguir la reciprocitat en les emissions de Televisió de Catalunya i Radiotelevisió Valenciana.

Dir, per tant, que votarem a favor de la moció.

El vicepresident segon

Gràcies, il·lustre senyor diputat. Correspon ara fixar posició als grups que no han presentat esmenes..., bé, la resta de grups parlamentaris. En nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Maria Balcells.

El Sr. Balcells Gené

Gràcies, senyor president. Honorable conseller, senyors diputats i diputades, jo sóc novell en aquesta cambra i en aquesta funció de portaveu en una moció que s'ha presentat... Jo tenia entès que les introduccions d'una moció eren per justificar-ne el contingut, i ara m'he trobat que la senyora Ortega deia: «El contingut són unes obvietats.» Llavors, m'ha donat a entendre que les obvietats —que, per tant, com si no hi donés molta importància— eren per justificar la introducció. Llavors, sí que aquí..., no em lliga. I la introducció, quina era? Era una referència a la interpellació sobre unes declaracions d'un company del meu grup parlamentari.

A veure, jo no hi voldria entrar, només en voldria deixar constància, perquè les coses les hem dites, per activa i

per passiva... El diputat del meu grup que va fer unes declaracions que en deu dies van produir trenta-set articles i comentaris als diaris, alguna cosa devia tocar de molt sensible quan va provocar una gran reacció. Però en cap moment va negar el caràcter de servei públic dels mitjans de comunicació de casa nostra; en cap moment va defensar la vocació o la tendència de privatitzar aquests mitjans; en cap moment va qüestionar la professionalitat dels periodistes que hi treballen. Jo això ho voldria deixar molt clar, eh?, i voldria reafirmar-ho en defensa del diputat.

Dit això, i com que no es tractava..., perquè hem pactat i hem transaccionat que aquesta introducció en quedava al marge, i queda la moció amb el seu contingut, amb el qual nosaltres, evidentment, estem d'acord. Estem d'acord que la corporació, la nova etapa de la corporació, mantingui aquests grans trets que han definit ja, de fet, aquesta etapa. Els trets que la corporació catalana..., un dels seus principis inspiradors és la promoció de la llengua i la cultura catalanes, a més de totes les altres coses, és a dir, de la informació, de l'entreteniment, de la formació, etcètera; també d'això. El suport als professionals de la corporació catalana, jo penso que això ho tenim tots claríssim; professionals que han de jugar en la seva professió d'una forma professional, d'una forma ètica, d'acord amb la deontologia, sense barrejar opinió i informació, és a dir, amb tot allò que configura la professionalitat dels periodistes. I a la vegada dona suport als principis i normes legals que estableixen l'ús de la llengua catalana; avui n'hem tornat a parlar, d'això, i penso que no hi ha diferències, en aquest cas, entre els quatre grups que donarem suport definitivament a la moció que votarem.

Pel que fa al tema d'estendre, l'expansió al País Valencià de les emissions de TV3, com ha dit el company d'Esquerra Republicana, ja s'ha votat altres vegades, el conseller està fent gestions en aquest sentit, i penso que també, ni que sigui una vegada més, nosaltres estem disposats a votar-ho.

Aquesta serà la posició del nostre grup, votar a favor d'aquesta transacció que entre tots hem pactat.

Gràcies, senyor president, senyores, senyors diputats.

El vicepresident segon

Gràcies, il·lustre senyor diputat. Correspon ara fixar posició al Grup Parlamentari del Partit Popular. En el seu nom, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Santi Rodríguez.

El Sr. Rodríguez i Serra

Em sembla que s'han deixat un article per aquí sobre la «crosta nacionalista», senyor Balcells...

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, aquesta és la moció subsegüent a una interpellació del Grup de Convergència i Unió que va començar afirmant que era una interpellació sobre la política de comunicació del Govern. I jo vaig tenir dubtes sobre quin seria el contingut real d'aquella interpellació, perquè, òbviament, la política de comunicació del Govern és un camp que pot ser força ampli. I, de forma sorprenent,

vaig veure que s'adreçava a parlar dels mitjans de comunicació públics.

I aquí va sorgir el meu primer dubte. Els mitjans de comunicació públics formen part de la política de comunicació del Govern? Però si van ser vostès mateixos que van aprovar una llei, l'11/2007, amb què s'independitza el Govern i es desgovernmentalitza els mitjans de comunicació públics. Aleshores, com interpel·lem el Govern per parlar d'allò que fa la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals?

La raó de fons d'aquella interpellació era l'expressió d'unes discrepàncies d'un diputat del Grup Socialistes, a què s'ha referit ara el portaveu del Grup Socialistes també, sobre el paper dels mitjans de comunicació públics. Discrepàncies legítimes, que podem compartir o no, que nosaltres compartim, i ho hem dit públicament, però també és perfectament legítim compartir-les o no.

Estem convençuts que els mitjans de comunicació públics han de ser reflex de la diversitat de la societat, respectuosos, plurals i neutrals amb el conjunt de la societat. I hauran de reconèixer que no sempre ha estat així. Ho ha estat en moltes ocasions? Sí. Però en d'altres no ha estat així; també moltes, sí. I no passa res per dir-ho, al contrari, s'ha de dir. Hi ha tota la legitimitat per discrepar, o no. Nosaltres creiem que sí, i ha de continuar sent-hi.

En la moció, igual que en la interpellació, s'introdueix el tema dels repetidors de TV3 a València, i evidentment se li està demanant al Govern que actuï per garantir la reciprocitat, i ens hi afegim, però no es va al fons del problema. El fons del problema, vostès saben perfectament quin és, però segurament prefereixen no parlar-ne. El fons del problema és que Televisió de Catalunya no té títol habilitant per emetre a la Comunitat Valenciana. I la Generalitat Valenciana, com a responsable del control i inspecció, és la que ha de tancar aquells repetidors d'aquelles emissores o d'aquells operadors que no tenen títol habilitant, exactament igual que fa el conseller de Cultura i de Mitjans de Comunicació a Catalunya amb aquelles televisions locals que no tenen títol habilitant.

Per tant, la solució al problema no està segurament tant aquí, o sí, però segurament no està tant aquí; segurament està més aviat en el Ministeri d'Indústria, que és qui té la capacitat d'atorgar els títols habilitants per a aquells operadors d'àmbit superior al d'una comunitat autònoma.

Per tant, la responsabilitat que es tanquessin les emissores de TV3 a València va ser de l'anterior ministre d'Indústria, el senyor José Montilla, per donar una determinada freqüència a un altre canal, que es diu La Sexta. I qui és el responsable que aquest problema no s'hagi resolt és l'actual ministre d'Indústria, que es diu senyor Joan Clos. Estem absolutament d'acord amb la reciprocitat, no amb el sistema que s'està utilitzant per parlar d'aquesta qüestió.

Però, a més a més, encara els hi afegiré una altra cosa: amb quina autoritat podem demanar que es doni prioritat a l'emissió de Televisió de Catalunya a la Comunitat

Valenciana en televisió digital, quan a Catalunya encara hi han territoris que no veuen la televisió digital? Alguns, menys, però és que no veuen ni l'analògica. No hauria de ser la prioritat que els ciutadans de Catalunya, els catalans, que amb els seus impostos paguen els mitjans de comunicació públics, veiessin aquella televisió que paguen a Catalunya? Aquesta hauria de ser la veritable prioritat, i queda en un segon terme en aquesta moció.

No entrarem a debatre el contingut de la moció. En compartim algun aspecte, discrepam d'algun altre, en matisaríem algun. L'impuls del català, en el qual estem absolutament d'acord, no té per què estar renyit amb la presència del castellà, no té per què estar-hi renyit. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

Permetin-me –i acabo de seguida, senyor president–, m'he quedat encara més sobtat que, avui, vuit hores després d'haver nomenat un nou consell de govern, vuit hores després d'haver aprovat un president de la nova Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, que ha d'estar despolititzat, que ha d'estar despartiditzat, que ha de ser desgovernmentalitzat, es donin instruccions al Govern perquè li doni instruccions a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè mantingui el llibre d'estil. Escolti'm, o és independent o s'ha desgovernmentalitzat. Ens ho creiem? O és que no ens ho creiem?

El vicepresident segon

Senyor diputat...

El Sr. Rodríguez i Serra

No podem votar aquesta moció.

Senyor president, gràcies, senyores i senyors diputats.

El vicepresident segon

Moltes gràcies. Correspon ara, pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, en el seu nom, l'illustre diputat senyor Jaume Bosch.

El Sr. Bosch i Mestres

El meu grup vol expressar la satisfacció per l'acord assolit, perquè, com han expressat altres companys, ens trobàvem amb una certa contradicció, que era la de compartir el gruix, el fons de la moció, però, en canvi, trobar desafortunada la introducció. En aquest sentit, tres principis que compartim i que comentaré i la defensa que es pugui veure TV3 al País Valencià justifiquen, penso, l'acord que hem assolit.

Evidentment, compartim la promoció de la llengua i la cultura catalanes, el suport als professionals de la corporació, el suport a l'ús de la llengua i als referents culturals i nacionals.

En aquest sentit, també, celebrem que se n'hagi eliminat la referència, perquè, quan es van produir les declaracions del senyor Ferran, el meu grup les va criticar, les va criticar en el marc en què s'havien produït, del debat po-

lític no estrictament parlamentari; vam considerar també desafortunada la referència a la «crosta nacionalista», segurament tan desafortunada com la referència que fa poc ha fet el president del Grup de Convergència a la «crosta d'esquerres» per definir la presència legítima i democràtica d'Esquerra Republicana i Iniciativa al Govern de la Generalitat. Potser que ens deixem de crostes; respectem la pluralitat d'informació a la corporació, la pluralitat política, al Govern. Però sí que ens semblava que no tenia cap sentit intentar que el Parlament, d'una manera més o menys clara, més o menys obscura, re- criminés una opinió que, ho repeteixo, no compartim, però que és absolutament legítima per part del diputat i que forma part de la seva llibertat d'expressió.

I, parlant de llibertat d'expressió, potser val la pena referir-se al tema que no es pugui..., de l'intent del Govern de la Generalitat Valenciana que no es pugui veure TV3 al País Valencià, perquè em sembla que és un claríssim exemple de la llibertat d'expressió i de comunicació per part del Govern del PP. Tancar repetidors i posar fronteres a la comunicació no és una qüestió tècnica, com ara se'ns volia fer creure, és una política antiga, desfasada i antidemocràtica. Nosaltres donem ple suport a les gestions del conseller de Cultura, confiem en el conseller de Cultura, però veiem amb un cert escepticisme el tema de la reciprocitat, no perquè no confiem en el conseller de Cultura, sinó perquè no confiem gens ni mica en la bona voluntat del Govern del PP al País Valencià.

En aquest sentit, pensem que és lògic que des de la societat civil s'estiguin promovent o començant a parlar de noves propostes i iniciatives, perquè tant de bo no facin falta però desitjaríem, li desitgem molta sort al conseller de Cultura, però, ho repeteixo, desconfiem que hi hagi la més mínima voluntat del Govern del PP a València, perquè, en definitiva, del que es tracta no és d'una qüestió tècnica o de tancar un repetidor perquè no hi ha més remei, sinó que hi ha la voluntat clara i decidida de tancar el repetidor perquè és el de TV3, perquè, en definitiva, des del Govern del PP de València no es vol acceptar la unitat lingüística i cultural del País Valencià i Catalunya.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, il·lustre senyor diputat. Per fixar posició en nom del Grup Mixt, té la paraula l'il·lustre senyor Albert Rivera.

El Sr. Rivera Díaz

Gràcies, senyor president. Diputats i diputades, bé, nosaltres la veritat és que, a part que d'aquest tema ja n'hem parlat, i llargament, en aquesta cambra, és evident que a la majoria de punts no hi podem donar suport.

Sí que és cert que hi ha un punt que vull deixar de manifest d'entrada que sí que hi donem suport, perquè crec, primer, que no pot ser d'una altra manera i, sobretot, perquè no quedi cap mena de dubte, que és el de manifestar el suport als professionals de la corporació. Em sembla evident, sobretot em sembla evident –i parlaré molt clar, ja sé que és habitual, però...– perquè hi ha

hagut una demanda per part dels professionals de la corporació que no es nomenessin aquest dematí tots els professionals vinculats a partits polítics que s'han demanat. Per tant, hi dono el suport perquè estic amb els professionals, perquè estic amb la vinculació que pot tenir a l'àmbit periodístic la corporació i no estic d'acord tampoc, com ells tampoc hi estan d'acord, amb la manipulació política que s'ha fet dels nomenaments de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió.

Ho dic així de clar, i per això dono suport als periodistes, perquè són ells qui han de fer la premsa, són ells qui han de fer la nostra..., o, en aquest cas, els mitjans de la corporació, i no són els polítics. I recordem que hi han, a la corporació que s'ha aprovat aquest matí, persones que han estat diputats durant moltes o unes quantes legislatures, hi han persones vinculades directament a partits polítics. Per tant, quin *paripé* hem fet en aquesta cambra aprovant una llei si després hem fet un nomenament –i ara es tornarà a fer amb Catalunya Ràdio i a TV3– polític? S'ha desaprofitat una ocasió increïble per despolititzar els mitjans, i no només no s'han despolititzat, sinó que se n'ha fingit la despolitització i s'han polititzat més que mai.

I dit això –per això donem suport a aquest punt–, evidentment, podem estar d'acord que es pugui fomentar l'ús del català a través de la televisió, però això no vol dir que no es pugui, evidentment, defensar també la pluralitat lingüística a Catalunya. S'ha defensat des d'alguns escons la pluralitat política, però no he sentit a parlar de pluralitat lingüística, perquè no la volen, volen uniformitat lingüística. I, per tant, igual que a Televisió Espanyola li demana Ciutadans que hi hagi pluralitat lingüística en català i en castellà, a la televisió pública de Catalunya Ciutadans també li demana que hi hagi pluralitat lingüística. I, per tant, no hi estem d'acord perquè només es fa referència, evidentment, a una sola llengua i haurien de ser les dues que parlen tots els ciutadans de Catalunya i que està reconegut a la Constitució i a l'Estatut.

Un altre punt important és el dels principis. Mirin, a això dels principis no només no hi donem suport, sinó que és que hem portat aquests principis a pregunta a la Comissió de Control de la Corporació, perquè són uns principis que crec que vulneren absolutament els drets precisament dels periodistes; és a dir, els estan imposant l'obligatorietat de fer un llenguatge determinat: se'ls està dient que no poden dir «comunitat autònoma», que han de dir «nació». Això està a la Carta de principis de la corporació, que hem denunciat en dues ocasions en aquesta cambra i als mateixos mitjans de la corporació. D'això s'estan queixant periodistes, perquè volen tenir llibertat d'expressió, volen tenir llibertat i no volen estar polititzats. Doncs bé, hi ha un codi –un codi, els principis es poden trobar a qualsevol..., a la pàgina web de la corporació, que hi estan publicats–, on es fa referència al llenguatge que s'ha d'utilitzar des de la corporació. Escolti'm, ni el senyor Goebbels tenia tècniques més clares per poder indicar..., i ho dic així de clar: estem parlant d'una tècnica periodística que és dir quin llenguatge s'ha d'utilitzar des d'un mitjà públic. I això és propaganda, això no és periodisme. Per tant, no estic d'acord que els nostres periodistes no puguin

tenir llibertat per poder parlar i dir allò que és notícia i no allò que els diuen els seus principis.

Tampoc estic d'acord amb aquests principis quan es parla que una finalitat essencial és preservar la identitat nacional. Escolti'm, les identitats..., cadascú a casa seva. Els individus tenim llibertats i identitats pròpies, i a nivell global el que hem de garantir són els drets civils i les llibertats dels ciutadans de Catalunya, no ens hem de ficar a fer una identitat col·lectiva, com s'està fent amb els diners, com hem parlat aquest dematí, dels catalans i com s'està fent des dels mitjans de comunicació. Per tant, no estem d'acord amb aquests principis d'identitat nacional única, no estem d'acord amb això de preservar la identitat, perquè creiem, ho torno a dir, que Catalunya és plural i la identitat dels catalans la marca la seva societat; no la marquen ni els mitjans de comunicació ni els principis polítics que adoctrinen o que intenten adoctrinar moltes vegades els nostres periodistes.

I per una altra banda, també, en el cas de la reciprocitat amb la Generalitat Valenciana, hem votat a favor en aquesta cambra d'aquest punt, hi votarem a favor, però hem de dir també..., posar-hi un incís. S'han dit aquí unes barbaritats jurídiques i polítiques increïbles. S'ha parlat de sistema antidemocràtic, pel fet que justament una televisió no tingui un títol per poder emetre. Això no és antidemocràtic, això és fer complir la llei. Una altra cosa és que políticament estiguem d'acord que s'ha d'emetre Televisió de Catalunya a València i s'ha d'emetre el Canal 9 a Catalunya, que hi estem d'acord. Ara, dir que és antidemocràtic que un senyor faci complir la llei en una comunitat autònoma..., escolti'm, aquí s'està fent i s'ha de fer, perquè s'ha de fer complir la llei, no vivim en una selva, i per tant s'han de fer complir les lleis a les empreses o els mitjans de comunicació perquè tinguin títols. També s'està fent amb les televisions locals a Catalunya, a Barcelona, i no passa res, no?

Per tant, jo crec que hi podem suport, però amb aquest matís important, que no es pot parlar ni d'antidemocràtic ni de cap mena de demagògia que s'ha fet des d'aquesta tribuna, sinó que volem que hi hagi reciprocitat (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), no només –acabo, senyor president– Catalunya amb la Comunitat Valenciana, sinó que Ciutadans, com bé saben i s'ha demostrat des d'aquesta tribuna, vol reciprocitat entre totes les televisions de la FORTA. Volem que qualsevol canal de televisió autonòmic es pugui veure a qualsevol altra comunitat autònoma. No creiem que al segle XXI, amb la tecnologia que tenim avui dia, no hi hagin possibilitats per fer-ho. I, per tant, lluitarem per un sistema plural, on es puguin conèixer i veure totes les televisions públiques dels canals autonòmics de tot Espanya.

Per tant, votarem a favor d'aquests dos punts i en contra de la resta de punts.

Gràcies, senyor president, senyors diputats.

El vicepresident segon

Gràcies, il·lustre senyor diputat. Per pronunciar-se sobre l'esmena presentada, té la paraula la diputada senyora

Joana Ortega. (*Pausa.*) Si hi vol intervenir. No és obligat, eh?

La Sra. Ortega i Alemany

Sí, molt breument –gràcies, president–, sí, en tot cas, i en ares al consens –i de fet ho deia a l'inici–, tot i no haver entès en absolut la intervenció del senyor Mòdol, nosaltres acceptem aquesta esmena, i vostè entendrà que nosaltres havíem de contextualitzar la moció en el marc en el qual la vam fer. I, per tant, jo, quan he fet referència que el que avui aprovàvem eren obvietats..., eren obvietats però que en un moment determinat, fruit d'unes declaracions, es van posar «en entredit», es van posar en qüestió.

I, per tant, és en aquest sentit que avui hem recollit i acceptem l'esmena de vostès, amb la qual reafirmem aquests punts que hem posat sobre la taula.

Gràcies.

El president

Doncs... (*El Sr. Mòdol i Bresolí demana per parlar.*) Senyor Mòdol, sí.

Cridarem a votació...

El Sr. Mòdol i Bresolí

Gràcies, honorable president; per al·lusions, per aclarir a la senyora Joana Ortega que al que he fet referència jo és que vostè, per criticar les paraules d'un diputat d'un altre grup polític, ha utilitzat de forma crec que improcedent una interpellació a un conseller de la Generalitat, fent referència a coses que no tenien res a veure amb les paraules de l'esmentat il·lustre diputat.

El president

Senyora Ortega...

La Sra. Ortega i Alemany

Sí, molt ràpidament. Senyor Mòdol, a mi m'agradaria que vostè fes memòria de l'anterior interpellació, en la qual jo li preguntava al conseller de Cultura si realment ell compartia aquestes afirmacions que es feien per part d'un diputat del grup majoritari del Govern. I era en aquest sentit que apuntava..., i és en aquest sentit que apareix també en aquesta moció.

Gràcies.

(*Pausa llarga.*)

El president

Entenc que no hi ha petició de votació separada en cap cas? (*Pausa.*)

Doncs, comença la votació.

Senyor Bosch... (*El Sr. Rivera Díaz demana per parlar.*)

Aturem la votació –aturem la votació. Senyor Rivera...

El Sr. Rivera Díaz

Volíem demanar la votació separada... (*Veus de fons.*) Bé, ho ha preguntat i jo he aixecat les mans per intentar parar la votació.

Llavors, tenim, de l'últim punt, votació separada, juntament amb el «manifesta el seu suport als professionals de la corporació».

(*Pausa.*)

El president

A veure, «manifesta el seu suport», aquest punt, separat. I l'altre, «així mateix»? (*Pausa.*) Tots dos junts.

Per tant, parlem del darrer paràgraf i del paràgraf de suport als professionals. Comencem per aquests dos.

Comença la votació.

Senyor Bosch? (*Pausa.*)

Han estat aprovats per 118 vots a favor i 14 vots en contra.

Votem la resta de la moció.

Comença la votació.

Senyor Bosch? (*Pausa.*)

La resta de la moció ha estat aprovada per 116 vots a favor i 17 vots en contra.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política de l'aigua (tram. 302-00075/08)

El quinzenè punt de l'ordre del dia és la Moció sobre la política de l'aigua, presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Té la paraula l'honorable senyor Ramon Espadaler.

El Sr. Espadaler i Parcerisas

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, gairebé per enèsima vegada tornem una vegada més a parlar d'aigua en aquest hemicicle. Ho vam fer just en tancar l'any; avui, aquest dematí, hem tornat a tenir una part del debat, i ara hi tornem, a conseqüència de la interpellació que el darrer Ple, el 20 de desembre, si no vaig errat, vàrem fer al conseller i per exposar una vegada més quina és l'alternativa; des de Convergència i Unió no sentiran només una crítica –que la sentiran, evidentment– a la política de l'aigua del Govern de la Generalitat, del tripartit, sinó també una proposta constructiva, una proposta que hem posat negre sobre blanc en una moció.

Però sí que volem constatar una qüestió que jo crec que s'ha evidenciat aquests dies, no només en la interpellació que els vàrem fer, sinó en la interpellació que aquest dematí feia un altre grup parlamentari o en el que hem anat llegint en els diaris. I volíem subratllar-la, aquesta qüestió. En matèria d'aigua, en política de l'aigua, el Govern no té cap credibilitat. I ens sembla important deixar-ho clar. El Govern tripartit no té cap

credibilitat. Ballen les xifres. Avui el conseller s'esforçava a dir que «no, que Economia i Finances està equivocat, que hem executat el 100 per cent». Les dades, en qualsevol cas..., ho acabo de mirar, aquest migdia, encara les xifres que dona Economia i Finances són les que són. Només s'ha executat la meitat del pressupost de l'any passat en matèria de l'aigua, essent aquesta una matèria suposadament prioritària; s'incompleixen les promeses, i els en donaré algun exemple, i, per altra part, ens sembla que no hi ha cap coherència entre les paraules i els fets, entre els discursos i les actuacions, les accions del Govern de la Generalitat.

Anant al capítol de ball de xifres –no m'hi estendré més–, estem a l'espera, doncs, que alguna vegada Economia i Finances rectifiqui i digui: «Ens hem equivocat; el qui tenia raó era Medi Ambient.» Però, en qualsevol cas, són les que són.

Respecte a l'incompliment de promeses, reiterar el que els vàrem dir i que no ens varen contestar, per cert, en la moció: la meitat de les obres que ens proposen ara com la gran solució a la sequera estaven totes promeses i compromeses i datades en un document del 20 d'octubre de 2005 que té el títol de Pla de contingència per aconseguir a curt i mitjà termini alternatives de nous recursos d'aigua sota les condicions d'emergència per causa de la sequera, és a dir, el Pla de sequera del 2005. Cap –cap, cap– de les deu obres que varen prometre s'ha finalitzat –ara–, i totes –totes, totes– havien d'estar executades; la més tardana, al desembre que acabem de tancar, però la majoria, ja fa un any.

Això explica, entre d'altres coses, reaccions que ajuden a subratllar això que vostès no tenen cap credibilitat, com aquesta notícia apareguda a *La Vanguardia* del 19 de juliol de 2005: «Milà» –tradueixo– «diu que el 2008» –l'any en curs– «Catalunya podrà suportar qualsevol sequera.» El que no ens deia és això dels vaixells.

Per tant, nosaltres posem en qüestió, i ho volem denunciar una vegada més des d'aquesta tribuna –ho fem aquí i ho fem allà on tenim veu i capacitat–, doncs, aquesta incoherència entre els fets i les accions, aquesta incoherència a l'hora de complir les pròpies promeses, aquesta no-execució dels pressupostos que ens porta a situacions que, si m'ho permeten, gairebé ratllen el ridícul. Ja no són creïbles –ja no són creïbles–, ja no ens val la paraula del Govern quan diu: «No, és que farem no sé quantes...», i cada vegada que hi ha una pujada més de la intensitat de la sequera ens prometen 15, 20, 30 obres més, i vinga milions i milions d'euros.

I ara cometrem la insensatesa d'esmerçar –escoltin-ho bé– al port de Barcelona, per connectar els vaixells des del port de Barcelona, que suposadament han d'arribar –qui ens ho havia de dir!– d'Almeria..., per connectar això fins a la xarxa, 10 milions d'euros –1.600 milions de pessetes, per entendre'ns. I per fer el mateix a Almeria el Govern central ha hagut de gastar també 10 milions d'euros més allà baix, per connectar la dessaladora amb el port. Tres mil dos-cents milions de pessetes només per fer una solució purament conjuntural –només per fer una solució purament conjuntural– que en cap cas alterarà ni ens donarà respostes a un problema estructural.

Recordo que començàvem la intervenció en el darrer Ple dient: «Tenim un problema estructural; cada vegada plou menys» –i deia que això no és culpa de ningú, evidentment– «i cada vegada som més.» I, per tant, els problemes no els podem resoldre a base només de dessalació, que és cara i ja n'hem parlat manta vegades en aquest Ple. I nosaltres no la menyspreem, però no els podem resoldre amb mesures purament conjunturals de l'estil del vaixell o només de l'estalvi.

Cal fer una aportació i per això hem posat negre sobre blanc quines són les nostres propostes. Donar suport al Govern en matèria de generar estalvi, de conscienciar la gent –i crec que aquí ens hi trobaran sempre i la prova és que ho hem posat per escrit. Donar suport al Govern per fer aquelles infraestructures que calen, entre elles algunes dessaladores. Val a dir que ja estaven en el Plan Hidrológico Nacional del Partit Popular les tres dessaladores; aquesta és una realitat. I també li demanem al Govern que d'una vegada deixi de frivolitzar en matèria de l'aigua i d'una vegada faci l'aposta sensata, que és no transvasar l'aigua amb vaixell des d'Almeria, sinó transvasar l'aigua del Roine, que és allà on n'hi ha i on no s'ha de fer per mètodes artificials, a la conurbació de Barcelona, per tal d'alliberar cabals del Ter...

El vicepresident primer

Senyor Espadaler...

El Sr. Espadaler i Parcerisas

...i per tal de garantir la preservació del riu Ebre.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. Ha presentat esmenes el Grup Popular. Té la paraula el senyor Santi Rodríguez.

El Sr. Rodríguez i Serra

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, efectivament, aquest mateix matí teníem l'oportunitat d'interpellar el conseller de Medi Ambient i Habitatge sobre el tema de l'aigua, amb una interpellació que se centrava, jo diria, bàsicament en dos aspectes, o pretenia centrar-se en dos aspectes: les dessaladores, la dessalinització, i les mesures urgents, entre elles la de portada d'aigua amb vaixell, no sabem ben bé –perquè s'ha de guardar discreció, segons el conseller– si d'Almeria, de Tarragona o del Roine.

La moció que ens presenta el Grup de Convergència i Unió és una moció en la qual pràcticament estem d'acord en tots els seus punts excepte en un, no? Òbviament, en la situació actual, i encara que no fos la situació actual de sequera, totes aquelles mesures adreçades a fomentar l'estalvi d'aigua, d'un bé escàs, entre la ciutadania és una mesura, doncs, que ha de ser recolzada pel nostre grup parlamentari, suposo que per qualsevol grup parlamentari.

Hi ha, per això, un segon posicionament en aquesta moció, que és sobre el qual hem presentat una esmena de supressió, que demana l'acceleració de la construc-

ció de les dessaladores, de les tres dessaladores que ara comentava el diputat de Convergència i Unió, la de la Tordera, la del Baix Llobregat i la de Cunit, la de les comarques de Tarragona.

Hi hem presentat una supressió no perquè no creguem que la dessalació sigui part de la solució al problema, que ho creiem –creiem que és part de la solució al problema–, sinó perquè creiem que, abans de tirar endavant aquestes tres dessaladores en conjunt, hi han altres mesures que es podrien haver adoptat o que es podrien adoptar fins i tot encara i que resoldrien o ajudarien a resoldre com a mínim en part el problema conjuntural de sequera que tenim avui, en aquest moment, però que també podrien ajudar en part a resoldre el problema estructural que tenim presentat. I ho diem perquè la dessalació presenta un gran impacte ambiental per un costat, però, per un altre costat, també presenta un gran consum energètic, que es tradueix en una emissió de gasos d'efecte d'hivernacle important.

Deia el diputat de Convergència i Unió: «Les tres dessaladores que ja preveia el Pla hidrològic nacional.» Sí. L'anterior, perquè el de l'actual Govern –i ho dèiem aquest matí– només en preveia una, de dessaladora; el programa Agua del Ministerio de Medio Ambiente només en preveu una, de dessaladora. I, en canvi, se n'estan construint ja tres. Perquè el programa Agua del Ministerio de Medi Ambient considera la dessalació com una part, una gota d'aigua, valgui la redundància, en la resolució del problema. I, en canvi, nosaltres creiem que se n'ha abusat, d'aquesta situació.

Per tant, nosaltres hem presentat l'esmena, per suprimir aquest suport explícit al Govern per a l'acceleració. No estem oposats, ho repeteixo, a la dessalinització, sinó que sí que hi estem a l'acceleració que es demana en l'esmena.

Finalment, també per posicionar-nos, més que sobre els altres punts, sobre un en concret, que és el del transvasament del Roine que demana la moció. Demana la moció un estudi. Nosaltres també ens hi posicionarem a favor. Ja ho hem fet en d'altres ocasions. Ens posicionarem a favor que es faci un estudi sobre la viabilitat d'aquest transvasament.

Però també advertim una cosa: creiem que hi poden haver riscos, amb aquest transvasament. I els riscos que hi poden haver són que pugui acabar beneficiant un sector de la població francesa, concretament els agricultors, que entrarien o podrien entrar en competència amb els agricultors catalans i amb els agricultors espanyols. I això..., podria ser a vegades pitjor el remei que la malaltia.

Per tant, direm que sí a estudiar, direm que sí a veure si realment aquesta pot ser una solució que resolgui d'una vegada per totes el problema de l'aigua que tenim plantejat en aquests moments però en els últims pràcticament deu, dotze anys a Catalunya.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. En nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi té la paraula el senyor Jordi Terrades.

El Sr. Terrades i Santacreu

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyor diputats..., dir-li que nosaltres no tenim cap tipus de reserva mental ni conceptual a parlar de tots els temes que fan referència al cicle de l'aigua.

Ara, dit això, també convindran amb mi, espero que convinguin amb mi, que la política comunitària asseynala que els països han d'aprofitar els recursos existents que tenen en el seu país i fer servir també les noves i millors tecnologies possibles que permetin obtenir aigua –això és el que fa el Govern– i que, a més a més, aquesta aigua..., o aquestes polítiques es facin produint el menor impacte possible sobre les conques.

És cert que la Directiva marc de l'aigua no impedeix el transvasament d'aigua entre conques, però també és cert que la mateixa directiva estableix que aquest transvasament entre conques s'ha de plantejar sempre com a darrera opció.

Per tant, en la pràctica, preferentment el que s'ha d'impulsar i el que s'indica en les polítiques de la nova cultura de l'aigua, de les noves gestions que s'han de fer al voltant d'aquesta matèria, és que cal aprofundir en la reutilització, en la recuperació i també en la dessalinització.

I aquesta és la política que el Govern al nostre país està tirant endavant; una política que, des del nostre punt de vista, és una política que conté dosis de racionalitat econòmica i també mediambiental, coherents amb les polítiques de la Unió Europea.

Del que es tracta en aquests moments és de garantir el subministrament d'aigua al nostre país, en un moment d'una sequera important, i també avançar-se als problemes futurs que el canvi climàtic ens està dient que a les conques mediterrànies i en especial al nostre país es poden produir.

A un problema estructural –i estem..., i jo crec que aquí podem coincidir tots que més enllà de la conjuntura de la sequera estem davant d'un problema estructural–, cal també implementar-hi solucions estructurals; solucions estructurals que estiguin a les nostres mans i, per tant, que políticament també estiguin a les nostres mans.

Jo no sé si en el futur necessitarem aigua dels Alps. Els que sí que sé és que una decisió d'aquest tipus, que és una decisió entre estats..., i quan es parla d'estats estem parlant d'interconnexions, també d'aigua, i quan hem parlat d'interconnexions d'altres tipus, doncs, tots sabem els problemes que han comportat.

Jo li reconec i els reconec que en una part de la comunitat científica i universitària té defensors el transvasament. Aquest matí el conseller deia que el que havíem de fer era un debat serè. Jo hi estic d'acord amb aquest debat serè. Aquest transvasament que vostès plantegen no ens soluciona el problema conjuntural que tenim en

aquests moments, ni l'estructural a curt i a mitjà termini. En tot cas aquest és un debat que va més enllà.

Vostès, en el tema de l'aigua, permetin-me que els ho digui, s'han convertit o es volen convertir en els grans fiscals de la política del Govern de Catalunya. Escolti, haurien pogut fer moltes coses en els anys que vostès van tenir la responsabilitat de gestionar les polítiques de l'aigua, i, home, pocs metres de tub..., una dessaladora petita, de deu hectòmetres cúbics, mal ubicada, la meitat dels dies no ha funcionat perquè no pot captar, no ha pogut captar aigua i s'hi han hagut de fer reformes importants.

El conseller i el president –avui el president, aquesta tarda, també en parlava– han donat garanties i s'han compromès, primer, a solucionar, a garantir el subministrament d'aigua al conjunt de la ciutadania, de les activitats que hi ha al nostre país.

S'han desenvolupat obres d'emergència, i si ha de venir aigua en vaixell, doncs, haurà de venir aigua en vaixell, perquè hem de garantir aquest subministrament, i també s'han compromès a tirar endavant solucions estructurals en aquest problema estructural, que, des del nostre punt de vista, passen per abordar-ho d'una manera decidida, en la línia que ja ha apuntat el Govern de les tres dessaladores que han de garantir en aquest futur immediat a curt i a mitjà termini la solució als problemes d'aigua que té el país.

I, per tant, rebutjarem una bona part de les seves propostes, que han presentat en forma de proposta de resolució.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. En nom del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya té la paraula la senyora Laura Vilagrà.

La Sra. Vilagrà i Pons

Bé; gràcies, president. Diputats, diputades, la moció de Convergència amb relació a l'aigua arriba en un moment de gran complexitat, en un moment delicat. Permeti'm dir que té el do de l'oportunitat, doncs, per la situació de sequera que patim.

És cert que l'aigua no sempre és disponible al lloc on cal a Catalunya, això és obvi. I en tot cas moltes vegades també ha estat per una mala planificació urbanística. També és veritat que el fet de ser en un país mediterrani això ho dificulta.

En qualsevol cas, Esquerra discrepem d'alguna de les propostes que planteja Convergència i Unió, sobretot, doncs, la proposta estrella, que en aquest cas, doncs, parla del transvasament de l'aigua del Roine.

Prèviament entenem que hi ha diverses alternatives que es poden abordar fins arribar, diguem-ne, al punt d'haver de plantejar algun transvasament, com són la dessalinització, se n'ha parlat molt a bastament avui; la descontaminació d'aigües subterrànies, i en aquest sentit l'ACA traurà un seguit d'ajudes de cara als ajuntaments per recuperar pous, i això ja està, diguem-ne, en carter; la reutilització d'aigües depurades; una eficàcia, doncs,

de l'ús de l'aigua i un estalvi de l'aigua més complet. En aquest sentit s'ha avançat molt en sensibilització, doncs, de cara als ciutadans. I en qualsevol cas també les noves tipologies constructives i l'estalvi que es fa en la indústria i en l'àmbit domèstic, doncs..., tot això hi ajuda, però en qualsevol cas mai no és suficient.

Per això també s'ha d'abordar una reconversió en l'agricultura, en el regadiu, perquè no, diguem-ne, s'escoli tanta aigua en els nostres camps. O bé revisar i ordenar determinades concessions d'aigua, que algunes, doncs, estan totalment desfasades.

A més a més, la gestió de l'aigua ha canviat molt en els darrers anys, i científicament i tècnica, doncs, s'ha avançat molt en aquest sentit. I també hi ha hagut noves disposicions normatives, en àmbits, doncs, de tractats europeus, que tot plegat ja ho regulen.

Per tant, ens sembla que s'han d'esgotar totes les opcions abans d'aplicar, doncs, unes receptes que a nosaltres ens semblen antigues. En aquest sentit l'ACA hi ha estat treballant, hi està treballant en aquests moments, duent a terme, doncs, el contracte programa de l'any 2006 al 2010, que preveurà una inversió de 927 milions d'euros en infraestructures del cicle de l'aigua, d'una banda, i, per l'altra, actuacions en la millora de la qualitat de l'aigua, amb més de mil depuradores arreu del territori, i en aquest sentit es preveu que es podrà recaptar, doncs, cent vuitanta hectòmetres cúbics d'aigua addicional d'aquí al 2009.

Per tant, aquestes xifres aviat són dites. Hi ha un nivell d'inversió molt alt, un nivell d'actuacions molt alt i també, doncs, s'ha de remarcar que molts d'aquests diners han de venir de l'Estat, han de venir del famós Pla hidrològic nacional, que potser no han vingut amb l'agilitat que caldria, i per tant aquí sí que, vaja, toca tornar-ho a reclamar.

Però en qualsevol cas estem seguint la directiva marc en aquest sentit. D'aquesta directiva se'n derivarà, se n'ha derivat un pla de gestió de l'aigua que impulsa el Departament de Medi Ambient i que en aquests moments, doncs, també tots els ciutadans i, vaja, tothom, la societat civil pot plantejar propostes.

I en aquest sentit, doncs, rebutjaríem concretament aquesta, diguem-ne, proposta de transvasament del Roiner. En qualsevol cas ens sembla que, descartant en el seu moment el transvasament de l'Ebre i sent coherent, doncs, amb el fet que l'aigua no és només un recurs escàs, sinó que també fa referència a tots els ecosistemes aquàtics, alguna de les actuacions que plantegem podrien afectar aquests ecosistemes.

Per tant, ens sembla que el model que actualment duu a terme el departament, per tant, el Govern de Catalunya, van ben encaminades seguint la directiva marc, seguint, doncs..., vaja, abordant de manera estructural aquesta mancança d'aigua.

I en qualsevol cas, entenem que es desaconsella aquesta proposta per l'elevat cost d'inversió, per les incerteses polítiques i socials que planteja, per exemple, el fet de dependre d'una administració, com és la francesa, quant a, diguem-ne, l'aixeta d'aigua a Catalunya. Tam-

bé perquè entenem que no segueix la directiva marc en aquests temes d'aigua.

Però en qualsevol cas, sí que trobem positives alguna de les propostes que ens plantegen. I per tant, des del nostre grup, demanaríem una votació separada, si pogués ser, dels punts 1, 2 i 4 als quals donaríem suport amb molt de gust.

Moltes gràcies, president, diputades, diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, votació separada dels punts 1, 2 i 4... El que passa, que no estan numerats, dels paràgrafs 1, 2 i 4; conjuntament aquests tres punts? *(Pausa.)* Gràcies.

En nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa té la paraula el senyor Daniel Pi.

El Sr. Pi i Noya

Moltes gràcies, senyor president. He llegit el text de la moció que presenta Convergència i Unió i he escoltat amb atenció la intervenció del senyor Espadaler, que no anava exactament –exactament– en la mateixa línia: molt més ponderada i mesurada la moció; una intervenció des del faristol d'allò d'«el Govern no té credibilitat, bah!» Ens tocarà contestar-hi.

Un debat seriós, desapassionat, en matèria d'aigües s'ha de plantejar en dos nivells diferents: a curt termini, resposta a les necessitats immediates de subministrament, i més a llarg termini.

A curt termini, la situació que enfrontem té l'origen en un episodi de sequera excepcional, que cal remuntar-se al segle XIX per trobar episodis similars. I si vostès volen fer creure al país que no s'està fent res i que la situació actual és el fruit d'aquesta inacció, els números els desmenteixen.

Perquè mai en la història de l'Agència Catalana de l'Aigua s'havien invertit en un any 220 milions d'euros, mai –mai. I si vostè no ha tingut les dades i el Departament de Finances no ha tingut les dades en el mes de novembre, o les ha tingut i indicaven una cosa que no era correcta, evidentment que alguna cosa ha fallat. Però en tot cas li puc assegurar que aquesta inversió el 31 de desembre, i d'això tindrà vostè la resposta parlamentària que evidentment es mereix..., que aquesta xifra estava totalment invertida el 31 de desembre i que en aquests moments hi ha en curs el 87 per cent del contracte programa 2006-2010 de l'Agència Catalana de l'Aigua. Un contracte programa sense precedents, no m'obligui a recordar-ho: vostès no en feien de contractes programa amb l'Agència Catalana de l'Aigua.

I per fer obres que calen, i per fer obres que serveixen per donar resposta en aquesta situació excepcional a la qual estem instal·lats, reforçant els abastaments, reforçant els sistemes –confiem que amb això n'hi hagi prou–, però també preveient en la més desfavorable de les hipòtesis si s'han de prendre mesures excepcionals. Això és la responsabilitat d'un govern, i evidentment aquest Govern ho farà.

Sabem a més a més que l'any que ve entra en funcionament la dessaladora del Llobregat. Vostès en parlen poc, perquè fa una mica de nosa, perquè és incòmoda. Seixanta hectòmetres cúbics que els tindrem l'any que ve.

Què hauria passat si no s'hagués fet? Estaríem en una situació infinitament pitjor. I escolti, no la vam trobar ni a punt, ni finançada; estava sí..., al Pla hidrològic nacional, n'hi havia dues, no tres, dues, encara n'hi ha dues en el Pla hidrològic actual. (*Veus de fons.*) Sí. Però, en tot cas, no estava finançada i s'ha hagut de fer tota la feina. I amb quatre anys això s'ha fet.

Què hauria passat si haguéssim apostat pel Roine? El Roine, en el millor dels casos li faltarien encara..., encara que haguéssim posat l'accelerador al màxim, encara que s'hagués fet, estariem encara esperant quatre o cinc anys. Quatre o cinc anys no és la resposta a unes necessitats que són molt immediates.

Però, és clar, també hem de parlar a llarg termini per fer front a uns episodis de sequera –ai, aquell *primo* que deia allò que «el cambio climático no está claro»–, a uns episodis de sequera que cada vegada, dissortadament, seran més severos i més freqüents.

I aquí tenim un seguit d'eines: foment d'estalvi i eficiència, que no és ni un tòpic..., sinó que és una realitat. Des de l'any 91, l'àrea metropolitana de Barcelona gastava 340 hectòmetres cúbics l'any, ara en gasta 315.

Em refereixo a l'any 91 perquè quedi clar que aquí de mèrits en té tothom, en tenen vostès i també en tenim nosaltres. I que encara té recorregut. I precisament per això votarem a favor de la seva proposta de mantenir les polítiques d'esforç en l'estalvi.

La reutilització, on també hem fet els deures, que en aquest moment s'està regant o està previst de fer-ho amb els terciaris de Torroella a Girona; a l'àrea central, al Llobregat, a Martorell i a Sant Feliu, més el terciari del Prat; a Tarragona, un projecte engrescador de reutilització d'aigua per a ús industrial, i hi invertim 192 milions d'euros. I amb l'aportació de nous cabals. I aquí és on entra la dessalinització, que ens ha d'aportar nou recurs amb major celeritat, amb menor impacte, amb menor dependència i amb un menor cost econòmic.

Miri, jo, en això de la portada del Roine, m'agafo a les paraules del conseller aquest matí: fer un debat serà. I serà per part absolutament de tothom. Perquè és que en aquests moments el projecte del Roine no és exactament el que era quan es va plantejar fa una sèrie d'anys, ni la dessalació és el mateix, perquè ha tingut una evolució molt favorable.

Escolti, mirem-ho en termes d'incertesa i de terminis, deu anys contra quatre o cinc anys; mirem-ho en termes de rigidesa; mirem-ho en termes de dependència; mirem-ho des del punt de vista econòmic: 190 hectòmetres l'any, que és la quantitat que necessita Catalunya, el cost és superior als costos que ens ofereix la dessalació. I, a més a més, el que ja li han dit els que m'han precedit: no segueix el principi de la Directiva marc de l'aigua. Aquest és..., o sigui, la discussió en aquesta matèria s'ha de portar, efectivament, sense prejudicis. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*)

Jo acabaré recordant que fa molts anys, en els temps a l'ACA de la Marta Lacambra, vaig ser cridat a una reunió per la sequera. A la sortida plovia, i me'n vaig alegrar moltíssim, me'n vaig alegrar, i va ploure prou durant uns dies. Estic convençut que vostès també se n'alegrarien si ara plougués, n'estic segur. Però, en tot cas, sí que tots plegats hem de tenir clar que definir el futur de l'aigua en el nostre país, de la manera més convenient possible...

El vicepresident primer

Senyor diputat...

El Sr. Pi i Noya

...és un debat del qual caldrà continuar parlant, però que caldrà fer sense apriorismes –sense cap tipus d'apriorismes.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. En nom del Grup Mixt, té la paraula el senyor Antonio Robles.

El Sr. Robles Almeida

Gracias, señor presidente. Diputados, diputadas, les he escuchado atentamente y no salgo de mi asombro. Han convertido un problema fundamental, como es el agua, para la existencia de una comunidad en un pulso de un partido con otro. Ni siquiera es ideológico; es partidista: aquí el Club de Fútbol Ródano, aquí el Real Club Desalinizador.

Yo creo que las cosas no se deben plantear así, porque el agua de nuestros ríos es de todos, como el aire que respiramos; especular con ellos es muy poco responsable. Este es el caso típico donde deberíamos dejarnos guiar más por los informes científicos que por las posturas políticas y partidistas de los diferentes grupos parlamentarios. Porque se trata de asegurar la vida, se trata de asegurar el agua, y el agua es vida. Y los problemas de la vida pueden tener muchas soluciones, incluso no necesariamente tienen que excluirse mutuamente.

En primer lugar, hay que partir de una realidad incontestable: los recursos hídricos de Cataluña son escasos, por dos razones fundamentales: la primera, por una sequía meteorológica que empieza o amenaza con ser endémica, y segundo, por una escasez hidrológica provocada por un consumo desmesurado de aguas de nuestros embalses. Ante ello, solo vale la previsión estructural, no las acusaciones mutuas de no haberlo llevado a cabo.

El problema es que hoy tenemos un problema estructural, y hemos de solucionarlo con dos clases de medidas: la primera, una de choque –se tiene que hacer ya–, y otra de tipo estructural, de infraestructuras que puedan prever situaciones como la actual, para asegurar tiempos de sequía o de escasez por excesivo consumo. Miren, hoy, en Cataluña, se necesitan alrededor de 160 hectómetros cúbicos de agua. Analicemos las alternativas.

Alternativa de la oposición: trasvase del Ródano. Inconvenientes: se habría de construir una macroobra de unos trescientos kilómetros de largo, un tubo de más de

veinte metros de ancho, desde más allá de Montpellier, para trasvasar agua que, en su discurrir por el Ródano, habría enfriado seis centrales nucleares y un centro de procesamiento de plutonio. Impacto ambiental aparte, lo peor es que dependeríamos de una comunidad de regantes franceses; acuérdense de los tomates, de los camiones de otros veranos. Alrededor de mil millones de coste en euros y una duración de siete a nueve años para trasvasar alrededor de 160 hectómetros cúbicos de agua.

Segunda alternativa, la del Gobierno: centrales desalinizadoras. Inconvenientes: coste elevado y consumo energético excesivo, aunque en los últimos tiempos técnicamente se reduciría en 3 quilovatios/hora por metro cúbico, además de que rinden tres veces más —es el caso de la desalinizadora del Prat—; contaminación marina por la salmuera; emisiones de CO₂ elevadísimo. Sin embargo, si contemplamos el conjunto de plantas desalinizadoras previstas para el 2015 —Tordera 1, 2, El Prat i Cunit—, tendríamos 160 hectómetros cúbicos para inyectar a la red de aguas; es decir, exactamente la cantidad que conseguiríamos con el trasvase del Ródano. Además, tienen la ventaja de no hacernos dependientes de terceros.

Tercera alternativa, la sincrética, la que Ciudadanos defiende, es decir, un conjunto de medidas que no excluyen ninguna alternativa, sino que recoge la mejor de cada cual, tanto de trasvases, de desalinizadoras, como de otras. A todo ello le podríamos dar el nombre de «nueva cultura del agua». Veamos.

Primero, gestión eficiente de la demanda. Por ejemplo, goteo en la agricultura, que todavía no está generalizado; apertura de nuevos pozos, que no estén cerca del mar porque se pueden contaminar; campañas de sensibilización para el ahorro —en Barcelona, por ejemplo, se ha ahorrado alrededor de un 4 por ciento ya—; en la industria se habrían de acelerar los planes para la reutilización del agua que hace servir en las instalaciones la propia empresa, agua residual, etcétera; reutilización de aguas depuradas; saneamiento de las canalizaciones —si tenemos en cuenta la leyenda que corre de que el 20 por ciento del agua que va por nuestras canalizaciones se pierde, podríamos ganar muchos hectómetros de agua—; optimización de las infraestructuras en interconexión de cuencas. Con estas medidas se podría igualar los 160 hectómetros de agua que garantizan el trasvase o la desalinización. El coste sería similar al trasvase del Ródano, pero no tendríamos los inconvenientes ni del trasvase ni de las desalinizadoras.

En cualquier caso, el trasvase o las desalinizadoras no estarían en pleno rendimiento hasta el 2015 como muy pronto, y el problema lo tenemos ahora. No queda más remedio, por tanto, que poner planes de choque. Nuestro plan, sin embargo, sería hacer un pacto del agua...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Robles Almeida

...donde tenga peso específico fundamentalmente el mundo científico.

Por todas estas razones, votaremos a favor de los párrafos 1, 2 y 5, señor presidente...

El president

U, dos i cinc, eh?

El Sr. Robles Almeida

...y en contra del 3 y el 4. Por lo tanto, señor presidente, pedimos votación separada.

Gracias, señor presidente.

El president

El senyor Espadaler es pot pronunciar sobre les esmenes.

El Sr. Espadaler i Parcerisas

Sí, moltes gràcies, senyor president. He escoltat les intervencions, i, abans de pronunciar-me pròpiament sobre l'esmena, em vénen al cap algunes reflexions.

Home, si la nova cultura de l'aigua és renunciar a estudiar la possibilitat de portar l'aigua del Roine per portar-la d'Almeria, fem-nos-ho mirar. Si la nova cultura de l'aigua és el que ha dit el director de l'Agència Catalana de l'Aigua: «Ei, no es preocupin, tots aquests 3.200 milions de pessetes que ens costarà, més el 0,50, més el lloguer del vaixell..., no es preocupin, ho paga la Generalitat», si això és un exemple d'internalització de costos, fem-nos-ho mirar. Si la nova cultura de l'aigua és el que ens deia el conseller de Medi Ambient aquest dematí, des d'aquesta tribuna, «Anem mirant el cel», escolti, fem-nos-ho mirar. Nosaltres preferim mirar al nord, i per això mantenim, evidentment, la proposta del Roine. Això, per un costat.

I, per l'altre, una reflexió que em sembla important que surti en aquest debat serà i constructiu i positiu que em sembla que hem d'anar fent a l'entorn de l'aigua, i en això s'han de dir les coses, creiem, pel seu nom: acabem tenint la percepció, cada vegada més certa, que l'únic que li preocupa a aquest Govern —i els vaixells ho testimonien— és que no hi hagin restriccions d'aigua en plena campanya electoral. Perquè parlar que si amb el Roine trigarem set anys i és massa temps, algú que n'ha perdut quatre perquè no ha decidit, perquè ha set incapaç de decidir, que blasmava tot tipus de transvasaments..., ara ja només es blasma el Roine. Es veu que la Directiva marc de l'aigua prohibeix el transvasament del Roine però empara els transvasaments amb aigua, per mar, amb vaixell des d'Almeria? Això està en algun epígraf de la nova cultura de l'aigua a nivell europeu i de la directiva marc?

Home, el que els demanem és coherència. Els demanem coherència i els posem el dit a la llaga en aquesta manca de credibilitat. I als fets em remeto: execució nul·la dels compromisos de 2005 fins ara, i aquí estem; execució pressupostària més que discutible, i estem a l'espera de les dades d'Economia i Finances, i, en qualsevol cas, coherència.

I, respecte a l'esmena que ens fa el Partit Popular, ho lamento molt, però, en qualsevol cas, nosaltres no la podrem acceptar.

I sí que voldríem deixar constància d'una cosa. Potser solucionarem l'episodi puntual, tant de bo. I nosaltres, com els que més, ens alegrarem que plogui. I si convé que truquem a la Marta Lacambra, ho farem ara mateix, perquè sempre és un plaer poder parlar amb la Marta Lacambra. Tant de bo que plogui; ens n'alegrarem, com a mínim, tant com el Govern. Però sàpiguen una cosa: cada vaixell que vindrà d'Almeria a portar aigua a Barcelona portarà també un certificat de defunció d'aquesta nova cultura de l'aigua del tripartit que ens ha portat a aquest atzucac.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

(El Sr. Pi i Noya demana per parlar.)

El president

Senyor Pi, té un minut.

El Sr. Pi i Noya

Per contradiccions evidents, senyor Espadaler. Vostè ha dit «execució nul·la», quan el nivell d'execució del contracte programa de l'ACA i del pressupost d'aquest any és de 220 milions d'euros, que no havien estat mai dedicats a la política hidràulica, i més alt que el que hi ha hagut en qualsevol moment de la història de l'Agència Catalana de l'Aigua.

I segona contradicció: no confongui la política a llarg termini d'un govern amb unes mesures d'excepcionalitat per donar resposta a unes necessitats sorgides d'una sequera que no té precedents. I d'això em sembla que ningú no pot culpar cap govern.

(El Sr. Rodríguez i Serra demana per parlar.)

El president

El senyor Rodríguez.

El Sr. Rodríguez i Serra

Per demanar votació separada, senyor president, del segon punt del primer paràgraf, que és el punt esmenat pel nostre grup.

El president

Del segon punt del primer paràgraf?

El Sr. Rodríguez i Serra

És a dir: «En l'acceleració de la construcció de les des-saladores...»

El president

Del segon punt, vaja. *(El Sr. Pi i Noya demana per parlar.)* Senyor Pi...

El Sr. Pi i Noya

Per demanar la votació separada del primer, el segon i el quart, amb el benentès que el primer és el que comença: «En el desplegament...», el segon: «En l'acceleració...» i el quart: «En el marc de les disponibilitats pressupostàries...»

Gràcies.

El president

Senyor Robles... Senyor Robles, vostè m'ha dit votació separada dels punts 1, 2 i 4..., 1, 2 i 4, eh?

El Sr. Robles Almeida

U, dos i cinc. I després, el tres i el quatre.

(Pausa.)

El president

Posarem, doncs, a votació aquesta moció.

Atès que hi ha hagut diverses peticions de votació separada, votem en primer lloc el punt primer.

Comença la votació.

Senyor Bosch? *(Pausa.)*

Aquest punt ha estat aprovat per 130 vots a favor.

Votem el punt segon.

Comença la votació.

Senyor Bosch? *(Pausa.)*

Aquest punt ha estat aprovat per 115 vots a favor i 15 vots en contra.

Votem seguidament el punt quart –quart.

Comença la votació.

Senyor Bosch? *(Pausa.)*

Ha estat aprovat per 128 vots a favor i 3 vots en contra.

Seguidament votarem el punt cinquè.

Comença la votació.

Senyor Bosch? *(Pausa.)*

Aquest punt ha estat rebutjat per 62 vots a favor, 69 vots en contra.

I finalment votarem la resta de la moció, és a dir, els punts 3, 6 i 7.

Comença la votació.

Senyor Bosch? *(Pausa.)*

La resta de la moció ha estat rebutjada per 59 vots a favor, 72 vots en contra.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a les set del vespre.